

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИВАТНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА АКАДЕМІЯ ІВАНА ЗОЛОТОУСТОГО»

Факультет богословських і гуманітарних наук

Кафедра богослов'я

УДК 271.4-722.53-633(477.86)"1885-1946"

РОМАНИШИН Віталій Любомирович

**ІСТОРИЧНИЙ РОЗВИТОК ГУСЯТИНСЬКОГО ДЕКАНАТУ
СТАНИСЛАВІВСЬКОЇ ЄПАРХІЇ (1885–1946 рр.)**

Магістерська робота на здобуття
освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр»
за спеціальністю 041 «Богослов'я»

Науковий керівник:
кандидат історичних наук,
доцент кафедри соціально-
гуманітарних дисциплін Маслій
Ольга Данківна

м. Івано–Франківськ
2024

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ.....	3
ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. Етапи історичного розвитку Гусятинського деканату (1772 – 1946 рр.).....	10
1.1. Гусятинський деканат в структурі Львівської архієпархії Галицької греко-католицької митрополії кінця XVIII – кінця XIX ст. (1772–1885 рр.).	10
1.2 Становлення і розвиток Гусятинського деканату в структурі Станиславівської єпархії Галицької греко-католицької митрополії наприкінці XIX – у першій чверті XX ст. (1885 – 1925 рр.).....	19
1.3 Розвиток Гусятинського деканату Станиславівської єпархії у міжвоєнний період та у часи Другої світової війни (1925 – 1946 рр.).....	29
РОЗДІЛ 2. Парафіяльна мережа Гусятинського деканату (1885–1946 рр.)	42
2.1 Парафії Гусятинського деканату наприкінці XIX – у першій чверті XX ст. (1885–1925 рр.)	42
2.2 Парафії Гусятинського деканату у міжвоєнний період (1925–1939 рр.) .	69
2.3. Парафії Гусятинського деканату в період Другої світової війни та «другої радянізації» (1939–1946 рр.)	87
РОЗДІЛ 3. Духовенство Гусятинського деканату: просопографічний колективний портрет (1885 – 1946 рр.).....	103
ВИСНОВКИ.....	164
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	169
ДОДАТКИ.....	188

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

ЗУНР – Західноукраїнська Народна Республіка;
КГБ (рос.) – Комитет государственной безопасности;
КДБ – Комітет державної безпеки;
МДБ – Міністерство державної безпеки (1946–1954 рр.);
НКВС – Народний комісаріат внутрішніх справ (1934–1946 рр.);
НКДБ – Народний комісаріат державної безпеки (02.-07.1941, 1943–1946 рр.);
О., о. – отець (священник);
ОУН – Організація українських націоналістів;
ПНР – Польська Народна Республіка;
РКЦ – Римо-Католицька Церква;
РМ – Рада Міністрів (уряд СРСР з березня 1946, попередня назва – Рада народних комісарів (РНК) у 1923–1946);
РПЦ – Російська Православна Церква;
РСР – Рада у справах релігій;
РСРК – Рада у справах релігійних культів;
РСРПЦ – Рада у справах Російської Православної Церкви;
СРСР – Союз Радянських Соціалістичних Республік;
УГКЦ – Українська Греко-Католицька Церква (офіційна назва з 1991 р., у період 1772–1991 – Греко-Католицька Церква);
УНКДБ – Управління Народного комісаріату державної безпеки;
УПА – Українська Повстанська Армія;
УРСР – Українська Радянська Соціалістична Республіка.

ВСТУП

Актуальність проблеми. Історія розвитку Української Греко-Католицької Церкви (далі – УГКЦ) є тісно пов'язана з історією України, а також із формуванням української нації, її самосвідомості та самобутності. В умовах повномасштабного вторгнення РФ проти України, яке розпочалося 24 лютого 2022 р., українці повинні як ніколи цікавитись своїм історичним минулим. У цьому контексті особливо важливим є вивчення історії не тільки важливих подій та визначних історичних постатей, але так званої «локальної історії», історії «малих людей» та їх внеску в розвиток українського національного руху та державотворення.

Починаючи від хрещення Київської Русі і до сьогодення УГКЦ пройшла нелегкий шлях. Особливу увагу привертають події XIX – XX ст. Саме в цей період була відновлена Галицька митрополія, відбувалося національне відродження, провід в якому мали греко-католицькі священники, активно розвивалася ГКЦ, а також - це період тривалого митрополичого служіння Андрея Шептицького. Активний розвиток ГКЦ та її адміністративних структур зупинили події Другої світової війни, які закінчилися повною заборонаю її діяльності радянськими спецслужбами в 1946 р.

Важливою подією в історичному розвитку ГКЦ стало заснування Станиславівської єпархії. Створення нової єпархії дало поштовх до розвитку церковних структур на місцевому рівні. До цих структур відносився і Гусятинський деканат.

Історія Гусятинського деканату сягає ще XVIII ст., проте основний період його розвитку припадає на період заснування Станиславівської єпархії. На сьогодні написано багато наукових розвідок про єпархію, однак не існує жодного дослідження про деканальну мережу Станиславівської єпархії.

Деканати відігравали важливу роль в житті самої єпархії та ГКЦ загалом. Важливим фактором діяльності Гусятинського деканату є просвітництво на місцевому рівні. Священники Гусятинського деканату вели активну як душпастирську, так і суспільно-політичну діяльність, що виливалось в створення різних братств та просвітницьких організацій. Душпастирі самі часто очолювали не тільки релігійні громади, але і різні товариства.

Дослідження Гусятинського деканату реалізоване, зокрема, в контексті комплексної теми кафедри соціально-гуманітарних дисциплін, Науково-дослідного інституту історії Церкви та Науково-дослідного інституту канонічного права Івано-Франківської академії Івана Золотоустого «Реабілітована пам'ять: історія УГКЦ в персоналіях» (затвердженої рішенням Вченої ради Академії, протокол № 2 від 15.09.2022 р.)¹, а згодом, 26 червня 2023 р., отримала також державну реєстрацію в Українському інституті науково-технічної експертизи та інформації (УкрІНТЕІ, № 0123U103003)².

Об'єктом даного дослідження є Гусятинський деканат в структурі Станиславівської єпархії Галицької митрополії Української Греко-Католицької Церкви).

Предметом дослідження є історичний розвиток та організаційна структура, парафіяльна мережа та персональний склад духовенства Гусятинського деканату Станиславівської єпархії ГКЦ з 1885 по 1946 рр.

Хронологічні рамки дослідження охоплюють 1885–1946 рр. При цьому нижня хронологічна межа – це дата фактичного створення Станиславівської єпархії Галицької митрополії ГКЦ, у складі якої перебував Гусятинський

¹ Концепція науково-дослідної діяльності Інституту історії Церкви Івано-Франківської академії Івана Золотоустого. *Івано-Франківська академія Івана Золотоустого*. URL: <http://www.ifaiz.edu.ua/naukova-robota/institut-istorii-tserkvy.html> (дата звернення: 01.11.2022).

² В УкрІНТЕІ зареєстровано науково-дослідну тему «Реабілітована пам'ять: історія УГКЦ в особах» // Кафедра історії України та методики викладання історії. Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника. URL: <https://kiu.pnu.edu.ua/2023/07/03/v-ukrintei-zareiestrovano-naukovo-doslidnu-temu-reabilitovana-pam-iat-istoriia-uhkts>; В УкрІНТЕІ зареєстровано науково-дослідну тему «Реабілітована пам'ять: історія УГКЦ в особах» / Івано-Франківська академія Івана Золотоустого. Дата оновлення: 27.06.2023. URL: <http://ifaiz.edu.ua/novyny/1112-v-ukrintei-zareiestrovano-naukovo-doslidnu-temu-reabilitovana-pamiat-istoriia-uhkts-v->; Реєстраційна картка НДДКР / Івано-Франківська академія Івана Золотоустого. URL: <http://ifaiz.edu.ua/images/pdf/iic/reestr-kartka-nddkr-iic.pdf>.

деканат, а верхня межа – це час насильної ліквідації структур ГКЦ під тиском радянського режиму. Щоправда, для комплексного розуміння специфіки становлення Гусятинського деканату ми звернулися до більш раннього періоду – 1772–1885 рр., тобто до моменту інкорпорації Східної Галичини в склад Австрійської імперії Габсбургів, в якій сформувалась структура Галицької митрополії ГКЦ. Також для відображення цілісних просопографічних портретів священників Гусятинського деканату дата їхньої смерті виходить поза хронологічні межі 1946 р.

Територіальні межі дослідження охоплюють територію Гусятинського деканату Станиславівської єпархії Галицької митрополії УГКЦ, що в різні історичні періоди частково відрізнявся за співвідношенням політичного й церковного адміністративно-територіальних поділів, включав різну чисельність парафій. Так, у 1772–1885 рр. парафії Гусятинського деканату входили до складу Львівської архієпархії ГКЦ, але вже з 1850 р., внаслідок умовного («провізоричного») поділу архієпархії на Львівську та Станиславівську, умовно відносились до Станиславівської єпархії. З часу фактичного створення Станиславівської єпархії ГКЦ парафії Гусятинського деканату війшли до її організаційної структури та канонічної території, а відтак майже в такому ж складі збереглися до насильної ліквідації ГКЦ радянським режимом.

Метою роботи є комплексне всебічне висвітлення історичного розвитку структур, парафіяльної мережі та персоналій духовенства Гусятинського деканату Станиславівської єпархії Галицької митрополії ГКЦ.

Завдання дослідження:

- дослідити процес історичного становлення та розвитку Гусятинського деканату в структурі Станиславівської єпархії за період 1701(6) – 1946 рр.;
- висвітлити організаційні зміни та стан деканату в період 1885–1846 рр.;
- відобразити парафіяльну мережу деканату та її розвиток в складі Станиславівської єпархії;
- показати громадську та релігійну діяльність духовенства Гусятинського деканату в період 1885–1946 рр.;

– надати вичерпну інформацію про священнослужителів Гусятинського деканату в складі Станиславівської єпархії.

Методологічні засади дослідження. У процесі наукової роботи використано наукові принципи об'єктивності та історизму, загальнонаукові методи аналізу і синтезу, індукції та дедукції, систематизації, узагальнення та класифікації, конкретно-наукові методи – хронологічний, діахронний (періодизації), порівняльно-історичний, мікроісторичного аналізу, біографістики та усної історії.

Використання методологічного інструментарію дослідження:

– принцип об'єктивності реалізувався в пошуку й доборі різноманітних за походженням та інформаційним потенціалом історичних джерел, критичний аналіз яких допоміг з'ясувати та систематизувати основну інформацію, що дало змогу цілісно описати об'єкт дослідження (Гусятинський деканат Станиславівської єпархії 1885–1946 рр.);

– принцип історизму сприяв розгляду розвитку парафіяльної мережі та діяльності духовенства в структурі різних політичних режимів: Австро-Угорщини, Речі Посполитої, радянської та німецької влади;

– методи аналізу та синтезу - для вивчення всього спектру доступних джерел реконструкції характеристики діяльності парафій та життєпису душпастирів Гусятинського деканату;

– методи індукції та дедукції – допомогли у переході від знання окремих фактів про парафії та священників Гусятинського деканату до знання загального і від знання загальних закономірностей до окремого їх прояву;

– метод систематизації сприяв дослідній процедурі та групуванню доступних джерел в цілісну систему, що дозволило висвітлити життя парафій і реконструювати історичні портрети кожного священника, які були парохами в Гусятинському деканаті з 1885 по 1946 рр.

– метод узагальнення допоміг зафіксувати загальні ознаки та властивості функціонування парафій Гусятинського деканату та діяльність душпастирів;

– метод класифікації допоміг сприяти процедурі класифікації доступних джерел в цілісну систему, що дозволило відтворити стан розвитку Гусятинського деканату 1885 – 1946 рр.

– хронологічний метод дав можливість досліджувати історичний розвиток Гусятинського деканату від початку самого його заснування XVIII ст. та показати вплив на нього різних політичних режимів: Австро-Угорської імперії, Речі Посполитої, радянської та німецької влади;

– діяхронний метод (періодизації) сприяв послідовному виокремленню й опису парафіяльної мережі Гусятинського деканату та опису діяльності священників на парафіях крізь призму державних, суспільно-політичних та релігійно-церковних процесів з їх відповідною періодизацією у відношенні до категорії «історичного часу»;

– порівняльно-історичний метод дав змогу шляхом порівняння встановити схожість та відмінність між реаліями функціонування парафій Гусятинського деканату та висвітлити діяльність священників у періоди з 1885–1925 рр., 1925–1938 рр.; 1938–1946рр.

– метод мікроісторичного аналізу допоміг розкрити та дати оцінку окремим епізодам із життя священників та їхньої діяльності на парафіях Гусятинського деканату з 1885 по 1946 рр.

– метод біографістики сприяв створенню історичних портретів душпастирів Гусятинського деканату з 1885 по 1946 рр.

Наукова новизна роботи полягає у спробі автора вперше комплексно дослідити, проаналізувати, систематизувати організаційну структуру та парафіяльну мережу Гусятинського деканату, вклад духовенства деканату в розвиток української національної ідеї, а також висвітлити працю на парафіях. Наданні вичерпної інформації про священнослужителів Гусятинського деканату в період з 1885–1946 рр.

Практичне значення роботи: поданий матеріал можна використати на уроках історії рідного краю та факультативах, а також застосувати для написання

статей на релігієзнавчу тематику, використати для публікацій краєзнавчих розвідок.

Апробацію частини результатів дослідження здійснено під час роботи звітних конференцій спеціалізованої кафедри. Результати дослідження висвітлені в одній науковій публікації «Культурно-просвітницька діяльність духовенства Гусятинського деканату Станиславівської єпархії ГКЦ на початку ХХ ст.» опубліковані у науковому фаховому збірнику: «Історико-краєзнавча діяльність у закладах освіти в умовах нової української школи» Збірник тез Всеукраїнської науково-практичної конференції.

Структура роботи. Магістерська робота складається із вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел із 140 найменувань, шість додатків. Загальний обсяг роботи становить 194 сторінки.

РОЗДІЛ 1.
ЕТАПИ ІСТОРИЧНОГО РОЗВИТКУ ГУСЯТИНСЬКОГО ДЕКАНАТУ
(1772 – 1946 РР.)

Гусятинський деканат упродовж свого історичного розвитку входив до структури різних єпархій Греко-Католицької Церкви. На початковому етапі, коли після трьох поділів Речі Посполитої функціонували дві єпархії на території Галичини (Львівська і Перемишльська), він входив до Львівської єпархії. З утворенням Станиславівської єпархії 1885 р. Гусятинський деканат увійшов до її складу. Завдання цього розділу – висвітлити історичний розвиток Гусятинського деканату в структурі згаданих єпархій, а також в часи Першої світової війни, міжвоєнного періоду, Другої світової війни та аж до ліквідації ГКЦ в 1946 р.

1.1. Гусятинський деканат в структурі Львівської архиєпархії Галицької греко-католицької митрополії кінця XVIII – кінця XIX ст. (1772–1885 рр.)

Львівська єпархія була заснована у 1539 р. шляхом перенесення осідку єпископа із Галича до Львова. 24 лютого 1807 р. була відновлена митрополія Галицька і Львівська єпархія проголошена архиєпархією. Упродовж XVIII ст. у Львівській єпархії відбулось багато змін та реорганізацій. Зважаючи на її величезний розмір (близько 850 км. кв.) та кількість вірних (близько 700 тис. вірних), єпархію умовно ділили на три частини³. Львівська частина охоплювала сучасну Львівську, північні території Тернопільської, Волинської та Івано–Франківської областей. Галицька частина охоплювала майже всю територію

³ Великий А.Г. З літопису християнської України: Церковно-історичні радіолекції з Ватикану. Т. VIII. XIX ст. Рим: оо. Василян, 1976. С. 230-235.

сучасної Івано-Франківської та невеликі території Закарпатської, Чернівецької, Тернопільської областей. Кам'янець-Подільська частина включала в себе декілька районів сучасної Тернопільської, Чернівецької областей та майже всю Хмельницьку і Вінницьку області (сюди ж входили південні та центральні області України)⁴. У таких умовах було важко правлячим архиєреям проводити візитації парафій та й загалом були великі труднощі з комунікацією між єпископом та священнослужителями.

За таких обставин у XVIII ст. і був створений Гусятинський деканат в Кам'янець-Подільській частині Львівської єпархії. Тодішнім єпископом був Йосиф Шумлянський (1667 – 1708 рр.). Слід зазначити, що саме за його сприяння у 1700 р. Львівська єпархія прийняла унію і відновила свою єдність із Католицькою Церквою⁵. Приєднання до Унійної Церкви посприяло реорганізації єпархії, дало їй, так би мовити, «друге дихання».

Аналізуючи доступну джерельну базу щодо створення Гусятинського деканату, можемо стверджувати, що точної дати заснування деканату немає. Отець Василь Говера у своїй праці «Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700 – 1772 рр.)» наводить таблиці, згідно з якими в Кам'янець-Подільській частині Львівської єпархії деканатів (в тому числі і Гусятинського) як структурних одиниць у 1701 р. ще не існувало. З цього можемо зробити висновок, що деканат виник у період з 1701 по 1706 рр⁶.

Необхідність утворення нового деканату виникла з плином часу та через збільшення кількості вірних та їх добра, відкриття нових церковних громад та парафій, для кращої організації душпастирської діяльності священнослужителів.

Рішення заснувати новий протопресвітеріат з центром у місті Гусятин можна вважати і географічно правильним, адже довкола нього було достатньо сіл та парафій, які можна було б організувати у відповідну структуру. Крім того,

⁴ Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 151.

⁵ Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 78-80.

⁶ Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. . 115-119

це дозволяло «централізувати» церковну владу в регіоні у зв'язку з великою відстанню парафій до Львівської митрополії.

Український історик о. А. Петрушевич у своїй праці «Сводная галицко-русская летопись» вказує, що Гусятинський деканат охоплював площу, через яку проходив кордон двох державних округів – Воєводства Подільського та Галицької землі. Дослідник зазначає, що в період з 1701 по 1708 рр. Гусятинський деканат нараховував вже 30 парафій. Для прикладу, в 1702 р. до деканату належало с. Товстенке. У 1706 р. до складу Гусятинського деканату було додано с. Крогулець. У 1730 р. деканат налічував 22 парафії, які знаходились в межах воєводства Подільського⁷. Збереглися списки парафій і кількість церков у них станом на 1730 р. Це парафії, які знаходилися на захід від р. Збруч, а саме:⁸

- у місті Гусятині, від назви якого походить назва деканату (сучасне селище Гусятин, Тернопільської області, Чортківського району) функціонували чотири церкви. Церква святого Косми і Дам'яна збудована в 1727 р., парохом був о. Михайло Мокрицький; церква Переєстествлення Господнього (дати побудови немає), парохом був о. Ян Лукашевич; церква Небовзяття Пресвятої Богородиці (дата побудови невідома, є тільки примітка, що церква давня), парохом був о. Теодор Залуцький; церква св. Георгія, яка побудована в 1729 р., а парохом був о. Матей Давидович⁹;
- у с. Кривеньке подано два храми, однак є інформація тільки про одну – церкву св. Дмитрія, побудована в 1710 р., парохом був о. Дмитрій Верчатський;
- дві церкви в с. Сидорів: церква Різдва Пресвятої Богородиці, побудована в 1719 р., парохом був о. Михайло Семелітко; церква Небовзяття Пречистої Діви Марії, збудована в 1718 р., парохом був о. Роман Корзелітський;

⁷ Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 159.

⁸ Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 159.

⁹ Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 1098.

- у с. Суходол (Суходіл) церква св. Дмитрія, побудована в 1700 р., парохом був Ян (Іван) Скринський;
- у с. Товстенке церква Пресвятої Тройці, побудована в 1718 р., парохом був о. Михайло Зірочка (або Сірочка);
- у с. Шидлівці церква св. Миколая, побудована в 1728 р., парохом був о. Степан Нагорський;
- У с. Зелена церква св. ап. Івана (апостола), заснована в 1702 р., парохом був о. Олексій (прізвища не подано)¹⁰.

Подані нижче парафії знаходились на схід від р. Збруч, а саме:

- у с. Бережанка церква св. Положення Чесного Хреста, побудована в 1720 р., парохом був о. Степан Злонкович;
- у с. Хропотова церква Різдва Пресвятої Богородиці, побудована в 1716 р., парохом був о. Миколай Людкевич;
- у с. Чемерівці церква Собору Пресвятої Богородиці, побудована в 1710 р., парохом був о. Тимотей (прізвища не подано);
- у с. Демківці церква св. Архистратига Михаїла (дати побудови немає, тільки є примітка, що церква давня), парохом був о. Еліаз (прізвища не вказано);
- у с. Голенище церква св. Івана (апостола), дати побудови немає, прізвища та ім'я пароха теж не подано, є тільки інформація, що парох помер у 1714 р.;
- у с. Криків церква св. Архистратига Михаїла, побудована в 1729 р., парохом був о. Ян (Іван) Гладишевич;
- у с. Кугаївці церква Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії (дати побудови немає, тільки є примітка, що церква давня), парохом був о. Яким Поглодович;
- у с. Кузьміні церква св. Архистратига Михаїла, побудована в 1718 р., парохом був о. Степан Левицький;

¹⁰ Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 1098.

- у с. Ольхівці церква Покрови Пресвятої Богородиці, будувалась протягом 1724 – 1730 рр., парохом був о. Євстатій Єзеранський;
- у с. Сверхківці церква Покрови Пресвятої Богородиці, побудована в 1712 р., парохом був о. Кондрат Сосновський;
- у с. Вахнівці церква Покрови Пресвятої Богородиці, побудована в 1718 р., парохом був Яків Радкович¹¹.

Відомо, що в 1710 р. Гусятинський деканат налічував 17 парафій. Варто зазначити, що деканат належав до дев'яти перших деканатів, які увійшли до Кам'янець-Подільської частини Львівської єпархії¹². На жаль, невідомо, скільки парафій налічував деканат у 1721 р. Однак відомо, що він функціонував у 1715 та 1719 рр.¹³

Зважаючи на відносно невеликі проміжки між відомою і невідомою нам інформацією, можна припустити, що деканат не скасовувався між цими проміжками часу, оскільки створення чи відновлення того чи іншого деканату займає багато часу; зрештою, містечко Гусятин на той час було досить непоганим місцем для утворення деканату з достатньо кількістю вірних, що наштовхує на думку про недоцільність такого рішення як скасування деканату.

Села, в яких знаходились парафії, що входили до Гусятинського деканату і географічно були розташовані на північний захід від містечка Гусятин: с. Чабарівка, с. Дубківці, с. Городниця, с. Личківці, с. Нижбірок, с. Вільхivecь Малий, с. Постолівка, с. Раштівці, с. Самолуски, с. Сорока, с. Трибухівці, с. Васильківці, с. Зінківці (але про них немає відомостей)¹⁴.

Отець Василь Говера вказує, що в західній (Галицькій) частині деканату були ще декотрі нові парафії: с. Ярмольчик, с. Юрківці, с. Кутківці,

¹¹ Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 704.

¹² Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 143.

¹³ Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 119.

¹⁴ Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 160.

с. Теремківці, с. Вишнівчик, с. Завадівка, с. Вівся¹⁵. З цих семи парафій, які знаходились на схід від Збруча, села Вівся та Кутківці у 1730 р. відійшли до Сатанівського деканату. Парафія в с. Вишнівчик у 1730 р. перейшла до Смотрицького деканату. У 1760 р. с. Крогулець перейшло до Ягільницького деканату, як і парафія в с. Товстенке. Парафія с. Вахнівці була вилучена зі складу Гусятинського деканату, однак немає відомостей щодо того, до складу якого деканату вона була прилучена. На 1760 р. ці парафії у переліку 22 інших були вилучені¹⁶.

Західна частина деканату займала площу приблизно 10 км², крайньою північною парафією було містечко Гусятин, а найпівденніша парафія знаходилася в с. Зелена. Найзахідніша парафія в с. Товстенке. У східній частині деканату парафії знаходились між р. Збруч і р. Жванчик. Протяжність деканату з півночі на південь сягала близько 20 км, а із заходу на схід – близько 15 км¹⁷.

У цей час деканат межував на півночі з Гримайлівським та Сатанівським деканатом, на сході зі Смотрицьким та Городоцьким деканатом. Із заходу Гусятинський деканат межував з Ягільницьким, Янівським та Тереховлянським деканатами. На півдні зі Смотрицьким та Скальським.

У 1747 р. деканат налічував 37 парафій, 1748 р. – 36, 1749 р. – знову 37, 1750 р. – вже 40 парафій. Протягом 1751 – 1752 рр. до складу деканату входило 39 парафій. У 1753 р. – 40 парафій, а в 1754 – 1755 рр. – знову 39 парафій. Як можемо побачити з цієї статистики, Гусятинський деканат часто зазнавав реорганізації: до нього то приєднували нові парафії, то приналежні парафії переносились до сусідніх, територіально ближчих деканатів¹⁸.

¹⁵ Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 160.

¹⁶ Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 160.

¹⁷ ЦДІА України у Львові. - Ф. 201. - Оп. Іа. - Спр. 4 (Акти обстеження церков Львовської єпархії. 1743-1796). - Арк. 3

¹⁸ Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 126.

Згідно з даними Центрального державного історичного архіву України у м. Львові (далі – ЦДІА), в 1760 р. деканат налічував 39 парафій¹⁹. У 1775 р. Гусятинський деканат налічував всього 23 парафії. Цьому є логічне пояснення, адже у той період він не обмежувався кордонами «по Збручі». Частина, а саме 17 парафій²⁰ Гусятинського деканату, опинилася в окупації під Російською імперією внаслідок ліквідації Речі Посполитої. Тож залишаються недослідженими процеси, що відбувалися на парафіях Гусятинського деканату, які опинилися на території Російської імперії. Очільники Російської імперії не толерували Унійної Церкви і у 1839 р. ця Церква офіційно була ліквідована на Полоцькому соборі.

Після 1775 р. збереглися дані, з яких ми можемо зробити висновки щодо кількості парафій, які входили до складу Гусятинського деканату після Третього поділу Речі Посполитої. Кількість парафій залишилась незмінною – 23 в структурі деканату²¹. Кількість деканатів Кам'янець-Подільської частини Львівської єпархії, поданих в списках архівних матеріалів, помітно поменшало. Для прикладу, станом на 1760 р. налічувалось 12 деканатів; у 1775 р. їх залишилось тільки сім (і всі вони знаходились на території Австрійській імперії).

Щодо географічного положення деканату, то за даними, які доступні для аналізу, до 1775 р. межі деканату дещо змінювались. Однак після 1775 р. парафіяльна мережа деканату та географічні межі (на захід від Збруча) залишались майже незмінними до 1946 р. У цей період прослідковувалось створення нових парафій.

Відомо, що в період 1730 – 1760 рр. в Гусятинському деканаті утворилось чотири нові парафії. Проте доступні архівні джерела не подають відомостей, про

¹⁹ ЦДІА України у Львові. - Ф. 201. - Оп. Іа. - Спр. 5 (Списки приходських священників по деканатах. 1760-1760). - Арк. 1- 24.

²⁰ Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 151.

²¹ ЦДІА України у Львові. - Ф. 201. - Оп. Іа. - Спр. 4 (Акти обстеження церков Львівської єпархії. 1743-1796). - Арк. 36--49.

які саме парафії йдеться²². У 1700 – 1708 рр. в деканаті було побудовано два нові храми.

За матеріалами візитацій 1726 – 1730 рр. в Гусятинському деканаті всього налічувалось 22 церкви, з яких 18 «були в доброму стані», дві потребували ремонту, одна церква, яка ще будувалась, та одна відремонтована²³.

За даними таблиці 1730 р., яку подає о. Василь Говера, в Гусятинському деканаті на честь Дванадесятих свят були освячені наступні храми:

- одна церква на честь Пресвятої Трійці;
- одна на Честь Преображення Господнього;
- одна на честь Вознесіння Христового;
- одна Воздвиження Чесного Хреста;
- одна Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії;
- дві Різдва Пресвятої Богородиці;
- одна Успіння Пресвятої Богородиці;
- одна Собору Пресвятої Богородиці;
- три Покрови Пресвятої Богородиці²⁴.

Також архівні джерела містять відомості стосовно ведення метричних книг в Гусятинському деканаті. За матеріалами візитацій 1730 – 1731 рр., у деканаті було 22 парафії (офіційно), з них 17 мали метричні книги²⁵.

Станом на 1760 р. Гусятинський деканат охоплював 41 парафію, у 1775 р. до деканату належало 23 парафії, а саме: Чабарівка, Дубківці, Городниця, Гусятин, Кривеньке, Личківці, Нижбірок, Ольховець, Постолівка, Раштівці, Самолусківці, Сидорів, Сорока, Суходол, Шидлівці, Трибухівці, Васильківці та

²² Крикун М. Динаміка чисельності поселень Подільського воєводства в XVI-XVIII ст. Історичні дослідження: Вітчизняна історія. Київ, 1985. С. 60.

²³ Говера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 401.

²⁴ Говера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 433.

²⁵ Говера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 645.

Зелена. Всі інші парафії були створені в період з 1760 р. до 1775 р. або увійшли до складу інших деканатів²⁶.

Шематизм за 1855 р. подає інформацію про те, що Гусятинський деканат нараховував 29 матірних парафій, а саме: Целіїв, Хоростків, Чабарівка, Гадинківці, Городниця, Говилів Великий, Гусятин, Яблунів, Іванівка, Клювинці, Коцюбинці, Копичинці, Крогулець, Мшанець, Нижбірок Новий, Оришківці, Перемилів, Товстенке, Трибухівці, Тудорів, Увисла, Васильківці. Дочірними парафіями були: Мишківці, Хлопівка, Швайківці, Синківці, Говилів Малий, Ольхівці, Забінчики, Котівка і Теклівка, Нижбірок Старий, Капустяни, Гринківці, Личківці, Зелена, Майдан²⁷. Станом на 1855 р. деканат налічував 29 парафій; якщо брати до уваги дочірні церкви, то разом – 44. Загальна кількість вірних становила 29867 осіб²⁸.

У 1875 р. загальна кількість вірних в деканаті становила вже 35972 (майже 36 тис. осіб). У 1886 р. Гусятинський деканат охоплював 29 парафій, а саме: Чабарівка, Городниця, Гусятин, Нижбірок, Постолівка, Самолусківці, Сидорів, Суходол, Шидлівці, Трибухівці, Васильківці. У даному переліку парафіяльної мережі знаходимо парафії, які перебували в складі деканату ще з 1760 р.²⁹.

Отже, Гусятинський деканат був створений між 1701 – 1706 рр. Саме Гусятинський деканат разом із дев'ятьма іншими обумовили виокремлення Кам'янець-Подільської частини в Львівській єпархії. Упродовж XVIII ст. територія деканату не була сталою, але динамічною. Парафіяльна мережа зазнавала змін: то засновувались нові парафії, то шляхом реорганізації приєднувались до іншого деканату. Такі зміни прослідковувались до початку XIX ст. Останню відчутну реорганізацію деканату було зроблено після Третього поділу Речі Посполитої. Тоді частина парафій деканату опинилась «за

²⁶ Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 714.

²⁷ Schematismus universi venerabilis cleri Archidioeceseos Metropolitanae graeco-catholicae Leopoliensis pro anno Domini 1855 Leopoli: Typographia Instuti Stauropigiani, 1855. s. 176-180.

²⁸ Schematismus universi venerabilis cleri Archidioeceseos Metropolitanae graeco-catholicae Leopoliensis pro anno Domini 1855 Leopoli: Typographia Instuti Stauropigiani, 1855. s. 180.

²⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Львівської архієпархії (1832–1944). Том 1: Адміністрація і парохії: [англійською мовою]. Львів – Київ: КМ Академія, 2004. С. 19.

кордоном», оскільки деканат до 1775 р. охоплював територію «до і за» Збручем, то після 1775 р. він охоплював територію до Збруча, тому що кордон між Австрійською та Російською імперією проходив саме по р. Збруч і фактично ділив навпіл деканат. У першій половині XIX ст. Гусятинський деканат набуває незмінної форми. Зміни могли відбуватись хіба всередині деканату, але не в його зовнішніх кордонах. Незважаючи на всі внутрішні реорганізації та політичні зміни, деканат функціонував, а число вірних у ньому постійно зростала. Із створенням Станиславівської єпархії Гусятинський деканат був інтегрований у структуру цієї новоствореної єпархії.

1.2 Становлення і розвиток Гусятинського деканату в структурі Станиславівської єпархії Галицької греко-католицької митрополії наприкінці XIX – у першій чверті XX ст. (1885 – 1925 рр.)

Кінець XVIII ст. ознаменувався змінами в геополітичній системі, які торкнулися Речі Посполитої, Австрійської, Пруської та Російської імперій. Внаслідок Першого поділу Речі Посполитої у 1772 р. західноукраїнські землі опинилися під владою Австрії (пізніше Австро-Угорщини), влада якої належала до династії Габсбургів. Будучи імперською державою, Австрія більшою мірою не враховувала соціальних та релігійних інтересів регіону, хоч і внаслідок певних реформ вплив поляків в Галичині був зменшений. Також були позитивні реформи для Унійної Церкви. Це, зокрема, такі як: перейменування Унійної Церкви на Греко-Католицьку в 1774 р., зрівняння в правах з іншими конфесіями, можливості засновувати навчальні заклади, семінарії, тощо.

Більш того, ще перед остаточним затвердженням акту відновлення Галицької митрополії було декілька спроб створити ще одне єпископство. Так, у 1790 р. вперше постало питання про заснування Станиславівської єпархії. Ініціаторами цього проєкту стали греко-католицькі єпископи – Максим Рилло і Петро Білянський. Вони просили цісаря Леопольда III затвердити утворення у

Львові Галицької митрополії, а також створити ще одне нове єпископство³⁰. Для цього було направлено цілу делегацію під керівництвом генеральних вікаріїв, однак це прохання не було підтримане.

Повторну спробу здійснив єпископ (пізніше митрополит) Антін Ангелович. Він також пропонував створити третю єпархію. У вересні 1806 р. цісареві був переданий меморіал, згідно з яким ця єпархія повинна була знаходитись в околицях Буковини, з осідком у Городенці чи Снятині. Нова єпархія мала би мати також і організаційну структуру, яка б також включала Гусятинський деканат. Єпископ Антін Ангелович одержав на це згоду 30 вересня 1807 р. Однак цей проєкт залишився тільки на папері через поразку Австро-Угорщини у війні з французьким імператором Наполеоном і військовим періодом в державі³¹. За іншою версією, ця петиція залишилась без відповіді або зміст відповіді був невідомим³².

24 лютого 1807 р. владика Антін Ангелович став Галицьким митрополитом з осідком у м. Львові. У склад цієї митрополії входили Львівська, Перемишльська, Холмська єпархії. Проте навіть після створення митрополії та поділ її на три єпархії це не вирішило проблем з адміністративним апаратом. Відстань від Львова до Станиславова чи Гусятина залишалась досить великою, як і розмір Львівської єпархії. Однак відновлення в 1807 р. Галицької митрополії все-таки дало новий поштовх до розвитку Греко-Католицької Церкви на західноукраїнських землях. Зокрема, велика територія Львівської єпархії тепер була розділена між іншими двома, збільшилась і кількість єпископів, які б могли проводити візитації та духовно опікуватись своїми парафіями.

Митрополит зарекомендував себе як ревний душпастир, який завжди робив правильний вибір. Зокрема, в період наполеонівських воєн митрополит не

³⁰ Делятинський Р. І. Станиславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 11.

³¹ Великий А. Г. З літопису християнської України: Церковно-історичні радіолекції з Ватикану. Рим : Вид-во ОО. Василян, 1975. Т. VII : XVIII–XIX ст. С. 198

³² Полєк В. Нарис історії Івано-Франківської єпархії / В. Полєк // Шематизм Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви станом на 10 листопада 1995 року Божого. – Івано-Франківськ, 1995. – С. 99-100

підтримав військо імператора Наполеона та польське військо, за що був ув'язнений в 1809 р. У тому ж році був звільнений після відступу польської армії³³. Внаслідок цього українці отримали більше прав, зокрема, збільшено кількість їхніх місць в сеймі.

Проблема створення нової єпархії в південно-східній частині Галичини гостріше постала після окупації Холмщини Російською імперією. В Галицькій митрополії залишилось тільки дві єпархії (через складний стан речей на окупованих територіях Холмську єпархію в 1830 р. було передано під управління Апостольського Престолу). Отець Атаназій Великий зазначав: «З чисто адміністративних причин і для душпастирської обслуги треба було встановити ще одну чи більше єпархій...»³⁴.

Декан отець Михайло Малиновський у доповіді префекту Ватиканської бібліотеки Августину Тайнеру від 1842 р. нагадував, що в Східній Галичині була гостра потреба у становленні нових єпархій. Зокрема, в Тернополі та Станиславові, щоб «охопити найсхідніші терени Галичини».

Доступна джерельна база за 1832 – 1836 рр. подає нам наступну інформацію щодо критичної ситуації у відновленій Галицькій митрополії: вся Австро-Угорська імперія налічувала близько 3,6 млн. вірних Греко-Католицької Церкви, духовний провід над якими мало 9 єпископів, тоді як на 3 млн. православних вірян припадало 19 єпископів; на 2,5 млн. вірних у Галичині було два греко-католицьких єпископи, а на 1,5 млн. греко-католиків Закарпаття – сім єпископів³⁵.

Після «Весни народів» в Австро-Угорській імперії сталися кардинальні зміни в урядовій політиці держави, що в свою чергу дало змогу греко-католицькому духовенству взяти на себе роль «проводирів народу». Відбувся також «Слов'янський з'їзд», який вимагав рівні права для всіх конфесій і

³³ Паславський І. Галицька митрополія: Історичний нарис. Львів : Сполом, 2007. 125 с.

³⁴ Великий А. Г. З літопису християнської України: Церковно-історичні радіолекції з Ватикану. Рим : Вид-во ОО. Василян, 1975. Т. VII : XVIII–XIX ст. С. 230.

³⁵ Делятинський Р. І. Станиславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 13

обрядів. Головна Руська Рада прийняла в 1849 р. постанову про заснування третьої єпархії з центром у місті Станиславові. По цьому питанню було вислано спеціальну делегацію до австрійського цісаря, проте і ця спроба залишилась безуспішною.

Хоча всі попередні спроби до заснування ще однієї єпархії були невдалими, проте це був чіткий сигнал від духовенства та вірних ГКЦ Австрійському уряду про бажання та потреби народу. Тож 18 березня 1850 р. митрополит Михайло Левицький та єпископ Перемишльський Григорій Яхимович вчергове виступили зі зверненням у справі заснування нової єпархії ГКЦ.

У петиції вказувались основні аргументи необхідності та правильності такого рішення:

1. Дуже велика територія єпархії, яка налічувала 850 км кв. Це сильно ускладнювало візитації парафій, деканатів (особливо «прикордонні» деканати, такі як Скалатський, Гусятинський та інші).

2. Неможливість вчасного вирішення нагромаджених справ у консисторії.

3. Неможливість скликати єпархіальний синод та інші причини³⁶.

8 травня 1850 р. було видано цісарський декрет про заснування нової єпархії, а згодом це рішення було схвалено Папським престолом. Однак виникли труднощі фінансового характеру щодо створення нової єпархії³⁷.

26 березня 1885 р. папа Лев XIII проголосив створення нового католицького єпископства з центром у Станиславові. До новоствореної єпархії відійшло 20 деканатів, в тому числі і Гусятинський деканат. Першим Станиславівським єпископом було іменовано о. д-р Юліана Пелеша. Станиславівська єпархія включала 20 деканатів, які входили до складу

³⁶ Великий А. Г. З літопису християнської України: Церковно-історичні радіолекції з Ватикану. Рим : Вид-во ОО. Василян, 1975. Т. VII : XVIII–XIX ст. С. 230-235.

³⁷ Делятинський Р. І. Станиславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 16

Станиславівського, Чортківського, Коломийського та Буковинського повітів. Кількість вірних налічувала 745 тис., було 436 парафій та 524 священники³⁸.

Більшість церковних істориків вважає, що кандидатура о. Юліана Пелеша на посаду Станиславівського єпископа була однією з найкращих. Його призначення мало свої аргументи, один з яких – це бажання Апостольської Столиці та Відня мати на високій посаді «свою» людину (зокрема через те, що о. Юліан навчався та був ректором семінарії у Відні, наближеною особою до цісарського двору).

Ще однією вагомою причиною було зміцнення ГКЦ в прикордонних територіях, які межували з православною Російською імперією. Це, зокрема, Скалатський, Тернопільський, Гусятинський та інші деканати. Прослідковувалися певні впливи на священників та мирян Греко-Католицької Церкви Російською Православною Церквою. Поширювалися москвофільські тенденції, засновувалися центри москвофільської організації ім. М. Качковського тощо³⁹.

У першому «Шематизмі всего клира греко-католической Епархии Станиславовской на рок Божий 1886» інформація про деканат подається під шостим номером⁴⁰. Аналізуючи матеріали шематизму, можна стверджувати, що особи деканів та віцедеканів Гусятинського деканату не змінювалися впродовж тривалого періоду. Отож, першим деканом був призначений о. Григорій Олесницький (шамбелян Його святості Папи), почесний крилошанин капітули Станиславівської, титулярний Радник Консисторії, який виконував це служіння до 1898 р. Віцедеканом – о. Іван Барвінський, титулярний радник Консисторії, крилошанин з відзнакою, член відділу та ради повітової. Другим віцедеканом був о. Яків Гудикт, член ради повітової. Комісаром в шкільних справах призначений

³⁸ Шематизм всего кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 105.

³⁹ Делятинський Р. І. Станиславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 22.

⁴⁰ Шематизм всего кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 25.

о. Василій Богонос, титулярний радник консисторії, крилошанин з відзнакою, член ради окружної школи⁴¹.

Станом на 1886 р. до складу деканату входили наступні матірні парафії: Васильківці, Гадинківці, Говилів Великий, Городниця, Гусятин, Іванівка, Ключинці, Копичинці, Коцюбинці, Крогулець, Мшанець, Нижбірок Новий, Оришківці, Перемилів, Постолівка, Самолуски, Сидорів, Суходол, Сухостав, Товстенке, Трибухівці, Тудорів, Увисла, Хоростків, Целіїв, Чабарівка, Шидлівці, Яблунів та дочірні парафії: Швайківці, Говилів Малий, Синьківці, Ольхівчик, Теклівка і Котівка, Жабинці, Нижбірок Старий і Гриньківці, Карашинці, Верхівці, Пробіжна Нова, Пробіжна Стара, Раківкут, Гриньківці, Личківці, Майдан, Хлопівка, Мишківці і Мазурівка, Зелена. Усіх матірних парафій було 29. Разом з дочірніми церквами – 46 парафій⁴².

«Шематизмъ всего клира греко-католической Епархии Станиславовской на рік Божій 1890» подає інформацію, що у 1890 р. деканом був о. Григорій Олесницький. Віцедеканом став о. Іван Барвінський, він і залишився комісаром в справах сервітутних. Служіння другого віцедекана продовжував виконувати о. Яків Гудикт, а комісаром у шкільних справах був о. Василій Богонос⁴³.

За матеріалами «Шематизму всего клира греко-католической Епархии Станиславовской на рік Божій 1891» декан не змінюється, проте змінюються віцедекани. Першим віцедеканом став о. Йосиф Левицький, парох с. Сидорів. Другим – о. Володимир Козьоровський, парох с. Городниці. Комісаром в шкільних справах залишався о. Василій Богонос⁴⁴. У 1894 р. ще одним

⁴¹Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 25.

⁴² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 35.

⁴³ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1890. Станиславів. Річник V. С.15.

⁴⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1891. Станиславів. Річник V. С. 56.

віцедеканом став о. Василій Турула, парох с. Увисла⁴⁵. Замість о. Василя Турули в 1896 р. був призначений новий віцедекан о. Теодор Турула⁴⁶.

За даними «Шематизму всего клира греко-католической Епархии Станиславовской на рок Божій 1899»⁴⁷ посада декана була вакантною, а тимчасово виконуючим обов'язки декана був о. Йосиф Левицький, парох с. Сидорів, крилошанин. Також він був делегатом ординаріятським. Зміни торкнулися віцедеканів. Першим віцедеканом був о. Даниїл Бахталовський, другим віцедеканом о. Теодор Турула, парох в с. Увисла. Новим комісаром в шкільних справах був призначений о. Миколай Теодорович, парох с. Трибухівці⁴⁸.

З 1901 р. тимчасове служіння декана виконував о. Даниїл Бахталовський, парох в с. Яблунів. Віцедекан та комісар незмінився – о. Теодор Турула та о. Миколай Теодорович⁴⁹. Комісаром в справах сервітутних до 1901 р. був о. Іван Барвінський, а з 1901 р. дані про комісара в справах сервітутних відсутні.

У 1903 р. Гусятинський деканат вже мав три комісари в шкільних справах: о. Миколай Теодорович, о. Ісидор Киселевський та о. Іван Ульванський⁵⁰. У 1904 р. о. Даниїл Бахталовський офіційно став деканом Гусятинським. Також в деканаті з'являється посада катехита, на яку призначили о. Амвросія Полянського⁵¹.

Цього ж року, було засноване товариство св. ап. Петра, до якого належали більшість священнослужителів Гусятинського деканату. Станом на 1904 р. в Гусятинському деканаті було 24 священники, які були членами товариства

⁴⁵ Шематизм всего клиру греко-католической Епархии Станиславівської на рік Божий 1894. Станиславів. Річник V. С. 22.

⁴⁶ Шематизм всего клиру греко-католической Епархии Станиславівської на рік Божий 1896. Станиславів. Річник XI. С. 23.

⁴⁷ Шематизм всего клиру греко-католической Епархии Станиславівської на рік Божий 1899. Станиславів. Річник XIV. С. 23.

⁴⁸ Шематизм всего клиру греко-католической Епархии Станиславівської на рік Божий 1899. Станиславів. Річник XIV. С. 23.

⁴⁹ Шематизм всего клиру греко-католической Епархии Станиславівської на рік Божий 1901. Станиславів. Річник XVI. С. 28.

⁵⁰ Шематизм всего клиру греко-католической Епархии Станиславівської на рік Божий 1903. Станиславів. Річник XVIII. С. 31.

⁵¹ Шематизм всего клиру греко-католической Епархии Станиславівської на рік Божий 1904. Станиславів. Річник XIX. С. 23.

св.ап. Петра (що є найбільшим показником серед інших деканатів по священниках) та дев'ять мирян⁵².

На початку XX ст. на території деканату починають створюватись читальні та товариства. Першою такою організацією стала крамниця-читальня в с. Говилові Великому та с. Говилові Малому⁵³. З 1905 р. вівся так званий «шематизм дяків», де було подано списки осіб, які здійснюють своє служіння. Такий список існував і в Гусятинському деканаті. Станом на 1905 р. було 16 дяків⁵⁴.

За матеріалами чергового «Шематизма всего клира греко-католицкої Епархії Станиславовської на рік Божий 1906» залишилось два комісари в шкільних справах – о. Миколай Теодорович та о. Ісидор Киселевський, за якими закріплялись чітко визначені парафії зі школами для опіки⁵⁵. Ситуація змінюється у 1909 р., бо цього року було призначено о. Вітольда Белінського комісаром в шкільних справах⁵⁶.

У 1910 р. в деканаті з'являється нова посада – духівник, ним став о. Миколай Теодорович⁵⁷. Також в цьому році для катехитичного служіння було призначено о. Маріана Рогошеського у містечку Хоростків та о. Василя Чекановського у містечку Гусятин⁵⁸.

Напередодні Першої світової війни був надрукований останній шематизм передвоєнного періоду. З 1914 р. до 1925 р. шематизми не видавалися. За матеріалами «Шематизму всего клира греко-католицкої Епархії Станиславівської

⁵² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1904. Станиславів. Річник XIX. С. 23.

⁵³ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1904. Станиславів. Річник XIX. С. 21.

⁵⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1905. Станиславів. Річник XX. С. 25.

⁵⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXI. С. 39.

⁵⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1909. Станиславів. Річник XXIV. С. 28.

⁵⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1910. Станиславів. Річник XXV. С. 44.

⁵⁸ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1910. Станиславів. Річник XXV. С. 25.

на рік Божий 1913» Гусятинським деканом був о. Ілля Лабій⁵⁹. Станом на 1914 р. о. Вітольт Белінський вже не був комісаром в шкільних справах, а його місце залишалось вакантним.

У 1914 р. почалась Перша світова війна, яка мала величезний вплив на єпархію, деканати, парафії. З 1914 – 1919 рр. неможливо було щось розвивати, важко навіть було щось зберегти. Гусятинський деканат зазнав дуже великих руйнувань і спустошень. На це впливало його географічне розташування, оскільки він розташовувався на крайньому сході Галичини, який російська армія залишила найпізніше, тому бойові дії тут тривали найдовше⁶⁰.

Щодо демографічної ситуації під час війни, то є інформація, що населення м. Гусятин у 1910 р. становило 6 тис., (згідно шематизму 7 тис.). А станом на 1921 р. кількість населення - 2 тис. На прикладі цього містечка можемо прослідкувати руйнівні наслідки воєнного лихоліття.

У «Шематизмі всього кліру греко-католицької Єпархії Станіславівської на рік Божий 1935» знаходимо наступну інформацію: «Місто Гусятин, зруйноване до тла у війні, по світовій війні підупадає даліше через замкнення кордону із сусідньою державою, а безземельне населення лишає місто і виїжджає за границю або в більші краєві міста»⁶¹.

Міжвоєнний період увійшов в історію як період загострення відносин між українцями та поляками, які проживали у Східній Галичині. Це протистояння мало свої впливи і на релігійне життя місцевого населення. Прикладом цього може слугувати випадок, який стався в с. Чабарівка. У 1919 р. під час проходження процесії римо-католиків попри храм ГКЦ вірні почали вітати

⁵⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станіславівської на рік Божий 1913. Станіславів. Річник XXVIII. С. 43.

⁶⁰ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 406

⁶¹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станіславівської на рік Божий 1935. Станіславів. Річник XXXVIII. С. 51.

процесію дзвонінням дзвонів, на що латинський священник сказав: «Я волів би, щоб на мене пси гавкали замість руських дзвонів»⁶².

Отже, період 1886 – 1925 рр. був дуже насичений. Його можна умовно поділити на два періоди – довоєнний та час війни. Довоєнний період знаменувався розвитком та зростанням деканату. З виникненням Станиславівської єпархії пожвавилось життя в деканаті. Особливу увагу приділялось освіті. Так, станом на 1886 р. був тільки один комісар в шкільних справах, а у 1913 р. їх було вже три на деканат. У 1914 р. Гусятинський деканат мав перше місце серед деканатів за кількістю священників, які належали до братства св. ап. Петра та друге місце за кількістю задіяних вірних до цього братства.

Натомість після 1914 р. все змінилось. Під час активних бойових дій було майже неможливо здійснювати якесь служіння в деканаті. Одним з перших, хто прийняв на себе удар російської армії, був Гусятинський деканат, який межував з кордоном Російської імперії. Під час війни було зруйновано чимало святинь, особливий інтерес росіяни приділяли парафіяльним дзвонам, які масово вивозились та переплавлялись для виробництва снарядів через внутрішню кризу імперії.

Після закінчення Першої світової війни перед українцями Галичини став новий виклик – створення ЗУНР. Після поразки УГА у війні останні її частини перейшли в 1919 р. річку Збруч, а у 1923 р. за рішенням країн-переможниць – Антанти – прийнято постанову про приєднання Східної Галичини до Польського Королівства. Гусятинський деканат міжвоєнного періоду продовжував функціонувати в структурі Станиславівської єпархії, ординарієм якої був преосвященний владика Григорій Хомишин. Єпископ Хомишин основний акцент ставив на християнські цінності та пріоритети через часті місії, візитації, відвідини, тощо.

⁶² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1935. Станиславів. Річник XXXVIII. С. 425-426.

1.3 Розвиток Гусятинського деканату Станиславівської єпархії у міжвоєнний період та у часи Другої світової війни (1925 – 1946 рр.)

Починаючи з 1919 р. ГКЦ була змушена адаптуватись до нових геополітичних умов, які сильно впливали на життя Церкви. Нова війна між об'єднаним польсько-українським військом та військами більшовицької армії закінчилась поразкою Української Народної Республіки (далі – УНР). Період окупаційної російської влади відзначився протистояннями.

Ось одне із свідчень учасника тих подій адвоката М. Шахновича про ситуацію на території Гусятинського деканату: «В Копичинцях Гусятинського повіту головою повітового ревкому став комуніст (родом із підсоветської України), який, не будучи ознайомлений із місцевими відносинами, покликав до помочі свого заступника д-ра Никифора Онищука, родом із Шидлівців, що пристав до комуністів під час перебування за Збручем, а останній стягнув насильно під загрозою (революційного права) до повітової управи колишніх своїх товаришів із студентських часів: Зеленецького, М. Шахновича, юриста Колодрубського, а навіть Конила Трояна та Івана Заваликута, що саме втекли були з-за Збруча перед большевицьким терором після ліквідації частин УГА. Усім приділено відповідні реферати з різних ділянок... Але панування Ревкому Затонського не тривало довго і не мало часу показати своїх кігтів проти свідомого українського населення...»⁶³.

Польська держава за рішенням Ризької конференції отримала землі Східної Галичини, зобов'язавшись надати автономію регіону. Звичайно ж, що ні про яку автономію Польща і не думала, зокрема, в Галичині був впроваджений

⁶³ Делятинський Р.І. Регулювання правового статусу Греко-Католицької Церкви в контексті подій радянсько-польської війни 1920-1921 рр. (на прикладі Станиславівської єпархії). URL:<https://risu.ua/ruslan-delyatinskiy> (дата звернення: 23.07.2023).

військовий стан, який тривав до 1922 р., під час якого застосовувалися репресії як до простого населення, так і до духовенства ГКЦ⁶⁴.

У таких умовах почалось відновлення організаційної структури ГКЦ. Це передбачало відновлення судів, формування території єпархії, адже після військових дій географічні межі Станіславівської єпархії дещо змінилися⁶⁵. Однак територія Гусятинського деканату змін не зазнала, в нього був надійний захист – річка Збруч, яка мала стратегічне значення для обох держав.

Через репресії поляків ГКЦ була змушена висунути гасло автономії Церкви щодо держави. Численні арешти, «таємне перетягування в латинський обряд», спроба замінити руську мову на польську та ін. призвели до наростаючого невдоволення серед духовенства. Марними виявились сподівання єпископату на допомогу Апостольського Престолу у вирішенні питання правового статусу ГКЦ. Поляки чинили цьому шалений опір⁶⁶.

Період 1919 – 1923 рр. можна умовно назвати періодом опору українського духовенства. Реформи єпископа Григорія Хомишина на єпархіальному та деканальному рівнях рівні дозволили Церкві відновлюватися і нагадувати про своє існування. Розуміючи, що просто так ГКЦ не зникне, а ліквідувати її Польща не зможе (Апостольський Престол цього б не дозволив, крім того, це викликало б хвилю протестів), польська влада припинила репресії щодо українців, а вони в свою чергу перестали протестувати. Тож 1923 – 1925 рр. можемо умовно назвати «періодом розумної лояльності»⁶⁷.

З 1925 р. між ГКЦ та Польською державою постає нова модель церковно-державних відносин. 10 лютого 1925 р. був підписаний Конкордат між

⁶⁴ Делятинський Р.І. Особливості відновлення та розвитку організаційної структури Станіславівської єпархії у 1919–1925 рр. // Центр Востока и Запада «Meso-Eurasia»: [електронний ресурс] URL: <http://www.mesoeurasia.org/archives/5597>. (дата звернення: 23.08.2023).

⁶⁵ Пилипів І., Делятинський Р. Особливості розвитку організаційно-територіальної структури Станіславівської єпархії ГКЦ в Другій Речі Посполитій (1919–1925 рр.) // *Галичина: науковий і культурно-просвітний краєзнавчий часопис*. 2013. Вип.22–23. С. 312.

⁶⁶ Делятинський Р.І. Регулювання правового статусу Греко-Католицької Церкви в контексті подій радянсько-польської війни 1920–1921 рр. (на прикладі Станіславівської єпархії). URL: <https://risu.ua/ruslan-delyatinskiy> (дата звернення: 23.07.2023).

⁶⁷ Делятинський Р. І. Станіславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 113–114.

Апостольською Столицею та Польською державою, який був покликаний унормувати відносини між Церквою та державою. Як зауважив дослідник І. Пилипів: «Уряд Польської держави визнав духовенство ГКЦ голосом інтересів українського населення в Галичині»⁶⁸. У свою чергу священнослужителі склали присягу щодо обов'язку бути лояльними до Польської держави⁶⁹.

Конкордат давав певні гарантії щодо «легального» існування ГКЦ. Також він визначав рівність Греко-Католицької Церкви з Римо-Католицькою, хоча це часто упускалось, оскільки панівною ланкою на той час були поляки. А українці постійно прагнули до створення своєї держави⁷⁰. Тому «толерантність як так існувала тільки на папері»,⁷¹ – зауважує д-р. Андрій Соколовський.

В таких умовах священнослужителі ГКЦ розгорнули діяльність, спрямовану на збереження української національної свідомості, проте не агітуючи до повстань чи революції. Церква вела боротьбу на духовному та освітньому рівнях. Зокрема, священники часто виступали проти утравістичних (двомовних) шкіл. Захищали викладання рідною українською мовою в школах та гімназіях. Священнослужителі того часу також часто виступали учасниками чи навіть провідниками політичних партій, таких як Українське національно-демократичне об'єднання (далі – УНДО) та Українська радикальна партія (далі – УРП)⁷².

У міжвоєнний період владика Григорій Хомишин змінив членів капітули, працівників єпархії, а на вакантні посади призначив нових священнослужителів. З 1925 р. почали виходити періодичні видання Станіславівського шематизму.

⁶⁸ Делятинський Р. І. Станіславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 115

⁶⁹ Пилипів І. В. Греко-Католицька Церква в консолідації української нації Східної Галичини у першій половині двадцятих років XX століття. URL: <https://ipiend.gov.ua/wp-con> (дата звернення: 23.08.2023).

⁷⁰ Пилипів І. В. Правовий статус Греко-католицької церкви в Другій Речі Посполитій (1925 – 1939 рр.) / І. В. Пилипів // Ефективність державного управління. - 2013. - Вип. 34. - С.153–155.

⁷¹ Петрів Н. «Андрей Шептицький вважав, що унія – це ... синтез, сопричастя і діалог між Сходом та Заходом» - д-р Андрій Сороковський. *Християнин і світ*. URL: <http://xic.com.ua/z-zhyttja/11> (дата звернення: 23.07.2023).

⁷² Делятинський Р. І. Станіславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 122.

Більшість деканатів отримали нових деканів, які замінили похилих віком своїх попередників⁷³.

За даними «Шематизму всего клира греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925» посада декана у Гусятинському деканаті залишалась вакантною ще з 1913 р. Виконуючим обов'язки був о. Ілля Лабій, який опікувався деканатом впродовж зазначеного періоду⁷⁴. Невідомо, скільки часу о. Ілля мав опіку над деканатом, оскільки шематизм не випускався 10 років, а інших відомостей немає. Однак відомо, що вже з 1925 р. деканатом опікувався о. Василь Саноцький⁷⁵. Також вакантними були посади духівника та віцедеканів, а ще посада комісара в шкільних справах⁷⁶, що нашттовхує на думку про велику шкоду, яку зробила війна в деканаті.

Невтішною виглядала і демографічна ситуація в деканаті. Якщо порівняти довоєнний період, то, до прикладу, станом на 1914 р. населення деканату складало 52 тис. осіб⁷⁷, то в 1925 р. також 52 тис. осіб. На перший погляд майже нічого не змінилось, проте якщо поглянути у співвідношенні, то отримаємо сумні дані: у 1904 р. населення деканату становило 50 тис. осіб⁷⁸. В 1914 р. – 52 тис. осіб. Тобто середній приріст населення був 2 тис. в 10 р. а станом на 1925 р. приросту не було взагалі. У 1925 р. в деканаті здійснювали служіння 25 парохів (найбільше серед інших деканатів в єпархії), чотири опікуни парафій, один експозитор, один сотрудник, два катехита⁷⁹.

⁷³ Делятинський Р. І. Станиславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 122-123.

⁷⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1914. Станиславів. Річник XXIX. С. 43.

⁷⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. С. 42

⁷⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. С. 42

⁷⁷ Шематизм всего клира греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1914. Річник XXIX. – Станиславів: Накладом клира єпархіяльного, 1914. – XXVIII+339 с. ар. 44

⁷⁸ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1904. Станиславів. Річник XIX, 1904. С. 42.

⁷⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX, 1925. С. 290.

За матеріалами «Шематизму всего клира греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1927» вакантною залишалася посада декана, виконуючим обов'язки залишався о. Василій Саноцький. Посади віцедеканів та духівника також були вакантними. Натомість вже були призначені комісари в шкільних справах: о. Маріан Рогошевський, о. Володимир Богачевський, о. Василь Павлик і о. Іван Лушпинський⁸⁰. Кількість відповідальних за освіту (чотири особи) вперше в історії деканату свідчить про неабиякі зусилля в просвітницькій та духовній праці в єпархії та деканаті в цілому.

Внаслідок реформи єпископа Григорія Хомишина, зокрема, введення celibату, в деканаті почало з'являтися все більше неодружених священнослужителів. До прикладу, ще до реформи в 1913 р. неодружених священнослужителів не було зовсім⁸¹, а в 1927 р. таких священників було п'ятеро на деканат⁸².

У 1929 р. змінився виконуючий обов'язки декана, ним став о. Володимир Богачевський, парох в селі Говилові. Було призначено духівника – о. Івана Лушпинського, як також віцедекана – о. Анатолія Малиновського. Комісари в шкільних справах не змінились⁸³.

У шематизмі Станіславівському за 1929 р. подається інформація, згідно з якою в с. Личківцях та с. Верхівцях постають самостійні парафії. Починаючи з 1886 р., парафій в складі деканату було 29. З 1929 р. парафія св. Миколая постає 30 в списку, парафія Різдва Пресвятої Богородиці – 31⁸⁴. Один важливий момент варто сказати щодо шематизму. У шематизмі 1930 р. подано інформацію про парафію у с. Верхівці як дочірню та парафію у с. Перемилові, однак вже в 1931 р.

⁸⁰ Шематизм всего клиру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1927. Станиславів. Річник XXXI, 1927. С. 21.

⁸¹ Шематизм всего клиру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1913. Станиславів. Річник XXVIII. С. 301.

⁸² Шематизм всего клиру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1927. Станиславів. Річник XXXI. С. 145.

⁸³ Шематизм всего клиру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1929. Станиславів. Річник XXXII. С. 38.

⁸⁴ Шематизм всего клиру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1929. Станиславів. Річник XXXII. С. 168.

подано, що парафія у с. Верхівцях була окремою структурою з 1928 р⁸⁵. Однак з якихось причин «Шематизм всего клира греко-католицької Єпархії Станіславівської на рік Божий 1931» в переліку парафіяльної мережі не вказує про парафію с. Верхівці, тому загальна кількість парафій – 30, проте згідно кількості парафій після 1928 р. їх було 31.

У 1930 р. знову змінився виконуючий обов'язки декана, цього разу ним став о. Анатоль Малиновський. Також залишились три комісари в шкільних справах: о. Маріан Рогошевський, о. Василь Павлик і о. Іван Лушпинський⁸⁶.

У 1930 р. суспільно-політична ситуація в Західній Україні дещо загострилась через саботажі та різні акції Організації Українських Націоналістів (далі – ОУН). Розпочалась так звана «пацифікація», через яку було заарештовано багато людей, які так чи інакше підтримували ОУН. Священнослужителі та вірні ГКЦ не виняток⁸⁷. Зокрема, подаємо перелік затриманих осіб польською поліцією у Гусятинському деканаті. В 1932 р. відбувся суд над шістьма членами товариства «Просвіта» в селищі Копичинці. Їх обвинувачено у зв'язках з ОУН. За вироком суду трьох з них засуджено до в'язниці, інших визнано невинними. У невеличкому селі Чабарівка в 1931 р. під час відправи біля могили за селом було заарештовано викладачку гуртка «Рідна школа», яка навчала дітей української мови⁸⁸.

Єпископ Григорій Хомишин у цей період продовжує духовно укріплювати своїх вірних, видає богословські праці, в яких регулює питання польсько-українських відносин. Однак його ідеї не знайшли підтримки, а навпаки – гостро

⁸⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станіславівської на рік Божий 1930. Станіславів. Річник XXXIV, 1931. С. 46.

⁸⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станіславівської на рік Божий 1930. Станіславів. Річник XXXIII, 1930. С. 43.

⁸⁷ Делятинський Р. І. Станіславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 129-130.

⁸⁸ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневіцька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 411-427

критикувались в радикальних націоналістичних організаціях - УНДО, ОУН та ін⁸⁹.

З 1932 по 1939 рр. немає особливих відомостей про стан деканату; були періодичні видання шематизму за 1935 р., які не містять нової інформації про стан деканату⁹⁰. Станом на 1935 р. деканат не зазнав жодних адміністративних змін. Цей період знаменується певною мірою політичною боротьбою духовенства з різного роду радикальними організаціями. Побоюючись, що їхня діяльність може дестабілізувати ситуацію в регіоні, єпископ Григорій Хомишин радив духовенству «не керувати різними політичними партіями, та виходити з таких радикальних організацій»⁹¹.

Проте ГКЦ підтримувала українців під окупаційним режимом поляків. Виступала проти ополячення та насильницьких репресій. Дбала про викладання українською мовою та поширення і збереження нашої культури та ідентичності. Про це свідчать численні відкриття українських просвітницьких організацій при парафіях єпархії. Зокрема, в Гусятинському деканаті впродовж 1935 – 1938 рр. було відкрито до десяти читалень «Скала», які мали церковно-просвітницький характер. Це товариство відрізнялось від «Просвіти» тим, що його учасники, окрім своєї проукраїнської позиції, мали дотримуватись християнських принципів та цінностей⁹². В подальшому організація не зазнала розвитку через «пасивність» духовенства, військові дії, зміну окупаційного режиму в 1939 р. тощо.

Період 1925 – 1939 рр. неможливо охарактеризувати як позитивний чи негативний для деканату, тому потрібний комплексний підхід у розумінні

⁸⁹ Делятинський Р. І. Станиславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 132.

⁹⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1935. Станиславів. Річник XXXVIII, 1935. С. 49.

⁹¹ Делятинський Р. І. Станиславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 130.

⁹² Делятинський Р. І. Станиславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 136.

проблематики цього часу та його впливу на деканат. З однієї сторони, укладання конкордату Церкви з польським режимом сприяло повоєнному відновленню ГКЦ та визнання її прав. «Легалізація» ГКЦ на теренах Західної України дозволила їй зберегти організаційну структуру деканатів (хоч і не всіх – Буковина вийшла з під управління Станиславівської єпархії внаслідок окупації регіону Румунією). Гусятинський деканат отримав змогу в подальшому розвиватись та розростатись (зокрема, в 1929 р. постає нова самостійна парафія в с. Личківці). Припинились арешти священнослужителів та вірних Станиславівської єпархії. З іншої сторони, не були дотримані умови щодо рівних прав ГКЦ з РКЦ, що яскраво відображалось у ставленні останньої до вірних та священнослужителів ГКЦ. Проводилась активна завуальована політика «полонізації» в регіоні.

У 1930-х рр. духовенство Станиславівської єпархії брало активну участь у різних просвітницьких організаціях, дбало про освіту та запобігало «перетягуванню своїх вірних до іншого обряду», що робило важчим процес «полонізації». Церква займала відкриту проукраїнську позицію, однак не закликала до революцій чи насильницького перевороту. Політика єпископа Григорія Хомишина базувалась на праві та законах. Політика ж певних організацій йшла в розріз із стратегією Церкви, що не могло не відобразитись на їх взаємовідносинах. Польська «пацифікація», спрямована на залякування та придушення антипольських настроїв, не оминула і Гусятинський деканат. Різного роду політичні організації «перетягували» людей на свої сторони та негативно відносились до ГКЦ в цілому. Дуже слушно зауважив єпископ Григорій Хомишин про цей період: «Ні поляки, ані польський клір, а ми самі валимо і розвалимо нашу Церкву, так як самі розвалили нашу державу»⁹³.

У 1938 р. вийшов останній Станиславівський шематизм, де можна прослідкувати зміни в деканаті та отримати статистичні дані. Станом на 1938 р.

⁹³ Делятинський Р. І. Станиславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 138.

в Гусятинському деканаті о. Юрій Бернат став віцедеканом, а також о. Іван Любович став четвертим комісаром в шкільних справах⁹⁴. У деканаті функціонувало два осідки згромадження сестер-служебниць Непорочної Діви Марії – в с. Ланівцях та с. Самолусках⁹⁵. Деканат нараховував 30 парафій, тут здійснював служіння 21 парох, дев'ять опікунів (завідателів) парафій, два експозитора, п'ять сотрудників та два катехита. Кількість вірних нараховувала близько 53500 тис.⁹⁶.

З цього моменту немає більше певних статистичних даних, оскільки розпочалася Друга світова війна, один окупаційний режим змінював інший, почались репресії. ГКЦ не вдалось відновитись через ліквідаційні заходи на псевдособорі 1946 р.

З приходом радянської влади почалась хвиля так званої «першої радянзації». Нова окупаційна атеїстична влада прагнула звести вплив ГКЦ на людей до мінімуму, тому перше, що було зроблено, це процес відокремлення Церкви від держави⁹⁷. З цього можна зробити висновки, що по всіх деканатах, включно з Гусятинським, «відпала необхідність в церковних комісарах шкільних справ». Було ліквідовано всі товариства «Просвіти» та інші товариства, які мали проукраїнську позицію. Закриті всі навчальні заклади при монастирях. На єпископа Григорія Хомишина було здійснено зовнішній тиск з метою перегляду адміністративної території Станіславівської єпархії. Згідно запропонованого нового поділу, Гусятинський та багато інших деканатів повинні були опинись поза територією єпархії⁹⁸.

⁹⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станіславівської на рік Божий 1938. Станіславів. Річник XXXIX, 1938. С. 49.

⁹⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станіславівської на рік Божий 1938. Станіславів. Річник XXXIX, 1938. С. 186-187.

⁹⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станіславівської на рік Божий 1938. Станіславів. Річник XXXIX, 1938. С. 194.

⁹⁷ Делятинський Р. І. Станіславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 142.

⁹⁸ Делятинський Р. І. Станіславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 143-145.

Почались масові репресії стосовно священнослужителів ГКЦ, переслідувань та розстрілів зазнали десятки ієреїв, серед яких о. С. Шанковський, парох в с. Нижбірок. Він перебував під постійним наглядом органів НКВС, що спричинило його хворобу та смерть в 1941 р⁹⁹. Пароха с. Мшанця о. Ігора Кливаку було засуджено до розстрілу, але вирок був змінений до заслання в район Ташкенту (територія сучасного Узбекистану)¹⁰⁰. Незважаючи на всі репресії, радянська влада не змогла протягом 1939 – 1941 рр. зламати ГКЦ через великий авторитет Церкви серед місцевого населення.

Інший період – з 1941 р. по 1944 р. (період німецької окупації) - мав свій вплив на єпархію та деканат. У зв'язку з вигнанням радянської окупаційної влади митрополит Андрей Шептицький дав дозвіл священнослужителям брати участь у формуванні і діяльності українських органів влади. Зокрема, Гусятинський декан о. Антоній Пельвецький і о. Анатолій Малиновський, який був парохом с. Чабарівка, увійшли до складу місцевого повітового комітету¹⁰¹.

Німці з однієї сторони толерували ГКЦ, з іншої – пильно слідкували за нею та не допускали до активної духовно-суспільної діяльності. Було запроваджено жорсткий контроль над єпархією і на місцевих рівнях. Проте все ж цей окупаційний період відзначився меншими репресіями щодо ГКЦ та загалом вірних. Навіть було відновлено діяльність Станиславівської семінарії¹⁰².

Починаючи з 1942 р., ставлення священнослужителів ГКЦ до окупаційної німецької влади змінюється з «пасивно лояльного» на «пасивний опір». Все через репресії, які почали застосовувати стосовно вірних та священнослужителів

⁹⁹ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330а. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 1. арк. 158.

¹⁰⁰ Делятинський Р. І. Станиславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 146.

¹⁰¹ Пилипів І.В., Делятинський Р.І. Організаційна структура та соціальна діяльність духовенства Станиславівської єпархії в період німецької окупації // *Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність*. Львів, 2017. Вип. 30: Ювілейний збірник на пошану Миколи Литвина. С. 187.

¹⁰² Пилипів І.В., Делятинський Р.І. Організаційна структура та соціальна діяльність духовенства Станиславівської єпархії в період німецької окупації // *Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність*. Львів, 2017. Вип. 30: Ювілейний збірник на пошану Миколи Литвина. С.187.

органи гестапо та інших організацій¹⁰³. Тому «все завмерло, очікуючи кінця війни». Повторне повернення окупаційної радянської влади не несло нічого хорошого людям та священнослужителям Галичини. Радянська влада не могла ліквідувати ГКЦ, поки був живий митрополит Андрей Шептицький. Це було обумовлено його високим авторитетом серед духовенства та вірних Церкви¹⁰⁴. Однак після його смерті все змінилось, розпочалась таємна підготовка ліквідації ГКЦ.

Поновились арешти і репресії, влада почала фальсифікувати звинувачення щодо «шпіднажу», приналежності до націоналістичних формувань УПА, опір радянській владі. Ці арешти не оминули і Гусятинський деканат, зокрема, пароха с. Чабарівки о. Анатолія Малиновського було взято на облік органами НКДБ. Врешті-решт дійшло до того, що радянський уряд ототожнював діяльність ГКЦ з діяльністю ОУН, УПА¹⁰⁵.

У ніч на 11 квітня 1945 р. було заарештовано майже всю «верхівку» ГКЦ, включаючи єпископа Григорія Хомишина. Влада почала пропагувати «возз'єднання» ГКЦ з так званою РПЦ, для цього була створена «ініціативна група по воз'єднанню»¹⁰⁶.

Згідно зі звітами співробітника 2-го управління НКДБ УРСР І. Богданова, в так звану «ініціативну групу» входило 53 священника Станіславівської єпархії, з яких 20 були священнослужителями Гусятинського деканату на чолі з колишнім деканом – о. Антонієм Пельвецьким¹⁰⁷. Також в цьому документі вказано, що дійсний на той час декан в Яблуневі (оскільки Яблунів належав до

¹⁰³ Пилипів І.В., Делятинський Р.І. Організаційна структура та соціальна діяльність духовенства Станіславівської єпархії в період німецької окупації // *Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність*. Львів, 2017. Вип. 30: Ювілейний збірник на пошану Миколи Литвина. С. 191-192.

¹⁰⁴ Делятинський Р. І. Станіславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 166.

¹⁰⁵ Делятинський Р. І. Станіславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. С. 168-171.

¹⁰⁶ Гриш І. Релігійно-політичні процеси на теренах Станіславівської єпархії УГКЦ напередодні та під час проведення Львівського собору // *Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць*. Київ, 2017. Вип. 120. С. 65.

¹⁰⁷ Ліквідація УГКЦ (1939–1946). Документи радянських органів державної безпеки: [у 2 т.] / упоряд.: С. Кокін та ін.; заг. ред. В. Сергійчук; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка, Центр українознавства [та ін.]. Київ: ПП Сергійчук М. І., 20062. . Т. 1. 920 с.; Т. Київ, 2006. С. 125-126.

Гусятинського деканату, є підстави вважати, що це був декан Гусятинського деканату) також підтримав «возз'єднання» разом з іншими трьома деканами¹⁰⁸.

Ініціативну групу в Станіславівській єпархії очолив саме о. Антін Пельвецький. Якщо на початку 1945 р. «возз'єднання» підтримали 70 священнослужителів, то в 1946 р. їх було вже 900. Більшість із них бачили репресії стосовно інших, деякі погодились заради вигоди, як о. Антін Пельвецький, який за «вірність» після псевдособору 8 березня 1946 р. став єпископом Станіславівським¹⁰⁹.

Станіславівська єпархія, включно з Гусятинським деканатом, після псевдо-собору стали адміністративною одиницею РПЦ аж до розпаду Радянського союзу. Багато священнослужителів, які не погодились на «возз'єднання», були репресовані та засланні в Сибір. Незважаючи на це все, Радянській владі не вдалось ліквідувати Церкву, представники духовенства та вірних перейшли до нелегального існування.

Таким чином, Гусятинський деканат існував у структурі Львівської єпархії ще з XVIII ст. Внаслідок суспільно-політичних змін деканат періодично зазнавав реорганізації парафіяльної мережі, територіальних меж, кількості парафій тощо. За архівними матеріалами, на початок XVIII ст. кількість парафій, що належали до деканату, становила близько 40 релігійних громад.

У 1885 р. Гусятинський деканат увійшов у структуру новоствореної Станіславівської єпархії. Парафіяльна мережа становила 29 парафій. З 1885 по 1946 рр. – це період розвитку деканату, але й період його відновлення внаслідок подій Першої та Другої світових воєн. З 1904 р. до 1945 рр. Станіславівським єпископом був владика Григорій Хомишин, який дбав про релігійне виховання вірних через ревну працю священників.

¹⁰⁸ Ліквідація УГКЦ (1939–1946). Документи радянських органів державної безпеки: [у 2 т.] / упоряд.: С. Кокін та ін.; заг. ред. В. Сергійчук; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка, Центр українознавства [та ін.]. Київ: ПП Сергійчук М. І., 2006. Т. 1. 920 с.; Т. 2. Київ, 2006. С. 126.

¹⁰⁹ Гриш І. Релігійно-політичні процеси на теренах Станіславівської єпархії УГКЦ напередодні та під час проведення Львівського собору // *Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць*. Київ, 2017. Вип. 120. С. 66.

З другим приходом радянських військ Гусятинський деканат став місцем активної діяльності «Ініціативної групи», адже одним із її очільників був виходець із цього деканату - о.Антін Пельвецький. Його діяльність підтримали 20 священників із деканату. Однак ГКЦ на території Гусятинського деканату не була знищена у 1946 р., а перейшла до нелегального функціонування.

РОЗДІЛ 2.

ПАРАФІЯЛЬНА МЕРЕЖА ГУСЯТИНСЬКОГО ДЕКАНАТУ (1885–1946 РР.)

Зі створенням Станиславівської єпархії у 1885 р. і до ліквідації Греко-Католицької Церкви у 1946 р. Гусятинський деканат зазнавав значної реорганізації. У цьому розділі проаналізуємо кількість парафій, встановимо особи деканів, парохів, сотрудників, число вірних та функціонування релігійних товариств у зазначеному хронологічному періоді.

2.1 Парафії Гусятинського деканату наприкінці XIX – у першій чверті XX ст. (1885–1925 рр.)

Парафіяльна мережа Гусятинського деканату станом на 1885 р. складалась з 29 парафій і 1 експозитури. Це громади у наступних селах: Васильківці, Гадинківці (дочірня , далі – доч.) Швайківці), Говилів Великий (доч. Говилів Малий), Городниця (Синьківці), Гусятин (Ольхівчик), Іванівка, Клювинці, Копичинці (доч. Теклівка і Котівка), Коцюбинці (доч. Жабинці), Крогулець, Мшанець, Нижбірок новий (доч. Нижбірок Старий, Гринківці), Оришківці, Премилів (доч. Карашинці і Верхівці), Постолівка (доч. Раків Кут), Пробіжна Нова (доч. Пробіжна Стара, Гриньківці), Самолуски, Сидорів, Суходол, Сухостав, Товстенке, Трибухівці, Тудорів, Увисла, Хоростків, Целіїв (доч. Мишківці і Мазурівка), Чабарівка, Шидлівці, Яблунів. Була і одна експозитура в с. Хлопівка.¹¹⁰

Основну частину населення Гусятинського деканату становили селяни, які здебільшого були землеробами. Було декілька сімей ремісників чи дрібних

¹¹⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник I. 1886. С. 25 – 31.

торгівців. Функціонували маєтки багатих польських шляхтичів, як от замок шляхтича Марціна Каліновського або Сидорівський замок в селищі Гусятин. Єдиною «освіченою верствою населення», яка вміла читати і писати, були вчителі і священники, рідше лікарі¹¹¹. Тому священнослужителі мали неабиякий авторитет серед місцевого населення.

Доступна джерельна база подає нам наступну інформацію про парафіяльну мережу Гусятинського деканату в період з 1885 по 1925 рр., а саме:

Васильківці – парафія Різдва Пресвятої Богородиці. Патроном, меценатом церкви був Здислав Уейські¹¹². Церква була побудована в 1747 р. Дерев'яний парафіяльний будинок побудований в 1863 р. Метрична книга велась з 1762 р. Парохами села були: о. Емануїл Лисинецький з 1876 по 1895 рр., о. Владислав Білінський з 1895 по 1914 рр., о. Іван Косович з 1914 р., адміністратор. Число вірних станом на 1886 р. – 1390 осіб¹¹³.

У селі були можновладці - «дідичі», які «потверджували» або не потверджували нового пароха села¹¹⁴. Школа була народна, з 1906 р. – двокласна, навчання велося польською мовою. З 1916 р. функціонувала читальня товариства «Просвіта», до якої входило близько 400 осіб, головою був парох села. Місцевий священник мав свій шпихлір (за галицькою традицією так називали велику комору для зберігання зерна). Читальня була знищена під час Першої світової війни і відбудована вже після її закінчення¹¹⁵.

З 1911 р. функціонували наступні братства: церковне, звичайне, безстатутове та «Найсвятішого Серця Ісусового» чисельністю 200 членів¹¹⁶.

¹¹¹ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіті: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 404

¹¹² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник I. 1886. С. 25.

¹¹³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С. 236.

¹¹⁴ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіті: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 419

¹¹⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXI. С. 39.

¹¹⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1911. Станиславів. Річник XXVI. С.43.

У 1914 р., згідно збірника Чортківської округи 1914 – 1917 рр., душпастирем був о. Петро Головака, який помер від тифу в 1918 р. У 1918–1921 рр. тимчасовим душпастирем села був о. Струмінський (ім'я невідоме) – парох с. Сеняви. Вже з 1922 р. парохом села був призначений о. Михайло Марморович з москвофільськими переконаннями¹¹⁷.

Гадиньківці – парафія Успіння Пресвятої Богородиці до 1911 р., з 1911 р. - Різдва Пресвятої Богородиці. Фундатор-меценат – Альфред Целецький¹¹⁸. Кам'яна церква (Різдва Пресвятої Богородиці) була побудована в 1911 р. і освячена в 1913 р. на зміну старій дерев'яній церкві (Успіння Пресвятої Богородиці), яка була побудована і освячена ще в 1718 р., у 1860 р. були проведені реставраційні роботи. Дерев'яний парафіяльний будинок побудований в 1850 р. Метрична книга велася з 1785 р. Парафія мала дочірню церкву в с. Швайківцях (Церква Воздвиження Чесного Хреста), відстань – 2 км. Вона була побудована до 1886 р.

Парохами села були: о. Іван Корній з 1855 – 1890 рр., о. Володимир Кархут з 1890 по 1891 рр. виконував служіння адміністратора. «Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938)», упорядником якого був о. Д. Блажейовський, подає інформацію, що о. Климентій Соневицький був парохом села з 1901 по 1928 рр.¹¹⁹. Однак «Шематизм всего клира греко-католической Епархии Станиславовской на рок Божій 1892» вказує, що священник був парохом села з 1892 р.¹²⁰. Число вірних на 1886 р. – 1455 осіб.

У 1906 р. було засноване товариство «Просвіта», яке нараховувало 120 членів разом із парохом. Під опікою пароха функціонували шпільхер і церковна

¹¹⁷ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 419

¹¹⁸ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 25.

¹¹⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С. 68.

¹²⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1892. Станиславів. Річник VII. 1892. С. 35.

крамниця¹²¹. У селі була школа етатова 2-класна в с. Гадинківцях і 1-класна в с. Швайківцях, навчання проводилося руською мовою. В обох селах станом на 1906 р. існували братство тверезості, Апостольство молитви, Серця Христового. Товариство «Сокіл» існувало тільки в с. Гадинківці¹²².

Після Першої світової війни в селі змінили мову викладання з руської (української) на польську. В 1919 р. репресій зазнали представники місцевої інтелігенції: зокрема, о. Климента Соневицького та ще декілька десятків провідників українського руху було ув'язнено в тюрмі м. Львова¹²³. Також, варто зауважити, що правлячий єпископ Григорій Хомишин був уродженцем цього села.

Говилів Великий – парафія Успіння Пресвятої Богородиці. Фундатор-меценат – графиня Зофія Семинська-Левицька¹²⁴ Кам'яна церква була побудована в 1862 р. Кам'яний парафіяльний будинок побудований в 1873 р. Метрична книга велась з 1781 р. Парафія мала дочірню громаду в с. Говилів Малий. Жителі цього села відвідували богослужіння в с. Говилів Великий.

У 1906 р. в цьому селі, а також в с. Говилів Малому, функціонувало товариство «Просвіта», яке було засноване ще в 1875 р. Очолював товариство в обох селах місцевий парох. Товариства налічували 90 і 54 члени відповідно. Також в селі функціонувало братство тверезості¹²⁵.

Парохи села: о. Григорій Олесницький з 1842 по 1905 рр., о. Лев Воробкевич з 1905 по 1907 рр., адміністратор, о. Володимир Богачевський з 1907 по 1930 рр. Число вірних станом на 1886 р. – 1360 осіб¹²⁶.

¹²¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С. 50.

¹²² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXI. 1906. С. 39-40.

¹²³ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 337

¹²⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник I. 1886. С. 25.

¹²⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXI. 1906. С. 40.

¹²⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С. 80.

В обох селах була етатова 2-класна школа, в якій викладання відбувалось українською (руською) мовою. В період між 1908–1909 рр. парафії в с. Говилові був наданий восьмиденний відпуст від «Надвечір'я Успіння Богородиці до попразництва»¹²⁷. У 1910 р. при парафії діяли чотири братства Успіння Пресвятої Діви Марії і парафіяльна читальня¹²⁸.

Городниця – парафія Пресвятої Трійці, фундатор-меценат Флорентина княжна Чарторийська¹²⁹. Кам'яна церква була побудована і освячена в 1790 р. Дерев'яний парафіяльний будинок побудований до 1856 р. Метрична книга велась з 1777 р. «Шематизм всего клира греко-католицкои Епархії Станиславовскои на рок Божій 1907» подає цікаву інформацію, що церква в с. Городниця була перероблена з костелу в 1902 р. і мала трираменний вид¹³⁰.

Парохи: о. Теодор Гричина з 1869 по 1888 рр., о. Володимир Козьоровський з 1888 по 1929 рр. Парафія мала дочірню церкву в с. Синьківці – Вознесіння Ісуса Христа, вона була дерев'яна і побудована до 1886 р. Також було «залежне» с. Воеводинці, які до 1886 р. приналежали до с. Синьківців, а з 1896 по 1938 рр. до парафії в с. Городниці. Станом на 1886 р. ці всі громади нараховували 1252 осіб¹³¹.

Школа була етатова 4-класна для всіх сіл, навчання проводилось польською та українською мовами. У 1906 р. в селі засноване братство тверезості, до якого належало 1110 членів¹³². У 1910 р. в селі діяла поряд з читальнею «Просвіти» читальня «ім. М. Качковського».

У збірнику Чортківської округи подано, що о. Володимир Козьоровський був провідником москвофільства в селі. А саме село мало найбільш

¹²⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1909. Станиславів. Річник XXIV. 1909. С. 29-30.

¹²⁸ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1910. Станиславів. Річник XXV. 1910. С. 46.

¹²⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник I. 1886. С. 26.

¹³⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1907. Станиславів. Річник XXII. 1907. С. 40.

¹³¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С. 75-76.

¹³² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXII. 1907. С. 41

москвофільські погляди в деканаті¹³³. Проте «Шематизм всего клира греко-католицкої Епархії Станиславовської на рік Божий 1906» подає інформацію, що о. Володимир був головою товариства «Просвіта»¹³⁴.

Гусятин – парафія Преображення Господнього до 1901 р., а з 1901 р. – парафія св. Онуфрія. Фундатор-меценат – Адам граф Голуховський¹³⁵. Кам'яна церква була побудована в XVII ст. Кам'яний парафіяльний будинок побудований в 1883 р. Метрична книга велась з 1784 р.

Парохи: Іван Боярський з 1875 по 1898 рр., о. Онуфрій Верхун з 1898 по 1900 рр., адміністратор, о. Микола Теодорович з 1900 по 1906 рр., о. Степан Кунанець з 1906 по 1907 рр., адміністратор, о. Іван Матковський з 1907 по 1914 рр., о. Теодор Рак (Раченко) з 1922 по 1938 рр.

Парафія мала дочірню церкву в с. Вільхівчик (Ольхівчик) – св. Параскеви, побудовану в 1901 р. на заміну дерев'яній, яка була побудована ще до 1886 р. Кількість вірних станом на 1886 р. – 1232 осіб¹³⁶.

Відомо, що у 1901 р. в Гусятинська школа мала п'ять класів і філію в с. Вільхівчик. У двох школах навчали польською мовою. Також була лікарня на 100 місць з капличкою, в якій з нагоди відвідування хворих відбувались богослужіння. У селищі Гусятині була побудована деканальна бурса для навчання дітей, в 1901 р. до неї було прийнято 11 вихованців¹³⁷. У 1909 р. було засноване Апостольство молитви у матірній та дочірній парафіях¹³⁸.

Селище Гусятин, як прикордонне місто, одним з перших відчуло на собі всі прояви бойових дій. До кінця війни в місті не залишилось майже жодного

¹³³ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 431

¹³⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXII. 1907. С. 41.

¹³⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник I. 1886. С. 26.

¹³⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С. 83.

¹³⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1901. Станиславів. Річник XVI. 1901. С. 30.

¹³⁸ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1910. Станиславів. Річник XXV. 1910. С. 47.

вцілілого будинку. Навіть парафіяльна церква св. Онуфрія була сильно пошкоджена, а дочірня церква у с. Вільхівчик була знищена повністю і відновлена вже після закінчення військових дій¹³⁹.

Іванівка – парафія Різдва Пресвятої Богородиці, фундатор-меценат – Ізраїліт¹⁴⁰. Кам'яна церква була побудована і освячена в 1892 р. на зміну старій дерев'яній, з тією самою назвою. Вона була досить старою, побудованою ще до 1886 р. Дерев'яний парафіяльний будинок побудований у 1853 р. Метрична книга велась з 1760 р.

Парохи: о. Андрій Іневич з 1880 по 1902 рр., о. Євген Дудкевич з 1902 по 1903 рр., адміністратор, о. Іван Калитчик з 1903 по 1904 рр., адміністратор, о. Щасний П'єскоровський з 1904 по 1918 рр., о. Володимир Кобилевський з 1918 по 1919 рр., адміністратор, о. Іван Любович з 1923 по 1938 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 1200 осіб¹⁴¹.

У 1900 р. парафія була наділена триденним відпустом – 21, 22, 23 вересня від Апостольського Престолу. Школа в селі єтатова 2-класна, навчали в школі польською мовою¹⁴². З 1906 р. в селі діяла самостійна читальня, до якої належало 139 осіб на чолі з парохом села. При парафії діяло «Братство церковне звичаєве», братство тверезості та Апостольство молитви¹⁴³. Упродовж 1909 – 1910 рр. в селі була заснована організація «Руський Народний Дім», головою якої був парох. Також при народній читальні функціонував магазин¹⁴⁴.

¹³⁹ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 411-414

¹⁴⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник I. 1886. С. 26.

¹⁴¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С. 86.

¹⁴² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1901. Станиславів. Річник XVI. 1901. С. 30.

¹⁴³ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXI. 1906. С. 41-42.

¹⁴⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1910. Станиславів. Річник XXV. 1910. С. 48.

Клювинці – парафія Покрови Пресвятої Богородиці. Фундатор-меценат – Владислав Богуцький¹⁴⁵. Кам'яна церква була побудована в 1894 р. на зміну старій дерев'яній, яка була побудована і освячена в 1734 р. Дерев'яний парафіяльний будинок побудований в 1860 р. Метрична книга велась з 1758 р.

Парохи: о. Зенон Сіменивич з 1885 по 1892 рр., о. Йосиф Левицький з 1896 по 1898 рр., адміністратор, о. Теодор Чорній з 1898 по 1923 рр., о. Євген Бахталовський з 1923 по 1925 рр. (опікувався). Кількість вірних станом на 1886 р. – 1117 осіб¹⁴⁶.

Школа була етатова, навчання проводилось руською мовою. Станом на 1906 р. в селі діяла читальня «Просвіти», яка нараховувала 40 членів. Очолював читальню парох села. При парафії функціонувало братство «Біла Лелія»¹⁴⁷.

У 1910 р. при парафії діяло Апостольство молитви. Після закінчення війни, з приходом польської влади, навчання в школі проводилось польською мовою¹⁴⁸.

Копичинці – парафія Різдва Христового до 1903 р. У 1900 р. розпочато будівництво нової кам'яної церкви св. Миколая, яка була освячена в 1903 р. Фундаторами-меценатами були діти Йосифа графа Баворовського¹⁴⁹. Був побудований дерев'яний парафіяльний будинок (щодо дати немає інформації). Метрична книга велася з 1784 р.

Парохи: о. Яків Санковський з 1831 по 1890 рр., о. Петро Санковський з 1890 по 1937 рр. Кількість вірних станом на 1886р. – 2936 осіб.

Парафія мала дочірню церкву в с. Котівка – Воздвиження Чесного Хреста. Дерев'яна церква була побудована в 1630 р. і мала добрий фундамент, який був укріплений в 1888 р. Церква знаходилась дуже близько від парафіяльного храму.

¹⁴⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник I. 1886. С. 26.

¹⁴⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С. 99.

¹⁴⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. РічникXXI. 1906. С. 42.

¹⁴⁸ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневіцька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 398

¹⁴⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1903. Станиславів. РічникXVIII. 1903. С. 34.

Було і «залежне» село до 1886 р. – Теклівка. У 1906 р. тут була побудована богослужбова каплиця св. Володимира. З 1886 до 1938 рр. ця парафія функціонувала разом із громадою с. Котівки¹⁵⁰.

Станом на 1906 р. в місті була п'ятикласна школа, окремо для хлопчиків та дівчат, навчання проводилось польською мовою. У с. Котівка школа було однокласною з українською мовою навчання. При парафії діяло «Безстатутне чоловіче та жіноче братство», при обох парафіях функціонувало братство тверезості. У селищі Копичинцях було дві читальні «Просвіти» та одна читальня в с. Котівка¹⁵¹.

У 1908 р. відбулося урочисте освячення новозбудованого храму в селищі Копичинці за участю єпископа Григорія Хомишина.

Після знищення Гусятин у 1914 р. Копичинці стали центром повіту. Протягом Першої світової війни містечко майже не функціонувало. До 1917 р. було окуповане російськими військами, а з 1917 р. окуповане поляками. Восени 1919 р. жителі містечка готувались до «листопадового зриву». Після відступу української армії «за Збруч» в містечку розпочались репресії щодо родин - учасників антипольського руху. Зокрема, було вбито викладача гімназії Михайла Велитка, розправа торкнулася родини Михайла Шахновича¹⁵².

Коцюбинці – парафія св. Михайла, фундатори-меценати - родина Кордули графа Фредро¹⁵³. Кам'яна церква була побудована в 1706 р. Дерев'яний парафіяльний будинок 1842 р. Метрична книга велась з 1784 р.

Парохи: о. Филип Голінатий з 1841 по 1892 рр., о. Вітольд Білінський з 1892 по 1893 рр., адміністратор. При аналізі доступних джерел знаходимо відмінності щодо парохів. У «Історичному шематизмі Станиславівської (Івано-

¹⁵⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.100-107.

¹⁵¹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. РічникXXI. 1906. С. 42-43.

¹⁵² Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 287-289

¹⁵³ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник I. 1886. С. 27.

Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938)» подано, що пароха з 1893 по 1913 рр. не було¹⁵⁴. Однак у матеріалах «Шематизму всего клира греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1913» подано, що о. Вітольд Білінський був парохом села з 1893 по 1913 рр.¹⁵⁵ і залишався ним у 1914 р. Через воєнне лихоліття немає відомостей про наступних парохів аж до 1925 р. У збірнику Чортківської округи знаходимо інформацію про те, що о. Іван Фицалович був адміністратором парафії після смерті о. Вітольда Білінського і здійснював служіння до 1916 р., коли помер від хвороби, а о. Іван Вальницький був парохом з 1916 по 1924 рр.¹⁵⁶. Кількість вірних станом на 1886 р. – 1760 осіб.

Парафія мала дочірню церкву в с. Жабинцях – Покрови Пресвятої Богородиці, побудовану і освячену в 1906 р.

Станом на 1906 р. в с. Коцюбинцях була 2-класна етатова школа, мови викладу не зазначено. При парафії діяла читальня ім. М. Качковського, яка нараховувала 85 членів на чолі з парохом. При парафії діяло господарське товариство для жінок, хлопців та дівчат. Також діяло братство тверезості, а при церкві функціонувала крамниця¹⁵⁷.

Під час Першої світової війни у 1915 р. в селі сталася сильна пожежа, під час якої згоріло 57 господарств, а також були сильно пошкоджені школа та церква. У 1921 р. була відновлена церква, яка зазнала руйнувань внаслідок пожежі та військових дій¹⁵⁸. Збірник Чортківської округи подає, що читальня

¹⁵⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С. 101.

¹⁵⁵ Шематизм всего клиру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1913. Станиславів. Річник XXVIII. 1913. С. 48.

¹⁵⁶ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 323

¹⁵⁷ Шематизм всего клиру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXI. 1906. С. 43.

¹⁵⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.101.

ім. М. Качковського в селі була закрита ще в 1904 р., у 1912 р. була відкрита читальня «Просвіти»¹⁵⁹.

Крогулець – парафія св. Параскеви. Фундатори-меценати – наслідники Томи Городського¹⁶⁰. Дерев'яна церква була побудована ще до 1886 р. Дерев'яний парафіяльний будинок побудований в 1861 р. Метрична книга велась з 1784 р.

Парохи: о. Ісидор Козілевський з 1892 по 1925 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 1046 осіб¹⁶¹.

Станом на 1906 р. в селі була 2-класна етатова школа з українською мовою навчання. При парафії діяло безстатутне братство, яке керувало крамницею; братство тверезості, яке налічувало 153 членів; читальня з власним статутом – 378 учасників, головою якої був парох. Також було товариство «Пожарна Дружина»¹⁶².

У селі до Першої світової війни діяла читальня ім. М. Качковського, яку заснував парох (дати заснування не подано), точну кількість учасників, на жаль, назвати неможливо, однак є відомості, що на початку війни близько 80% населення села мали москвофільську позицію. Під час війни в селі проводились масові арешти з боку австрійської та російської влади¹⁶³, що значно послабило вплив москвофільства в селі.

Мшанець – парафія св. Дмитрія, фундатор-меценат – Зофія, графиня Семинська-Левицька¹⁶⁴. Дуже стара дерев'яна церква функціонувала до 1905 р. (немає відомостей щодо дати побудування чи освячення). У 1905 р. в селі була

¹⁵⁹ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 323

¹⁶⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 27.

¹⁶¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.117-118.

¹⁶² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXI. 1906. С. 43.

¹⁶³ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 360-361

¹⁶⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 26.

збудована і освячена нова кам'яна церква. Дерев'яний парафіяльний будинок побудований в 1846 р., а кам'яний будинок побудований дещо пізніше (чи був перероблений старий), в 1925 р. Метрична книга велась з 1750 р.

Парохи: о. Кирило Лукасевич з 1892 по 1913 рр., о. Анатоль Малиновський з 1913 по 1914 рр., адміністратор, о. Ілля Кливак з 1921 по 1938 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 680 осіб¹⁶⁵.

Станом на 1907 р. в селі діяла школа етатова 2-класна з українською мовою навчання. Діяла читальня і крамниця товариства «Просвіта», яка налічувала 38 осіб, головою читальні був парох. При парафії діяло церковне чоловіче та жіноче братство¹⁶⁶.

Нижбірок Новий – парафія Пресвятої Трійці, фундатор-меценат - граф Йосиф Баворовський¹⁶⁷. Кам'яна церква була побудована і освячена в 1839 р., стараннями місцевого священника, у 1897 р. перебудована і розширена. Дерев'яний парафіяльний будинок був збудований в 1863 р. Метрична книга велась з 1770 р.

Парохи: о. Антін Санковський з 1877 по 1915 рр., о. Северин Санковський з 1921 по 1938 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 1555 осіб.

Село Нижбірок Новий мало залежні села – Нижбірок Старий і Гриньківці¹⁶⁸. У «Шематизмі всего клира греко-католической Епархии Станиславовской на рок Божий 1887» подається примітка, що «ця парафія належить до Кам'янецької дієцезії»¹⁶⁹.

Школа в с. Нижбірку Новому та с. Старому – етатова 2-класна, з навчанням українською мовою. При парафії діяло звичайне церковне братство. У с. Нижбірку Новому існувала читальня ім. М. Качковського, яка налічувала

¹⁶⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник ХХІІ. 1907. С. 43.

¹⁶⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник ХХІ. 1906. С. 44.

¹⁶⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886. Станиславів. Річник І. 1886. С. 27.

¹⁶⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.149.

¹⁶⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1887. Станиславів. Річник ІІ. 1887. С. 72.

близько 100 членів, головою був парох. У 1906 р. в с. Нижбірку Старому була заснована читальня «Просвіти», яка нараховувала близько 100 учасників¹⁷⁰. З 1910 р. при парафії діяло братство тверезості.

Церква мала старовинні дзвони ще з старої церкви до 1700 р., які московські війська викрали, коли відступали, однак через певний час їх вдалось повернути. Під час війни в 1917 р. біля церкви австрійські військові масово хоронили полеглих в бою і клали над могилами дерев'яні хрести.

Після війни читальню в с. Нижбірку Новому ім. М. Качковського було змінено на читальню «Просвіта», при якій діяли різні культурно-просвітницькі гуртки, такі як «Союз Українок» та ін¹⁷¹.

Оришківці – парафія Покрови Пресвятої Богородиці, фундатор-меценат – Альфред Целецький¹⁷². Церква була побудована ще в 1748 р. Дерев'яний парафіяльний будинок був побудований в 1865 р. Метрична книга велася з 1785 р.

Парохи: о. Антін Туркевич з 1892 по 1907 рр., о. Корнилій Йойко з 1907 по 1908 рр., адміністратор, о. Іван Семен Білінський з 1908 по 1924 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 899 осіб. Залежні села – Чорнолози та Корчакова¹⁷³.

Відомо, що у 1906 р. в селі школа була етатова 2-класна з навчанням українською мовою. У с. Оришківцях діяла читальня товариства «Просвіта», головою якої був парох. Функціонувало братство свічкове, братство тверезості, Апостольство молитви¹⁷⁴.

Після війни поляки заснували свої товариства в селі – «Kółko rolnicze» і організацію «Związek Strzelecki». Загалом, вони вороже відносились до

¹⁷⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник ХХІ. 1906. С. 44.

¹⁷¹ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 363

¹⁷² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886. Станиславів. Річник І. 1886. С. 27.

¹⁷³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С. 156.

¹⁷⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник ХХІІ. 1907. С. 44.

українського населення. У 1919 р. польські окупанти зробили облаву на селище. Багатьох чоловіків побили та скалічили, а частину інтелігенції, включно з дочкою священника Орисею Білинською, заарештували¹⁷⁵.

Перемилів – парафія св. Михайла, фундатор-меценат – Софія, графиня Семинська-Левицька. Кам'яна церква була побудована і освячена в 1819 р. Дерев'яний парафіяльний будинок побудований у 1832 р. Метрична книга велася з 1785 р.

Парохи: о. Ігнатій Хавацький з 1862 по 1905 рр., о. Василь Чайковський з 1905 по 1906 рр., адміністратор, о. Михайло Коблянський з 1906 по 1910 рр., о. Леонтій Коростіл з 1910 по 1912 рр., адміністратор, о. Євстахій Слівінський з 1912 по 1932 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 2013 осіб. Парафія мала дочірню церкву у с. Верхівцях (до 1928 р.) і залежне село – Карасинці (Каратинці)¹⁷⁶. У 1898 р. у с. Верхівцях була побудована дерев'яна церква, яка належала до парафії в с. Перемилові¹⁷⁷.

У 1906 р. школа в с. Перемилові була етатова 2-класна на два села з навчанням українською мовою. У с. Верхівцях була 1-класна філіальна школа з навчанням польською мовою. З 1904 р. в селі діяла читальня товариства «Просвіта», яка мала власний будинок та налічувала 74 члени. У с. Верхівцях – 30 членів. При парафії діяло братство свічкове і братство тверезості. У с. Верхівцях, окрім названих товариств, функціонувало ще братство Найсвятіших Тайн¹⁷⁸. У 1911 р. в с. Карашинцях відкрилась філіальна однокласова школа з українською мовою навчання¹⁷⁹.

¹⁷⁵ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 341-342

¹⁷⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.164.

¹⁷⁷ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 398

¹⁷⁸ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXI. 1906. С. 45.

¹⁷⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1911. Станиславів. Річник XXVI. 1911. 335 с.

З приходом о. Євстахія Слівінського парафіяльне життя переживало певні труднощі щодо розвитку через відверті пропольські погляди священнослужителя. Врешті-решт, ще до Першої світової війни, парафія розкололась і половина села перейшла в протестантизм¹⁸⁰.

Постолівка – парафія Різдва св. Івана Хрестителя, фундатор-меценат – Зофія, графиня Семинська-Левицька¹⁸¹. Кам'яна церква була побудована в період з 1853 по 1854 рр., кам'яний парафіяльний будинок в 1855 р. Метрична книга велася з 1836 р.

Парохи: о. Іван Барвінський з 1865 по 1900 рр., о. Михайло Дроздовський з 1900 по 1902 рр., адміністратор, о. Іван Матковський з 1902 по 1907 рр., о. Степан Кунанець з 1907 по 1909 рр., адміністратор, о. Тадей Рогошевський з 1909 по 1916 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 1293 осіб. Залежне село – Раків Кут¹⁸².

У 1907 р. в селі була 2-класна етатова школа з українською мовою навчання. У с. Постолівці та с. Раків Кут були читальні товариства «Просвіта», 60 і 30 учасників відповідно, головував в обох читальнях парох¹⁸³. З 1909 р. в селі функціонувало братство молитви Серця Ісусового (200 членів) та братство тверезості (300 членів)¹⁸⁴.

Пробіжна Нова – парафія Успіння Пресвятої Богородиці, фундатор-меценат – Марія, графиня Голуховська¹⁸⁵.

Кам'яна церква була перебудована і освячена в 1903 р. Церква була освячена заново єпископом Григорієм Хомишином 28 серпня 1907 р. У 1915 р.

¹⁸⁰ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 397

¹⁸¹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 28.

¹⁸² Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.175.

¹⁸³ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1907. Станиславів. Річник XXII. 1907. С. 46.

¹⁸⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1909. Станиславів. Річник XXIV. 1909. 235 с.

¹⁸⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 28.

храм був розписаний всередині. Протягом багатьох років тут не будувалась церква після того, як у 1882 р. згорів старий дерев'яний храм. Протягом цього часу люди ходили до церкви в с. Пробіжна Стара. Кам'яний парафіяльний будинок побудований в 1885 р. Метрична книга була втрачена, скоріш за все, вона згоріла разом з церквою 1882 р.

Парохи: о. Іларій Котович у 1886 р., о. Володимир Котович з 1886 по 1887 рр., адміністратор, о. Іван Голінатий з 1887 по 1905 рр., о. Степан Кунанець з 1905 по 1906 рр., адміністратор, о. Микола Теодорович з 1906 по 1917 рр., о. Василь Саноцький з 1922 по 1928 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 1826 осіб.

Дочірня парафія в с. Пробіжна Стара – Різдва Пресвятої Богородиці. Дерев'яна церква була дуже старою і, на жаль, закрита після Першої світової війни. Залежне село – Гриньківці¹⁸⁶.

На 1907 р. в с. Гриньківцях діяла 2-класна етатова школа з українською мовою навчання. Читальні «Просвіти» були засновані в с. Пробіжній та с. Гриньківцях. При парафії в с. Пробіжній Новій діяло братство тверезості, яке нараховувало 450 членів¹⁸⁷.

Школу 4-класну етатову з українською мовою навчання в с. Постолівці було побудовано 1913 р. Функціонувало братство Серця Ісуса Христа, яке налічувало 700 членів¹⁸⁸. У селі діяло Згромадження сестер-служебниць Непорочної Діви Марії, черниці опікувалися дитячим садком¹⁸⁹.

Самолуски – парафія св. Дмитра, фундатор-меценат – Юлія, графиня Остроруг¹⁹⁰. Дерев'яна церква була побудована і освячена в 1899 р. Вона

¹⁸⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.176-177.

¹⁸⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1907. Станиславів. Річник XXII. 1907. С. 47.

¹⁸⁸ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1913. Станиславів. Річник XXVIII. 1913. С. 52.

¹⁸⁹ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 475

¹⁹⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник I. 1886. С. 28.

замінила стару дерев'яну капличку, яка була збудована ще в 1700 р. Дерев'яний парафіяльний будинок побудований в 1873 р. Метрична книга велася з 1784 р.

Парохи: о. Ігнатій Юхнович з 1892 по 1898 рр., о. Євген Дудкевич з 1898 по 1899 рр., адміністратор, о. Лука Суст з 1899 по 1906 рр., о. Еммануїл Красицький з 1906 по 1907 рр., адміністратор, о. Амврозій Полянський з 1907 по 1908 рр., о. Іван Степаняк з 1908 по 1909 рр., адміністратор, о. Лев Ольшанський з 1909 по 1925 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 737 осіб¹⁹¹.

Осідок Згромадження сестер-служебниць Непорочної Діви Марії у с. Самолусках був заснований у 1894 р. завдяки пожертві побожних селян Степана і Атаназії Корнило. У домі сестер-служебниць знаходилась богослужбова капличка – Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії.

Настоятелькою була с. Ірина Кизима, проживали також: сестри - Атаназія Мельник, Анастасія Мельник, Катерина Захарієвич, Марія Клим; практикантки - Євдокія Микусь, Марія Шпак¹⁹².

На 1906 р. була 1-класна етатова школа, в якій навчання проводилось українською мовою. Також діяла читальня товариства «Просвіти», яка налічувала 70 осіб, головою якої був парох. При парафії діяло братство тверезості та Апостольство молитви¹⁹³.

Сидорів – парафія Різдва Пресвятої Богородиці, фундатори-меценати – наслідники Адама Пайгерть¹⁹⁴. Парафія була заснована в 1747 р. Кам'яна церква була побудована і освячена в 1826 р., дерев'яний парафіяльний будинок в 1851 р. Метрична книга велась з 1784 р.

¹⁹¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.191-192.

¹⁹² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 179-180.

¹⁹³ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXII. 1906. С. 47.

¹⁹⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 28.

Парохи: о. Йосиф Левицький з 1882 по 1901 рр., о. Модест Лукасевич з 1901 по 1903 рр., адміністратор, о. Віктор де Лодзя Росткович з 1903 по 1938 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 1160 осіб¹⁹⁵.

У «Шематизмі всего клира греко-католической Епархии Станиславовской на рок Божій 1903» знаходимо інформацію, що в селі знаходився латинський костел, побудований в 1726 р., який давніше був монастирем оо. Домініканців. Церква збудована Францом Коритовським, а костел - Мартином Калиновським.

Згідно з даними тематизму, с. Сидорів колись давно було містом і мало дві парафії: Різдва Пречистої Діви Марії і Вознесіння Ісуса Христа. У 1767 р. дві парафії було з'єднано в одну¹⁹⁶.

Станом на 1906 р. в селі була етатова 2-класна школа, навчання проводилось українською та польською мовами. Функціонувала читальня товариства «Просвіта», яка нараховувала 17 членів. При парафії діяли братство старших чоловіків і жінок, братство хлопців і дівчат, а також братство Серця Ісусового, братство тверезості та Апостольство молитви¹⁹⁷.

Суходол – парафія св. Дмитра, фундатор-меценат – Северин Коритко¹⁹⁸. Церква була побудована в 1908 р. на зміну старій дерев'яній, яка була побудована ще до 1886 р. Метрична книга велась з 1785 р.

Парохи: о. Северин Гричина з 1892 по 1893 рр., адміністратор, о. Іван Ульванський з 1893 по 1905 рр., о. Лев Ольшанський з 1905 по 1908 рр., адміністратор, о. Корнилій Йойко з 1908 по 1919 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 561 осіб. Залежні села – Боднарівка і Троянівка. Упродовж 1886–1938 рр. функціонували разом з парафією в с. Суходолі¹⁹⁹.

¹⁹⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.210-211.

¹⁹⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1903. Станиславів. Річник XVIII. 1903. С. 47.

¹⁹⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXII. 1906. С. 47.

¹⁹⁸ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник I. 1886. С. 29.

¹⁹⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.209.

У 1906 р. в селі діяла 1-класна школа, в якій діти навчались українською мовою. Діяла читальня ім. М. Качковського, яка нараховувала 40 членів, головою читальні був парох. При парафії діяло братство господарів, господарок, дівчат та хлопців²⁰⁰. У 1911 р. при парафії діяло Апостольство молитви, яке нараховувало близько 70 членів²⁰¹.

Після закінчення Першої світової війни селяни відкрили читальню товариства «Просвіта» в с. Суходолі. Поляки ж збудували «Dom ludowy» та засновували свої організації – «Związek Strzelecki» та ін.²⁰².

Сухостав – парафія Різдва Пресвятої Богородиці, фундатор–меценат – Флорентина, княжна Чарторийська²⁰³. Дерев'яна церква була побудована ще до 1886 р. (збірник Чортківської округи подає дату заснування – 1644 р²⁰⁴.), дерев'яний парафіяльний будинок побудований в 1868 р. Метрична книга велась з 1754 р.

Парохи: о. Микола Мелешкович з 1855 по 1890 рр., о. Володимир Носковський з 1890 по 1892 рр., адміністратор, о. Іларій Сіменович з 1892 по 1908 рр., о. Іван Сатурський з 1908 по 1911 рр., о. Степан Оробець з 1911 по 1913 рр., адміністратор, о. Мар'ян Рогошевський з 1913 по 1938 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 1200 осіб²⁰⁵.

«Шематизм всего клира греко-католической Епархии Станиславовской на рок Божий 1897» містить примітку: «парахія належала до Дієцезії Кам'янецької»²⁰⁶.

²⁰⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXII. 1906. С. 48.

²⁰¹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1911. Станиславів. Річник XXVI. 1911. С. 53.

²⁰² Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 435-437

²⁰³ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник I. 1886. С. 29.

²⁰⁴ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 357

²⁰⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С. 209-210.

²⁰⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1897. Станиславів. Річник XII. 1897. С. 76.

У 1906 р. в місті була народна 3-класна школа з українською мовою навчання. Діяла читальня товариства «Просвіта», яка налічувала 160 учасників на чолі з парохом. При парафії діяло чоловіче та сестринське братство²⁰⁷. В 1910 р. при парафії діяло братство тверезості (засноване в 1909 р.) та Апостольство молитви, яке налічувало 619 членів. При братстві діяла бібліотека релігійних книжок²⁰⁸. У 1911 р. засноване товариство молоді «Єдність».

Товстенське – парафія Пресвятої Трійці, фундатор-меценат – Корнилій Городський²⁰⁹. Кам'яна церква була побудована в 1846 р. і освячена в 1847 р. Дерев'яний парафіяльний будинок в 1842 р. Метрична книга велася з 1730 р.

Парохи: о. Аполоній Авдіковський з 1879 по 1889 рр., о. Володимир Познанський з 1889 по 1914 рр., о. Іван Лушпинський з 1922 по 1938 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 1515 осіб²¹⁰.

Станом на 1906 р. функціонувала етатова школа, навчання в якій проводилось українською мовою. Також діяла читальня товариства «Просвіта», яка налічувала 68 осіб. У 1907 р. була відкрита ще одна читальня. При парафії діяли наступні братства: чоловіче старше, сестринське старше, парубоче, сестриць, дівчат. Також товариство «Сокіл»²¹¹. У 1914 р. в селі була відкрита польська школа «На шляхті»²¹².

У 1921 р. в селі відбулося посвячення спільної могили тих, хто віддали своє життя за незалежність Української держави. На посвяченні були присутні 17 священників з трьох повітів, були навіть представники зі Львова. Польська влада видала заборону приходити на могилу. Проте українська молодь,

²⁰⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXII. 1906. С. 48.

²⁰⁸ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1910. Станиславів. Річник XXV. 1910. С. 56.

²⁰⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник I. 1886. С. 29.

²¹⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.221.

²¹¹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXII. 1906. С. 49.

²¹² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1914. Станиславів. Річник XXIX. 1914. С. 55.

незважаючи на арешти, пробиралась кожного року і клала вінок з синьо-жовтими стрічками на «Зелені свята»²¹³.

Трибухівці – парафія Покрови Пресвятої Богородиці, фундатор-меценат – Ізраїліть²¹⁴. Дерев'яна церква була побудована і освячена в 1888 р. на зміну старій дерев'яній, яка була побудована ще в 1786 р. Дерев'яний парафіяльний будинок побудований в 1852 р. Метрична книга велася з 1784 р.

Парохи: о. Яків Гудик з 1882 по 1892 рр., о. Юрій Жолкевич з 1892 по 1893 рр., адміністратор, о. Микола Теодорович з 1893 по 1900 рр., о. Ілля Лабій з 1900 по 1913 рр., о. Петро Коцюба з 1913, о. Сава Ломницький з 1922 по 1937 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 1500 осіб.

Парафія мала дочірню церкву в с. Личківцях церква св. Миколая. Вона була кам'яною і будована в 1879 р., освячена в 1882 р²¹⁵.

Станом на 1906 р. в селі була етатова 2-класна школа, навчання проводилось українською мовою. В с. Личківцях школа була трикласна з польською мовою навчання. При парафії діяло церковне братство господарів і господинь. Також було згромадження дівчат «Сестриці Пренепорочного Зачаття Пречистої Діви Марії»²¹⁶. У 1907 р. було засноване молодіжне братство хлопців – св. Йосифа Обручника²¹⁷. У 1914 р. в обох селах діяли братства тверезості.

Тудорів – парафія св. Миколая, фундатор-меценат – Ізраїліть²¹⁸. Дерев'яна церква була побудована в 1732 р. Дерев'яний парафіяльний будинок в 1851 р. Метрична книга велася з 1785 р.

²¹³ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 368-369

²¹⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 29.

²¹⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.223.

²¹⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXII. 1906. С. 49.

²¹⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1907. Станиславів. Річник XXII. 1907. С. 49.

²¹⁸ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 29.

Парохи: о. Михайло Пирожек з 1881 по 1894 рр., о. Теофіл Соневицький з 1895 по 1938 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 910 осіб. Парафія мала дочірню громаду в с. Майдан²¹⁹.

Станом на 1907 р. в с. Тудорові була школа з навчанням українською мовою. При парафії діяло товариство «Божого Серця», яке налічувало 30 осіб. Також в селі була відкрита читальня товариства «Просвіта», кількість учасників – 75 осіб²²⁰. У 1910 р. вже функціонувало братство тверезості, яке налічувало 52 члени²²¹. У 1911 р. в с. Майдан відкрито 2-класну школу з навчанням польською мовою. Навчання провадили сестри-служебниці²²².

Зусиллями пароха о. Теофіла Соневицького, який мав москвофільські погляди, в селі було організовано читальню ім. М. Качковського (рік заснування не вказано). Відомо, що читальня не мала багато прихильників і під час війни припинила своє існування, так і не була відновлена опісля військових дій²²³.

Увисла – парафія Введення в храм пресвятої Богородиці. Фундатор-меценат – Флорентина, княжна Чарторийська²²⁴. Кам'яна церква була побудована і освячена в 1896 р. замість старої дерев'яної, яка була збудована ще в 1776 р. Дерев'яний парафіяльний будинок був побудований у 1860 р. Метрична книга велась з 1785 р.

Парохи: о. Олексій Левицький на 1886 р., о. Теодор Турула з 1886 по 1904 рр., о. Автоном Левицький з 1904 по 1905 рр., адміністратор, о. Северин Підлясецький з 1905 по 1938 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 1020 осіб²²⁵.

²¹⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.225.

²²⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1907. Станиславів. Річник XXII. 1907. С. 50.

²²¹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1910. Станиславів. Річник XXV. 1910. С. 58.

²²² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1911. Станиславів. Річник XXVI. 1911. С. 55.

²²³ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 345

²²⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник I. 1886. С. 29.

²²⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.235.

Станом на 1906 р. діяла етатова 2-класна школа з навчанням українською мовою. Читальня «Просвіти» налічувала 156 осіб. При парафії діяло братство тверезості²²⁶.

Хоростків – парафія Положення поясу (риз) Пресвятої Богородиці, фундатор-меценат – Софія, графиня Семинська-Левицька²²⁷. Парафія була заснована в 1703 р. Кам'яна церква була побудована в 1837 р. і освячена в 1838 р. Кам'яний парафіяльний будинок побудований в 1855 р. Метрична книга велась з 1703 р.

Парохи: о. Василь Богонось з 1867 по 1898 рр., о. Йосиф Березовський з 1898 по 1902 рр., о. Щасний П'єскоровський з 1902 по 1904 рр., адміністратор, о. Теодор Трула з 1904 по 1930 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 2704 осіб. Дочірні церкви: с. Хлопівка – до 1886 р., дерев'яна церква св. Івана Богослова була побудована в 1886 р. Дерев'яний будинок для сотрудників зведений в 1865 р.

Залежне село – с. Софіївка (або Нова Колонія)²²⁸. У 1901 р. був уділений відпуст Апостольського Престолу: на свято Положення Чесної Ризи Пресвятої Богородиці та на наступний день; на свято Воздвиження Чесного Хреста; на свято св. Миколая та св. Амвросія²²⁹. У 1906 р. в місті функціонували дві школи: для хлопчиків та окремо для дівчаток. В обох школах навчання проводилось польською мовою. Діяла читальня «Просвіти», яка налічувала 84 члени, головою був місцевий парох²³⁰. Станом на 1914 р. в місті діяли братство тверезості та Апостольство молитви²³¹.

²²⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXII. 1906. С. 50.

²²⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник I. 1886. С. 30.

²²⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.249.

²²⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1901. Станиславів. Річник XVI. 1901. С. 37.

²³⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXII. 1906. С. 50.

²³¹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1914. Станиславів. Річник XXIX. 1914. С. 57.

Хлопівка – парафія св. Івана Богослова. До 1886 р. була експозитурою, а тому не мала пароха. Кам'яну церкву почали будувати в 1904 р. Її будівництво закінчено в 1907 р. Дерев'яний парафіяльний будинок побудований в 1865 р. і був призначений для життя сотрудників з Хоросткова. Метрична книга велась з 1804 р.

Парохів не було, тут служив парох селища Хоросткова або сотрудник, який проживав в цьому селі. Кількість вірних станом на 1887 р. – 554 осіб²³².

У 1906 р. в селі була 2-класна етатова школа, в якій навчання проводилось польською мовою. Діяла читальня товариства «Просвіта», яка нараховувала 52 члени, головою був місцевий душпастир. При парафії діяло звичайне церковне братство²³³.

Целіїв – парафія Покрови Пресвятої Богородиці, фундатор-меценат – Флорентина, княжна Чарторийська²³⁴. Кам'яна церква була збудована і освячена у 1909 р. поруч зі старішою, яка була збудована у 1720 р. Старіша церква більше не згадується після 1914 р. – ймовірно, була знищена під час війни. Кам'яний парафіяльний будинок побудований у 1884 р. Метрична книга велась з 1785 р.

Парохи: о. Спиридон Ганкевич з 1871 по 1912 рр., о. Олексій Карпинський з 1912 по 1934 рр. Число вірних станом на 1886 р. – 1253 осіб.

До села Целіїв належали дві громади сіл – Мазурівка і Мишківці (або Миськівці)²³⁵.

У 1906 р. в с. Целієві та с. Мишківцях була етатова школа з навчанням українською мовою. Також, в селі діяла читальня «Просвіта», головою якої був парох і яка налічувала 80 осіб, а в с. Мишківцях – 70 членів. Діяло братство церковне чоловіче і жіноче для с. Целієва та с. Мишківців²³⁶.

²³² Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.246-247.

²³³ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXII. 1906. С. 51

²³⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник I. 1886. С. 30

²³⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.49.

²³⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXII. 1906. С. 51.

Чабарівка – парафія св. Архистратига Михаїла, фундатори-меценати – наслідники Йосифа Баворовського²³⁷. Кам'яна церква була збудована і освячена в 1886 р. Дерев'яний парафіяльний будинок побудований в 1867 р. Метрична книга велась з 1784 р.

Парохи: о. Діонізій Еліязевич з 1892 по 1900 рр., о. Йосиф Білинський з 1900 по 1902 рр., адміністратор, о. Северин Санковський з 1902 по 1921 рр., о. Анатоль Малиновський з 1923 по 1938 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 1288 осіб²³⁸.

З 1906 р. в селі була етатова 2-класна школа, в якій навчання проводилось польською мовою. Також була читальня товариства «Просвіта», яка налічувала 100 осіб, головою був селянин. При парафії діяли такі церковні братства: чоловіче, жіноче, парубоцьке та дівоче. Також функціонувало братство тверезості та товариство «Сокіл»²³⁹, з 1907 р. – Апостольство молитви²⁴⁰.

Під час Першої світової війни в 1917 р. в церкві було облаштовано польовий госпіталь. Сама церква сильно постраждала, зокрема, було продірявлено дах. Парафіяльний будинок та ще декілька сусідніх було знищено повністю. Дзвіницю «москалі» вивезли в 1916 р., тому люди користувались «молотком і металом». У 1923 р., щоб захиститись від «полонізації», українці відкрили приватну українську школу – «Рідна Школа»²⁴¹.

Шидлівці – парафія св. Миколая, фундатор-меценат – Густав Стравинський²⁴². Кам'яна церква була побудована ще до 1886 р. Верхня частина

²³⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 30.

²³⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.51-52.

²³⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXII. 1906. С. 52.

²⁴⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1907. Станиславів. Річник XXII. 1907. С. 38.

²⁴¹ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 422-426

²⁴² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 30.

церкви була зруйнована під час Першої світової війни, як і весь парафіяльний будинок. Він був побудований ще в 1887 р. Метрична книга велась з 1784 р.

Парохи: о. Василь Кархут – 1886 р., адміністратор, о. Микола Темницький з 1886 по 1906 рр., о. Василь Стрільців з 1906 по 1908 рр., адміністратор, о. Микола Бутковський з 1908 по 1938 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 1343 осіб.

Парафія мала дочірню церкву в с. Зеленій (церква св. Івана Богослова). Це була дерев'яна і давня церква, збудована в 1725 р²⁴³.

Станом на 1906 р. с. Шидлівці мали ґатову двокласну школу, навчання проводилось українською мовою. У с. Зеленій була 1-класна школа, в якій навчання відбувалось українською мовою. Функціонувала читальня товариства «Просвіта», головою якої був місцевий парох. Також діяло товариство «Сокіл»²⁴⁴. У 1914 р. в селі діяло братство тверезості, «Звичайне братство», «Молодіжне братство Серця Христового». Парох села провадив гурток «Сільський Господар»²⁴⁵.

Верхня частина церкви була зруйнована під час Першої світової війни, як і весь парафіяльний будинок. Він був побудований ще в 1887р²⁴⁶. Загалом село було майже повністю знищено. Багато селян подались в еміграцію через те, що земельні наділи, які знаходились на «російській, а пізніше радянській території за Збручем», були вщент спалені, відшкодування за них не було. Зрештою, доступу до них селяни теж не мали, оскільки радянська влада повністю перекрила кордон без права переходити річку.

²⁴³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.214.

²⁴⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXII. 1906. С. 53.

²⁴⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1914. Станиславів. Річник XXIX. 1914. С. 59.

²⁴⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.214.

За часів «Другої Речі Посполитої» відбулось значне ополячення. Поляки відкривали свої організації – «Kółko rolnicze» і «Związek Strzelecki»²⁴⁷.

Яблунів – парафія Успіння Пресвятої Богородиці, фундатор-меценат – Флорентина, княжна Чарторийська²⁴⁸. Кам'яна церква була збудована в 1875 р. і освячена в 1876 р. Кам'яний парафіяльний будинок побудований у 1882 р. Метрична книга велась з 1785 р.

Парохи: о. Даниїл Бахталовський з 1885 по 1912 рр., о. Іван Придаткевич з 1912 по 1913 рр., адміністратор, о. Йосиф Фасієвич з 1913 по 1928 рр. Кількість вірних станом на 1886 р. – 1509 осіб²⁴⁹.

У 1906 р. в селі була етатова 2-класна школа, навчання в якій проводилось українською мовою. Також була читальня товариства «Просвіта», яка налічувала 110 членів, головою був парох. При читальні була крамниця. На парафії діяло Апостольство молитви та братство тверезості²⁵⁰. В 1911 р. в селі здійснювало діяльність русько-католицьке товариство «Єдність», яке налічувало 160 членів²⁵¹. Будівництво будинку товариства «Просвіта» розпочалось ще у 1912 р., але аж завершене у 1924 р.²⁵².

Поляки, хоч були меншістю на цій парафії, чинили великий тиск на українське населення, особливо після війни. В селі діяла польська організація «Kółko rolnicze». Особливу антиукраїнську позицію в 1920-х рр. займав латинський священник, який з амвона «виголошував, що немає такого поняття – українець, є тільки русин»²⁵³.

²⁴⁷ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіті: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневіцька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 440-443

²⁴⁸ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1886, Станиславів. Річник І. 1886. С. 31.

²⁴⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.89.

²⁵⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1906. Станиславів. Річник XXII. 1906. С. 53.

²⁵¹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1911. Станиславів. Річник XXVI. 1911. С. 59.

²⁵² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1911. Станиславів. Річник XXVI. 1911. С. 353.

²⁵³ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіті: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневіцька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 352

Отже, на час створення Станиславівської єпархії Гусятинський деканат нараховував 29 парафій і одну експозитуру. До 1925 р. парафіяльна мережа зазнавала змін, що були пов'язані з історичними, політичними та суспільними подіями. Негативний вплив на розвиток деканату, як і зрештою всього регіону, мали події Першої світової війни. Деякі храми зазнали значних руйнувань. Попри виклики історичні, громади Гусятинського деканату розвивалися, функціонували релігійні, просвітницькі та спортивні товариства, читальні. Як свідчать архівні матеріали, чільне місце у розвитку деканату займали парохі, які дбали як про релігійне життя громади, так і про освітнє, політичне, матеріальне тощо.

2.2 Парафії Гусятинського деканату у міжвоєнний період (1925–1939 рр.)

Парафіяльна мережа Гусятинського деканату в 1925 р. складалась з 29 парафій і 1 експозитури. Це громади у наступних селах: Васильківці, Гадинківці (доч. Швайківці), Говилів Великий (доч. Говилів Малий), Городниця (Синьківці), Гусятин (Ольхівчик), Іванівка, Ключинці, Копичинці (доч. Теклівка і Котівка), Коцюбинці (доч. Жабинці), Крогулець, Мшанець, Нижбірок Новий (доч. Нижбірок Старий, Гринківці), Оришківці, Премилів (доч. Карашинці і Верхівці), Постолівка (доч. Раків Кут), Пробіжна Нова (доч. Пробіжна Стара, Гриньківці), Самолуски, Сидорів, Суходол, Сухостав, Товстенке, Трибухівці, Тудорів, Увисла, Хоростків, Целіїв (доч. Мишківці і Мазурівка), Чабарівка, Шидлівці, Яблунів²⁵⁴.

1925 р. став для деканату і єпархії сприятливим для віднови адміністративної структури ГКЦ, а також просвітницької діяльності для вірних. Конкордат, укладений між Польщею та ГКЦ, дозволив «легальну» діяльність

²⁵⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник ХХХ. 1925. С. 43- 59.

Церкви та надавав їй права (на папері) здійснювати свою діяльність поряд з Римо–Католицькою (Латинською) Церквою.

Варто зазначити, що протягом військових дій та політичних інтриг Першої світової війни, періоду УГА, польських репресій аж до 1925 р., Гусятинський деканат зазнав значних руйнувань. І тут мова йде не тільки про фізичні та матеріальні руйнування. Наприклад, станом на 1925 р. в деканаті не було декана, тільки тимчасово призначений священник, який дбав про деканат – о. Василь Саноцький. Не було заступників декана, духівника деканату, як також і комісарів в шкільних справах²⁵⁵, що свідчить про неможливість до 1925 р. включно призначати відповідальних осіб через ті чи інші обставини. У таких умовах розпочалось повоєнне відновлення деканату.

У 1928 р. в деканаті утворились дві нові парафії – у селах Верхівці та Личківці. Однак статистичні дані (парохи, кількість вірних, тощо) щодо с. Верхівці подаються аж в 1931р., а в с. Личківцях – в 1929 р. Зважаючи на ці обставини, в цих селах дані про релігійні громади і періодизація буде вестись з початком «інформаційної незалежності» від матірніх парафій. До цих років вони будуть подані як залежні суб'єкти у складі інших парафій.

Васильківці – парафія Різдва Пресвятої Богородиці.

Парохи: о. Михайло Марморович – 1925 р., адміністратор, в 1926 – 1933 рр. – парох, о. Антін Малиновський 1933–1935 рр. (опікувався)²⁵⁶. Кількість вірних станом на 1925 р. – 2000 парафіян²⁵⁷.

У 1925 р. школа залишалась етатовою 2-класною з польською мовою навчання. У селі була читальня товариства «Просвіта»²⁵⁸.

У 1927 р. стара церква була розібрана, а на її місці було побудовано нову з цегли. У 1932 р. було засноване товариство «Сокіл», яке налічувало 300

²⁵⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 42.

²⁵⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С. 236

²⁵⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 42.

²⁵⁸ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 42-43.

учасників. У селі також діяв відділ «Союзу Українок». На противагу цьому після війни поляки заснували в селі свою організацію «Związek Strzelecki», а також «Dom ludowy», при якому була крамниця організації «Kółko rolnicze»²⁵⁹.

Гадиньківці – парафія Різдва Пресвятої Богородиці.

Парохи: о. Клим Соневицький 1901–1928, о. Степан Турчин 1928–1934 рр., адміністратор, о. Павло Микитин 1934–1938 рр., адміністратор²⁶⁰. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1803 парафіян. Так і залишилась дочірня церква в с. Швайківцях – Воздвиження Чесного Хреста.

У 1925 р. в освітній сфері майже нічого не змінилось – школа етатова 2-класна в с. Гадиньківцях і 1-класна в с. Швайківцях. Проте навчання вже відбувалось по чергово: то українською, то польською мовами. Продовжували діяти братство тверезості, Апостольство молитви, братство Серця Христового. Головою читальні в с. Швайківцях залишався парох села²⁶¹. В 1929 р. при парафії вже діяв «Марійський союз молоді», однак в наступних шематизмах більше не знаходимо згадки про це²⁶². Також немає відомостей про існування товариства «Сокіл», яке існувало в селі ще до війни.

Говилів Великий – парафія Успіння Пресвятої Богородиці.

Парохи: о. Володимир Богачевський 1907–1930 рр., о. Теодозій Курпіяк 1930–1938 рр., адміністратор. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1886 осіб.

У 1925 р. в дочірній церкві (с. Говилові Малому) була побудована дерев'яна капличка Непорочного Зачаття Ісуса.

У селі станом на 1925 р. була етатова 2-класна школа, в якій викладання відбувалось українською (руською) мовою. Натомість в с. Говилові Малому була тільки 1-класна. При парафії діяло братство тверезості, також братство Успіння

²⁵⁹ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 418-422

²⁶⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.68

²⁶¹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 43

²⁶² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1929. Станиславів. Річник XXXII. 1929. С. 39.

Пречистої Діви Марії. Функціонувало Апостольство молитви, яке налічувало 115 членів²⁶³. Відомо, що у 1927 р. поляки розігнали українську процесію, очолювану священником, який відправляв молебень за селом біля хреста на честь скасування панщини 1848 р. В 1932 р. в с. Говилові Малому було засновано гурток «Рідна школа»²⁶⁴.

Городниця – парафія Пресвятої Трійці.

Парохи: о. Володимир Козьоровський 1888–1929 рр., о. Юрій Бернат 1929–1932 рр., адміністратор. Кількість вірних станом на 1925 р. – 2342 осіб. Залишилась дочірня церква в с. Синьківці та «залежне» село с. Воєводинці²⁶⁵.

Школа станом на 1925 р. залишилась 4-класна для всіх сіл, навчання відбувалось українською мовою. Продовжувало свою діяльність братство тверезості, діяло Апостольство молитви, яке налічувало 412 членів²⁶⁶. У 1935 р. при парафії також діяло свічкове братство, читальня товариства «Просвіта» і товариство «Луг»²⁶⁷.

Гусятин – парафія св. Онуфрія.

У 1928 р. церкву було відновлено після значних руйнувань протягом війни.

Парохи: о. Теодор Рак (Раченко), 1922–1938 рр. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1300 (і це з прилученою громадою у с. Вільхівчику). Дочірня церква так і залишилась в с. Вільхівчик²⁶⁸.

²⁶³ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 44.

²⁶⁴ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 394

²⁶⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.75-76.

²⁶⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 44.

²⁶⁷ Шематизм всего клира греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1935. Станиславів. Річник XXXVIII. 1935. С. 51.

²⁶⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.83.

Станом на 1925 р. в Гусятині була вже 7-класна школа, окремо для хлопців та дівчат. У с. Вільхівчику була 2-класна, в місті та селі навчання відбувалось польською мовою. При парафії продовжувало діяти Апостольство молитви²⁶⁹.

У 1929 р. товариство «Рідна школа» припинила свою діяльність через малу кількість дітей. «Шематизм всего клира греко-католицької Епархії Станиславівської на рік Божий 1929» подає наступну інформацію: «...місто Гусятин після Світової війни потрапляє під закриття з сусідньою державою кордону, більшість населення покидає місто і виїжджає за кордон або інші краєві міста»²⁷⁰. З цього повідомлення може частково зрозуміти, наскільки було зруйноване місто та яких втрат воно зазнало.

У 1930 р. було відновлено парафіяльні будинки в місті, а також відбудовано церкву в с. Вільхівчику. Розпочало свою діяльність товариство «Доброї смерті». Також зазначається, що місто було зруйноване «до тла»²⁷¹.

У збірнику Чортківської округи подано дату заснування товариства «Рідна школа» – 1926 р. і дату ліквідації – 1934 р.²⁷².

Іванівка – парафія Різдва Пресвятої Богородиці.

Парохи: о. Іван Любрович 1923–1938 рр. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1620 осіб²⁷³.

У 1925 р. в селі продовжувала функціонувати 2-класна школа з польською мовою навчання. Продовжував функціонувати «Руський Народний Дім», читальня товариства «Просвіта». При парафії діяло Братство тверезості та Апостольство молитви, яке налічувало 210 членів²⁷⁴.

Клювинці – парафія Покрови Пресвятої Богородиці.

²⁶⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Епархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 45.

²⁷⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Епархії Станиславівської на рік Божий 1929. Станиславів. Річник XXXII. 1929. С. 40

²⁷¹ Шематизм всего клира греко-католицької Епархії Станиславівської на рік Божий 1930. Станиславів. Річник XXXIII. 1930. С. 44-45.

²⁷² «Чортківська округа» - історично-мемуарний збірник (Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто: НТШ, Український Архів - Т. XXVI, 1974. С. 413.

²⁷³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) епархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С. 86.

²⁷⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Епархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 45.

Парохи: о. Євген Бахталовський 1923–1925 рр. (опікувався), о. Антін Барицький 1927–1929 рр., адміністратор, о. Михайло Метрипула 1929–1930 рр., адміністратор, о. Іван Орест Проскурницький 1930–1938 рр. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1199 осіб²⁷⁵.

Станом на 1925 р. в селі була 4-класна школа, в якій навчання відбувалось вже не українською, а польською мовою. Продовжували діяти читальня товариства «Просвіта» та братство «Біла Лелія»²⁷⁶. В 1930 р. діяло свічкове братство та Апостольство молитви²⁷⁷. У 1935 р. діяв гурток «Рідна школа»²⁷⁸.

Верхівці – парафія Різдва Пресвятої Богородиці, фундатор – греко-католицький єпископ Ординаріат у м. Станіславові²⁷⁹. Парафія була створена в 1928 р. Дерев'яна церква побудована в 1888 р. Під час війни була пошкоджена, відновлена в 1930 р. До 1928 р. село було дочірньою парафією с. Перемилів.

Парохи: о. Іван Орест Прокурницький 1930–1938 рр. (опікувався). Кількість вірних станом на 1931 р. (саме в цей рік село виокремлюється як окрема парафія і є присутні статистичні дані) – 413 осіб²⁸⁰.

Станом на 1931 р. в селі була 2-класна школа, в якій навчання відбувалось польською мовою. Діяла читальня товариства «Просвіта». При парафії діяло свічкове братство, братство тверезості, братство Найсвятіших Тайн та Апостольство молитви спільно з братством Найсвятішого Серця Христового²⁸¹.

Копичинці – парафія св. Миколая.

²⁷⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.99.

²⁷⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 46.

²⁷⁷ Шематизм всего клира греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1930. Станиславів. Річник XXXIII. 1930. С. 45.

²⁷⁸ Шематизм всего клира греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1935. Станиславів. Річник XXXVIII. 1935. С. 52.

²⁷⁹ Шематизм всего клира греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1931. Станиславів. Річник XXXIV. 1931. С. 52.

²⁸⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С. 107

²⁸¹ Шематизм всего клира греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1931. Станиславів. Річник XXXIV. С. 52.

Парохи: о. Петро Санковський 1890–1937 рр., о. Володимир Рижевський 1937–1938 рр., адміністратор, о. Антін Пельвецький з 1938 р. Кількість вірних станом на 1925 р. – 4000 осіб.

Залишалась дочірня церква в с. Котівка²⁸².

Станом на 1925 р. в місті була 6-класна школа, окремо для хлопців та дівчат, навчання відбувалось польською мовою. У с. Котівці та с. Теклівці школа була 1-класною з періодичним навчанням польською та українською мовами. У с. Копичинцях, с. Котівці та с. Теклівці діяли читальні під проводом пароха, при парафії діяло безстатутне чоловіче та жіноче братство²⁸³.

Не отримавши дозволу від польської влади на відновлення молодіжних товариств «Січ» та «Сокіл», було створено нове товариство «Луг»²⁸⁴.

Коцюбинці – парафія св. Михайла.

Парохи: о. Филип Голінатий 1841–1892 рр., о. Вітольд Білінський 1892–1893 рр., адміністратор, о. Петро Томашівський 1924–1938. Кількість вірних станом на 1925 р. – 2300 осіб. Залишилась дочірня церква в с. Жабинцях²⁸⁵.

Станом на 1925 р. в с. Коцюбинцях була 4-класна школа, мову навчання не вказано. Діяла читальня товариства «Просвіта», при парафії діяло братство господарів, жінок, хлопців та дівчат, а також братство тверезості та Апостольство молитви²⁸⁶.

У селі діяли польські організації – «Dom ludowy», «Kółko rolnicze» та «Związek Strzelecki». З українських організацій у міжвоєнний період функціонував «Луг», гурток «Рідна Школа» та «Союз Українок»²⁸⁷.

²⁸² Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.106-107.

²⁸³ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 46.

²⁸⁴ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 311

²⁸⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.101.

²⁸⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 47.

²⁸⁷ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 323-324

Крогулець – парафія св. Параскеви.

Парохи: о. Ісидор Козілевський 1892–1925 рр., о. Нестор Козілевський 1925–1928 рр., адміністратор, о. Нестор Козілевський 1928–1938 рр. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1570 осіб. До села приналежав хутір – Нова Осада під Чагром²⁸⁸.

Станом на 1925 р. в селі була 2-класна школа з українською мовою навчання. При парафії діяло безстатутне братство, яке керувало крамницею, братство тверезості, яке налічувало тільки 73 члени, читальня з власним статутом, головою якої був парох. Церковне братство також опікувалось крамницею²⁸⁹.

Личківці – парафія св. Миколая.

Кам'яна церква була побудована в 1879 р. і освячена в 1882 р. В селі парафія утворилась в 1928 р., до тієї пори воно було дочірньою церквою парафії в с. Трибухівцях.

Парохи: о. Йосиф Дуплавий 1928–1935 рр. (опікувався), о. Володимир Чорній 1937–1938 рр. (опікувався). Кількість вірних станом на 1929 р. – 530 осіб²⁹⁰.

Станом на 1929 р. в селі діяла 3-класна школа, в якій навчання відбувалось польською мовою. При парафії діяло Апостольство молитви²⁹¹. В 1935 р. функціонувало братство «Матері Божої Неустанної Помочі», яке налічувало 70 членів. У селі проводилась Хресна Дорога, яка була збудована ще у 1930 р²⁹².

Мшанець – парафія св. Дмитрія. Новий парафіяльний будинок був побудований у 1925 р.

²⁸⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.117-118.

²⁸⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 47-48.

²⁹⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.246-247.

²⁹¹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1929. Станиславів. Річник XXXII. 1929. С. 41.

²⁹² Шематизм всего клира греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1935. Станиславів. Річник XXXVIII. 1935. С. 53.

Парохи: о. Ілля Кливак 1921–1938 рр. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1300 осіб²⁹³.

Станом на 1925 р. в селі продовжила діяти 2-класна школа з українською мовою навчання. Діяла читальня і крамниця товариства «Просвіта», при ній було молодіжне товариство «Сокіл». При парафії діяло церковне чоловіче та жіноче братство, Апостольство молитви²⁹⁴.

Відомо, що в 1936 р. село було включене до Тербовлянського повіту, де і перебувало до приходу радянської влади у 1939 р²⁹⁵.

Нижбірок Новий – парафія Пресвятої Трійці.

Парох - о. Северин Санковський 1921–1938 рр. Кількість вірних станом на 1925 р. – 2100 осіб. До Нижбірка Нового продовжували належати села – Нижбірок Старий і Гриньківці²⁹⁶.

Станом на 1925 р. школа в Нижбірку Новому – 3-класна, двомовна. У Нижбірку Старому – 2-класна з польською мовою навчанням. При парафії діяло звичайне церковне братство. В обох селах діяли читальні товариства «Просвіта», в Нижбірку Старім головою був парох. Діяли церковні магазини та кооперативи «Єдність» в обох селах²⁹⁷.

Оришківці – парафія Покрови Пресвятої Богородиці.

Парохи: о. Іван Семен Білінський 1908–1924 рр., о. Андрій Литвинюк 1925–1938 рр. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1588 осіб. Залежні села – Чернолози та Корчакова²⁹⁸.

²⁹³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.138.

²⁹⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 48.

²⁹⁵ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 396

²⁹⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.149.

²⁹⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 49.

²⁹⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.156.

У 1925 р. школа була 4-класна, навчання відбувалось польською мовою. В с. Оришківцях продовжувала діяльність читальня товариства «Просвіта». Також тут діяло братство свічкове, братство тверезості, Апостольство молитви. В селі був сильний польський вплив на населення. Діяли польські організації «Kółko rolnicze»²⁹⁹.

Перемилів – парафія св. Михайла.

Парохи: о. Євстахій Слівінський 1912–1932 рр., о. Степан Дзібій 1932–1933 рр., адміністратор, о. Теодор Бабиняк 1935 р., адміністратор, о. Іван Малащук 1938 р., адміністратор. Кількість вірних станом на 1925 р. – 2297 осіб.

При парафії залишилась дочірня церква у с. Верхівцях (до 1928 р.) і залежне село – Карасинці (Каратинці)³⁰⁰.

У 1925 р. школа в с. Перемилові була 3-класна. У с. Верхівцях була 2-класна філіальна школа. В обох селах мова навчання – польська. В селі діяла читальня товариства «Просвіта», яка мала власний будинок. При парафії діяло Братство тверезості та Апостольство молитви. У с. Верхівцях продовжувало функціонувати братство Найсвятіших Тайн³⁰¹. У 1929 р. було засновано парафіяльну читальню та молодіжне товариство «Єдність»³⁰².

Постолівка – парафія Різдва св. Івана Хрестителя.

Парох - о. Василь Павлик 1924–1938 рр. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1605 осіб. Село Раків Кут так і залишилось прилучене до с. Постолівки³⁰³.

²⁹⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 49-50.

³⁰⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.164.

³⁰¹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 50.

³⁰² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1929. Станиславів. Річник XXXII. 1929. С. 47-48.

³⁰³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.175.

У 1925 р. в селі діяла 3-класна школа, з приходом польської влади мова навчання в школі була змінена на польську. Продовжувало свою діяльність братство молитви Серця Ісусового та братство тверезості³⁰⁴.

У селі здійснювала діяльність польська школа «Т.С.Л.»³⁰⁵.

Пробіжна Нова – парафія Успіння Пресвятої Богородиці.

Парохи: о. Василь Саноцький 1922–1928 рр., о. Василь Зарій 1928–1933 рр., адміністратор, о. Антін Пельвецький 1935–1938 рр., адміністратор. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1990 осіб. До парафії продовжувала належати дочірня громада в с. Пробіжна Стара та залежне село – Гриньківці³⁰⁶.

У 1925 р. в місті було дві 2-класні школи з українською мовою навчання. У Гриньківцях була 1-класна школа, навчання в якій відбувалось польською мовою. Продовжувала свою діяльність у нових будинках читальня «Просвіта». При парафії в с. Пробіжній Новій діяло братство тверезості та Апостольство молитви³⁰⁷.

У 1927 р. в місті була замкнена стара церква Різдва Пресвятої Діви Марії, в якій не проводились богослужіння³⁰⁸. Були в селі і польські організації, це – «Kółko rolnicze» і «Związek Strzelecki»³⁰⁹.

Самолуски – парафія св. Дмитра.

Парохи: о. Лев Ольшанський 1909–1925, о. Йосиф Дуплавий 1925–1930 рр., адміністратор. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1058 осіб³¹⁰.

³⁰⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 51.

³⁰⁵ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 433

³⁰⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.176-177.

³⁰⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 51-52.

³⁰⁸ Шематизм всего клира греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1927. Станиславів. Річник XXXI. 1927. С. 25.

³⁰⁹ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 474

³¹⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.191-192.

У 1925 р. була 3-класна школа, в якій навчання проводилось українською мовою. Продовжувала діяти читальня товариства «Просвіта». При парафії діяло братство тверезості, яке налічувало 108 членів, та Апостольство молитви – 204 члени. При парафії функціонувала захоронка сестер-служебниць Непорочної Діви Марії³¹¹.

Настоятелькою тоді була с. Артемія, заступниця с. Агнеса, сестри – Антонія, Порфирія, Йосафата, Мелакія. У 1934 р. сестри-служебниці мали свою капличку, в якій знаходилась Хресна Дорога (дозволена в цьому ж році)³¹².

Сидорів – парафія Різдва Пресвятої Богородиці. У 1931–1932 рр. був перекритий дах церкви і завершені реставраційні роботи всередині.

Парох – о. Віктор де Лодзя Росткович 1903–1938 рр. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1457 осіб³¹³.

У 1925 р. в селі була 4-класна школа, навчання проводилось українською та польською мовами. Продовжувала діяльність читальня товариства «Просвіта», головою якої був парох. При парафії діяли: братство старших чоловіків і жінок, братство хлопців і дівчат, а також Серця Ісусового. Були при парафії також братство тверезості та Апостольство молитви³¹⁴.

У 1934 р. с. Сидорів, с. Безодня і с. Слобідка Сидорівська були об'єднані в одну громаду. За матеріалами «Історичного шематизму Станиславівської (Івано–Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938рр.)», ці парафії до 1934 р. функціонували самостійно³¹⁵. Однак у «Шематизмі всего клира греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий

³¹¹ Шематизм всего клиру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 52.

³¹² Шематизм всего клира греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1935. Станиславів. Річник XXXVIII. 1935. С. 56.

³¹³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.210-211.

³¹⁴ Шематизм всего клиру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 53.

³¹⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.210-211.

1935» про ці поселення згадується, однак їх не виокремлюється та не подається окремої статистики³¹⁶.

Під час приходу польської влади відносини українців з поляками погіршилися. В селі діяли польські організації «Kółko rolnicze» та «Dom ludowy»³¹⁷.

Суходол – парафія св. Дмитра.

Парохи: о. Теодор Рак Раченко 1925–1927 рр. (доглядач), о. Олександр Гілевич 1929–1933 рр., адміністратор, о. Микола Вутковський 1933 р. (доглядач), о. Микола Баницький 1934–1938 рр., адміністратор. Кількість вірних станом на 1925 р. – 838 парафіян³¹⁸.

У 1925 р. в селі діяла 1-класна школа, в якій навчання відбувалось вже не українською, а польською мовою. При парафії діяло братство господарів, господарок, дівчат та хлопців. В 1925 р. Апостольство молитви налічувало близько 107 членів³¹⁹. У 1930 р. в селі діяла читальня товариства «Просвіта», головою якої був парох. В с. Троянівка була заснована 1-класна школа, в якій відбувалось навчання польською мовою³²⁰.

Сухоостав – парафія Різдва Пресвятої Богородиці.

Парохи: о. Мар'ян Рогошевський 1913–1938 рр. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1660 осіб³²¹.

У 1925 р. в місті залишилась 3-класна школа з українською мовою навчання. При парафії продовжувало діяльність братство тверезості, братство Апостольства молитви, яке налічувало 733 члени. При братстві діяла бібліотека

³¹⁶ Шематизм всего клира греко-католицької Епархії Станиславівської на рік Божий 1935. Станиславів. Річник XXXVIII. 1935. С. 56.

³¹⁷ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 439-440

³¹⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.209.

³¹⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 53.

³²⁰ Шематизм всего клира греко-католицької Епархії Станиславівської на рік Божий 1930. Станиславів. Річник XXXIII. 1930. С. 49.

³²¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.209-210.

релігійних книжок³²². Після війни був відновлений будинок товариства «Просвіта», при якому діяв «Союз Українок», «Луг»³²³.

Товстенське – парафія Пресвятої Трійці.

Парох – о. Іван Лушпинський 1922–1938 рр. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1450 осіб.

У 1925 р. була 3-класна школа, мови навчання не вказано. Також продовжувала діяти читальня товариства «Просвіта», головою якого був парох. У селі діяв драматичний гурток. При парафії діяло братство тверезості та Апостольство молитви³²⁴.

Після приходу поляків селяни зорганізували товариство «Луг» та «Союз Українок». Натомість поляки створили свої організації – «Kółko rolnicze», «Dom ludowy» та «Związek Strzelecki». Відносини між українцями та поляками в селі залишались напруженими³²⁵.

Трибухівці – парафія Покрови Пресвятої Богородиці.

Парохи: о. Сава Ломницький 1922–1937 рр., о. Володимир Чорній 1937–1938 рр., адміністратор. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1790 парафіян. Парафія мала дочірню церкву в с. Личківцях.

У 1925 р. в селі була 2-класна школа, навчання відбувалось польською мовою. В с. Личківці була 3-класна школа, в якій також навчали польською мовою. В обох селах діяло Апостольство молитви³²⁶.

³²² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 54.

³²³ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 359

³²⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 54.

³²⁵ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 468-469

³²⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 55.

У збірнику Чортківської округи міститься інформація, ознайомившись з якою можна зробити висновок, що в 1933 р. в селі вже діяла організація «Рідна школа»³²⁷.

Тудорів – парафія св. Миколая.

Парох – о. Теофіл Соневицький, 1895–1938 рр. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1070 осіб. До парафії була прилучена громада в с. Майдан³²⁸.

У 1925 р. в с. Тудорові була 1-класна школа з навчанням українською мовою. В с. Майдан була 2-класна школа, в якій навчання відбувалось польською мовою. При парафії продовжувало діяльність товариство «Божого Серця», яке налічувало 85 членів³²⁹.

Після війни в селі було відкрито товариство «Рідна школа», однак більш точних відомостей немає. В 1927 р. в с. Майдан було побудовано церкву Пресвятої Трійці. Існувало товариство «Сокіл», а в 1927 р. засноване товариство «Луг». Будувався будинок товариства «Просвіта», який однак так і не був побудований через більшовицьку окупацію³³⁰.

Увисла – парафія Введення в храм Пресвятої Богородиці.

Парох – о. Северин Підлясецький, 1905–1938 рр. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1400 осіб³³¹.

У 1925 р. діяла 3-класна школа, навчання в якій відбувалось вже не українською, а польською мовою. Продовжувала діяти читальня товариства «Просвіта», головою був парох. При парафії продовжувало діяльність братство тверезості³³².

³²⁷ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіті: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 430

³²⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.225.

³²⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 55.

³³⁰ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіті: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 342-347

³³¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.235.

³³² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 56.

З приходом польської влади гурток «Рідна Школа» був закритий. Поряд з «Просвітою» існувало і молодіжне товариство «Луг»³³³.

Хоростків – парафія Положення поясу (риз) Пресвятої Богородиці.

Парохи: о. Теодор Трула 1904–1930 рр., о. Михайло Єднак 1930–1936 рр., адміністратор. Кількість вірних станом на 1925 р. – 2938 осіб.

Немає ніякої інформації про залежне село – Софіївку, про яке була інформація в попередньому підрозділі³³⁴.

У 1925 р. в місті була окремо школа для хлопців (4-класна) та окремо для дівчат (5-класна). В обох школах навчання проводилось польською мовою. Продовжувала діяльність читальня товариства «Просвіта», головою був місцевий парох. При парафії продовжувало діяти братство тверезості, а також братство Найсвятішого Серця Христового³³⁵. В 1935 р. відновлено Апостольство молитви³³⁶.

У 1931 р. було засновано ще одну читальню товариства «Просвіта» на околиці міста. Існував гурток «Рідна Школа», організація «Відродження», відділ «Союзу Українок». У 1934 р. засноване товариство «Луг». Поляки натомість заснували «Kółko rolnicze», аналог організації «Сокіл», та «Związek Strzelecki»³³⁷.

Хлопівка – експозитура св. Івана Богосолова.

Парохів не було, тут служив парох з м. Хоросткова або сотрудник, який проживав в цьому селі. Кількість вірних станом на 1925 р. – 920 осіб³³⁸.

³³³ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 369

³³⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.249.

³³⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 56.

³³⁶ Шематизм всего клира греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1935. Станиславів. Річник XXXVIII. 1935. С. 58.

³³⁷ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 375-377

³³⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.246-247.

Станом на 1925 р. в селі була 2-класна етатова школа, в якій навчання відбувалось польською мовою. Продовжувала діяльність читальня товариства «Просвіта». При парафії діяло звичайне церковне свічкове, жіноче та чоловіче братства, а також Апостольство молитви, яке налічувало 50 членів³³⁹.

У 1931 р. в «Шематизм всего клира греко-католицької Епархії Станиславівської на рік Божий 1931» відсутня інформація про с. Хлопівка і про експозитуру в ньому³⁴⁰. Взагалі цього села немає в списку деканату і немає пояснень, чому так. Можна було б припустити, що експозитуру прилучили до парафії м. Хоросткова, однак це не так, оскільки в документах парафії м. Хоростків на 1931 р. відсутні відомості про с. Хлопівка. Також немає ймовірності, що експозитуру перевели в інший деканат через географічне положення села, бо воно майже біля самого м. Хоростова, а це аж ніяк не було «на краю» деканату. Причини невідомі, можливо, помилка в шематизмі. Село знову з'являється в шематизмі за 1935 р., зовсім не в алфавітному порядку, а після с. Чабарівка³⁴¹.

Целіїв – парафія Покрови Пресвятої Богородиці.

Парохи: о. Олексій Карпинський 1912–1934 рр., о. Роман Копистянський 1934–1938 рр. Число вірних станом на 1925 р. – 1430 осіб. Цій парафії і продовжували підпорядковуватись два невеликі села – Мазурівка і Мишківці (або Миськівці)³⁴².

У 1925 р. була 1-класна школа та школа в с. Мишківцях, мови навчання не вказано. Діяло братство церковне чоловіче і жіноче для с. Целієва і с. Мишківці, а також Апостольство молитви, яке налічувало 78 членів³⁴³.

Чабарівка – парафія св. Архистратига Михаїла.

³³⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 57.

³⁴⁰ Шематизм всего клира греко-католицької Епархії Станиславівської на рік Божий 1931. Станиславів. Річник XXXIV. 1931. С. 52.

³⁴¹ Шематизм всего клира греко-католицької Епархії Станиславівської на рік Божий 1935. Станиславів. Річник XXXVIII. 1935. С. 59.

³⁴² Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.49.

³⁴³ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 57.

Парох – о. Анатоль Малиновський , 1923–1938 . Кількість вірних станом на 1925 р. – 1685 осіб³⁴⁴.

У 1925 р. в селі була 2-класна школа, в якій навчання проводилось польською мовою. При парафії продовжували діяти такі церковні братства: чоловіче, жіноче, парубоцьке та дівоче. Також діяло братство тверезості та Апостольство молитви³⁴⁵. В 1931 р. діяло братство Божої Матері Неустанної Помочі³⁴⁶.

У 1932 р. було ліквідовано гурток «Рідна Школа» за «антидержавну поведінку вчителів»³⁴⁷.

Шидлівці – парафія св. Миколая.

Парох – о. Микола Бутковський, 1908–1938 . Кількість вірних станом на 1925 р. – 1417 осіб. При парафії залишилась дочірня церква в с. Зелена.

У 1925 р. с. Шидлівці мали 2-класну етатову школу, навчання проводилось українською мовою. У с. Зелена була 1-класна школа, в якій також навчання відбувалось українською мовою. При парафії діяло братство звичайне³⁴⁸.

Яблунів – парафія Успіння Пресвятої Богородиці.

Парохи: о. Йосиф Фасієвич 1913–1928 рр., о. Володимир Величковський 1928–1938 рр. Кількість вірних станом на 1925 р. – 2200 осіб³⁴⁹.

У 1925 р. в селі була 2-класна школа, навчання в якій відбувалось українською мовою. Також продовжувала діяти читальня товариства «Просвіта». При читальні була крамниця. Також продовжували свою діяльність

³⁴⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.51-52.

³⁴⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 58.

³⁴⁶ Шематизм всего клира греко-католицкой Епархии Станиславивской на рік Божий 1931. Станиславів. Річник XXXIV. 1931. С. 52.

³⁴⁷ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 428

³⁴⁸ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1925. Станиславів. Річник XXX. 1925. С. 58.

³⁴⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С.89.

Апостольство молитви та братство тверезості. У 1935 р. діяло братство Матері Божої Неустанної Помочі³⁵⁰.

У селі після війни було засновано «Луг», а у 1930-х – «Союз Українок». В 1935 р. в Яблуневі було засновано дитячий садочок. В селі також були засновані пропольські організації – «Dom ludowy» і «Związek Strzelecki»³⁵¹.

Отже, Гусятинський деканат до 1939 рр. зазнавав суттєвих змін. Збільшилась кількість парафій – із 29 у 1885 р. до 31 у 1939 р. Продовжували функціонувати релігійні товариства та братства. У міжвоєнному періоді припинили свою діяльність товариства ім. М. Качковського. Прослідковується зменшення кількості вірних у зв'язку із подіями Першої світової війни.

2.3. Парафії Гусятинського деканату в період Другої світової війни та «другої радянізації» (1939–1946 рр.)

Період з 1939 до 1946 рр. для ГКЦ був надзвичайно складним, одна окупаційна влада змінювала іншу, що в кінцевому результаті привело до ліквідації Церкви радянською владою. У даних хронологічних межах не збереглися статистичні документи щодо стану парафій Гусятинського деканату. Тому вважаємо в цій роботі за доцільне використати матеріали «Шематизму всего клира греко-католицької Епархії Станиславівської на рік Божий 1938» – це останні ретельно зібрані і упорядковані джерельні дані, які допоможуть нам цілісно поглянути на цей період.

Парафіальна мережа Гусятинського деканату на 1938 р. складалась із 31 парафії і одної експозитури, що є на дві парафії більше аніж у попередні роки. Це громади у наступних селах: Васильківці, Верхівці, Гадинківці (доч.

³⁵⁰ Шематизм всего клира греко-католицької Епархії Станиславівської на рік Божий 1935. Станиславів. Річник XXXVIII. 1935. С. 59.

³⁵¹ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 352-353

Швайківці), Говилів Великий (доч. Говилів Малий), Городниця (Синьківці), Гусятин (Ольхівчик), Іванівка, Ключинці, Копичинці (доч. Теклівка і Котівка), Коцюбинці (доч. Жабинці), Крогулець, Личківці, Мшанець, Нижбірок Новий (доч. Нижбірок Старий, Гринківці), Оришківці, Премилів (доч. Карашинці), Постолівка (доч. Раків Кут), Пробіжна Нова (доч. Пробіжна Стара, Гриньківці), Самолуски, Сидорів, Суходол, Сухостав, Товстенке, Трибухівці, Тудорів, Увисла, Хоростків, Хлопівка (експозитура), Целіїв (доч. Мишківці і Мазурівка), Чабарівка, Шидлівці, Яблунів³⁵².

Село Васильківці – парафія Різдва Пресвятої Богородиці.

Парох: о. Михайло Корзинський на 1938 р. адміністратор. Кількість вірних станом на 1938 р. – 2105 парафіян. Школа 6-класова з польською мовою навчання³⁵³.

З приходом більшовицького режиму 1939 р. стосовно місцевого населення почали застосовувати репресії. Наприклад, місцевого юриста Степана Квасицького було вивезено в Сибір³⁵⁴.

Відомо, що люди не прийняли православ'я, оскільки підтримували підпільних священників з м. Чорткова – Коржинського і Павлика³⁵⁵.

Село Гадиньківці – парафія Різдва Пресвятої Богородиці.

Парох – о. Павло Микитин з 1938 до 1945 рр. Кількість вірних станом на 1938 р. – 1988 осіб. Продовжувала діяти дочірня церква в с. Швайківцях.

На 1938 р. в с. Гадинківцях було дві школи – 4-класна та 2-класна, мови навчання не вказано. У с. Швайківцях була 2-класна школа, в якій навчання відбувалось двома мовами. Продовжували діяти церковне братство і

³⁵² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 50-60.

³⁵³ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 50.

³⁵⁴ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 426

³⁵⁵ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 73.

Апостольство молитви³⁵⁶. Відомо, що впродовж 1945-1947 рр. парох села о. Павло Микитин перейшов на російське православ'я разом з парафією³⁵⁷.

Село Говилів Великий – парафія Успіння Пресвятої Богородиці.

Парох – о. Теодозій Курпіяк з 1930 до 1938 рр., адміністратор. Кількість вірних станом на 1938 р. – 1996 осіб.

Дочірна церква в с. Говилові Малому так і залишалася.

У селі станом на 1938 р. залишилась етатова 2-класна школа, в якій викладання відбувалось вже не тільки українською, але і польською мовою. У с. Говилові Малому продовжувала діяти 1-класна двомовна школа.

При парафії і далі діяло братство тверезості, також братство сестриць Успіння Пресвятої Діви Марії та Апостольство молитви. Також була канонічно «ерегована» Хресна дорога.

Зі слів д-р Василя Бабія, село зазнало значних руйнувань в часи Другої світової війни. Однак головною проблемою після приходу радянських військ стало масове заслання молоді та свідомих українців в Сибір та інші віддалені регіони Радянського Союзу³⁵⁸.

Село Городниця – парафія Пресвятої Трійці.

Парох – о. Юрій Бернат у 1938 р. Кількість вірних станом на 1938 р. – 2039 осіб. Залишилась дочірна церква в с. Синьківці та «залежне» с. Воєводинці.

Школа станом на 1938 р. була 7-класна вже не тільки українською, але і польською мовою навчання. Продовжувало свою діяльність братство тверезості, Апостольство молитви, свічкове братство та парафіяльна читальня «Скала»³⁵⁹.

Місто Гусятин – парафія Св. Онуфрія.

³⁵⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 50.

³⁵⁷ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 54.

³⁵⁸ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 395

³⁵⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 51.

Парох – о. Теодор Рак (Раченко) з 1938 до 1945 рр. Кількість вірних станом на 1925 р. – 1111 осіб. Дочірня церква в с. Вільхівчик.

Станом на 1938 р. в м. Гусятині продовжувала діяти 7-класна школа, окремо для хлопців та дівчат. У с. Вільхівчику була 2-класна, в місті та селі навчання відбувалось польською мовою. При парафії продовжувало діяти Апостольство молитви, а також здійснювало діяльність товариство «Доброї Смерті»³⁶⁰.

Протягом 1945 – 1947 рр. парох села прийняв «возз'єднання» і перейшов на московське православ'я разом з парафією³⁶¹.

Село Іванівка – парафія Різдва Пресвятої Богородиці.

Парох – о. Іван Любович, 1938 р. Кількість вірних станом на 1938 р. – 1732 осіб.

У 1938 р. в селі діяла вже 4-класна школа з навчанням польською мовою. При парафії продовжувало діяльність братство тверезості та Апостольство молитви³⁶².

Село Ключинці – парафія Покрови Пресвятої Богородиці.

Парох – о. Іван-Орест Проскурницький з 1938 до 1945 рр. Кількість вірних станом на 1938 р. – 1390 осіб.

Станом на 1938 р. в селі продовжувала діяти 4-класна школа, в якій навчання відбувалось польською мовою. При парафії продовжували діяти братства: «Біла Лелія», свічкове братство та Апостольство молитви³⁶³.

Протягом 1945-1947 рр. парох села о. Іван-Орест Проскурницький перейшов на російське православ'я. Однак пізніше знаходимо відомості про те,

³⁶⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 51.

³⁶¹ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 51.

³⁶² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 51.

³⁶³ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 51-52.

що священника у с. Клювинці, о. Фесюка, віруючі бойкотували і не відвідували церкву³⁶⁴.

Село Верхівці – парафія Різдва Пресвятої Богородиці.

Пароха не було, служив о. Іван Орест Прокурницький у 1938 р. Кількість вірних станом на 1938 р. – 430 осіб.

Станом на 1938 р. в селі продовжувала діяти 2-класна школа, в якій навчання відбувалось польською мовою. При парафії продовжували здійснювати діяльність свічкове братство, братство тверезості, братство Найсвятіших Тайн та Апостольство молитви спільно з братством Найсвятішого Серця Христового (70 учасників)³⁶⁵.

Містечко Копичинці – парафія св. Миколая.

Парохи: о. Володимир Рижевський з 1937 до 1938 рр., адміністратор, о. Антін Пелвецький з 1938 р. Кількість вірних станом на 1938 р. – 4331 осіб.

Продовжувала існувати дочірня церква в с. Котівка.

Станом на 1938 р. в місті було дві школи: «Рідна школа» (7-класна), в якій навчання відбувалось українською мовою, та 7-класна школа (державна), окремо для хлопців та дівчат (мови навчання не вказано, напевно, польська). Немає інформації щодо шкіл в с. Теклівці та с. Котівці. При парафії діяло звичайне братство, братство Апостольства молитви та братство Матері Божої Неустанної помочі³⁶⁶.

У 1941 р. в м. Копичинцях відбулось «Свято зброї», в якому взяли участь близько 20 тис. осіб. Приблизно в цьому ж році і припинила свою діяльність читальня «Просвіти» у зв'язку з антинімецькими виступами УПА та переходом німецької влади до репресій українців³⁶⁷.

³⁶⁴ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 52-65.

³⁶⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 52.

³⁶⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 52-53.

³⁶⁷ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневська, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 313

Невідомо, до якого часу парохом села був о. Антін Пельвецький. Найімовірніше, до 1945 р., коли був завербований радянською агентурою. Відомо, що чинний парох о. Михайло Чорняк протягом 1945-1947 рр. прийняв московське православ'я.

Село Коцюбинці – парафія св. Михайла.

Парох – о. Петро Томашівський (з 1938 до 1941 рр)³⁶⁸. Кількість вірних станом на 1938 р. – 2415 осіб. Залишилась дочірня церква в с. Жабинцях.

Станом на 1938 р. в Коцюбинцях була вже 7-класна школа, мову навчання не вказано. При парафії продовжувало діяти братство тверезості та Апостольство молитви³⁶⁹.

Невідомо, доки парохом села був о. Петро Томашівський, однак є відомості, що в 1945-1947 рр. парохом села був о. Михайло Клим, який перейшов до московської церкви³⁷⁰.

Село Крогулець – парафія св. Параскеви.

Парох – о. Нестор Козілевський (1938 - 1945). Кількість вірних станом на 1938 р. – 1306 осіб. До села приналежав хутір Нова Осада під Чагром.

Станом на 1938 р. в селі продовжувала існувати 2-класна школа вже не тільки українською, але й польською мовою навчання. При парафії діяли звичайне церковне братство та братство тверезості³⁷¹.

Протягом 1945-1947р. парох села пішов на «воз'єднання» з РПЦ³⁷².

Село Личківці – парафія св. Миколая.

Парох – о. Володимир Чорній (у 1938 р.). Кількість вірних станом на 1938 р. – 490 осіб.

³⁶⁸ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 325

³⁶⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 53.

³⁷⁰ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 52.

³⁷¹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 53.

³⁷² Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 51.

У 1938 р. в селі діяла вже 6-класна школа, в якій навчання відбувалось польською мовою. При парафії продовжувало діяти Апостольство молитви³⁷³.

Село Мшанець – парафія св. Дмитрія.

Парох – о. Ілля Кливак (з 1938 до 1940 рр.). Кількість вірних станом на 1938 р. – 1457 осіб.

Станом на 1938 р. в селі продовжувала діяти 2-класна школа з навчанням не тільки українською, а й польською мовою. При парафії продовжували діяти церковне чоловіче та жіноче братства, Апостольство молитви³⁷⁴.

У 1940 р. парох села був вивезений більшовиками на заслання до Ташкента³⁷⁵.

Село Нижбірок Новий – парафія Пресвятої Трійці.

Парох – о. Северин Шанковський (з 1938 до 1941 рр.). Кількість вірних станом на 1938 р. – 2850 осіб. До с. Нижбірка Нового продовжували належати села с. Нижбірок Старий і с. Гриньківці. В с. Нижбірку Старому будувалась церква, однак будівництво не встигли завершити через початок Другої світової війни³⁷⁶.

Станом на 1938 р. школа в с. Нижбірку Новому залишалась 3-класна, навчання відбувалось виключно польською мовою. У с. Нижбірку Старому була вже 3-класна, також з польською мовою навчання. При парафії продовжувало діяти звичайне церковне братство³⁷⁷.

Згідно з відомостями, поданими Антіном Олексюком та Марією Шанковською, в селі одразу після приходу радянської влади розпочались репресії щодо свідомого українського населення. Було вбито голову читальні

³⁷³ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 53.

³⁷⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 53-54.

³⁷⁵ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневіцька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 396

³⁷⁶ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневіцька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 364-365

³⁷⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 54.

товариства «Просвіта», ще 10 осіб було вивезено до Сибіру, переслідувань зазнав і місцевий парох – о. Северин Шанковський, а по його смерті дружина виселена з власного дому³⁷⁸.

Парох села, о. І. Мороко, прийняв російське православ'я, хоч і немає прямих вказівок. Це можна зрозуміти з його доповіді відділу «О» УМБД у Тернопільській області, в якому він зазначає: «...У село Васильківці Гусятинського району приходять з Чорткова «невоз'єднані» священники Коржинський і Павлик, проводять пропаганду проти православної церкви, а люди допомагають їм продуктами...»³⁷⁹.

Село Оришківці – парафія Покрови Пресвятої Богородиці.

Парох – о. Андрій Литвинюк (з 1938 р. по 1945 р.) Кількість вірних станом на 1938 р. – 1502 осіб. Залежні села – Чернолози та Корчакова.

У 1938 р. школа була вже 5-класна, двомовна. Діяло братство церковне, звичайне, братство тверезості та Апостольство молитви³⁸⁰.

У 1945-1947 рр. парох села о. Андрій Литвинюк перейшов на московське православ'я³⁸¹.

Село Перемилів – парафія св. Михайла.

Парох – о. Іван Малащук (у 1938 р.), адміністратор. Кількість вірних станом на 1938 р. – 1912 осіб.

При парафії залишилось залежне село – Карасинці (Каратинці).

У 1938 р. школа в с. Перемилові залишалась 3-класна, двомовна. У с. Карасинцях заснована 1-класна школа, навчання в якій проводилось польською мовою. При парафії продовжувало діяти братство Найсвятіших Тайн і Апостольство молитви, а також парафіяльна читальня та молодіжне товариство

³⁷⁸ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіті: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 367

³⁷⁹ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 73.

³⁸⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 54.

³⁸¹ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 52.

«Єдність». Діяла також і парафіяльна читальня «Скала», яка налічувала 60 членів³⁸².

Село Постолівка – парафія Різдва св. Івана Хрестителя.

Парох – о. Василь Павлик у 1938 р. Кількість вірних станом на 1938 р. – 1405 осіб. Село Раків Кут так і залишилось прилучене до с. Постолівка.

У 1938 р. в селі діяла вже 4-класна школа, в якій навчання було двомовне. Продовжувало свою діяльність братство молитви Серця Ісусового, яке налічувало 200 членів³⁸³.

Село Пробіжна Нова – парафія Успіння Пресвятої Богородиці.

Парох – о. Антін Пельвецький (у 1938 р.), адміністратор. Кількість вірних станом на 1938 р. – 2009 осіб.

До парафії продовжувала належати дочірня громада в с. Пробіжна Стара та залежне с. Гриньківці.

У 1938 р. була 7-класна школа із двома мовами навчання. Про іншу школу, яку згадується в 1925 р., немає ніяких відомостей. У с. Гриньківцях залишалась 1-класна школа, навчання в якій відбувалось польською мовою. При парафії в с. Пробіжній Новій продовжувало діяти братство тверезості та Апостольство молитви. Також існувала парафіяльна читальня «Скала», яка налічувала 180 членів, і діяла бібліотека³⁸⁴.

Станом на 1939 р. в селі побудовано будинок організації «Народний дім». З другим приходом радянської армії в селі застосовували репресії щодо місцевого населення³⁸⁵.

Село Самолуски – парафія св. Дмитра.

³⁸² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 54-55.

³⁸³ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 55.

³⁸⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 55.

³⁸⁵ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневіцька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 474-475

Парох – о. Йосиф Дуплавий (у 1938 р.). Кількість вірних станом на 1938 р. – 1050 осіб.

У 1938 р. залишалась 3-класна школа, мови навчання не вказано. При парафії все ще діяло Апостольство молитви, а також продовжувала здійснювати діяльність захоронка сестер-служебниць. Настоятелькою тоді була с. Власія Лаба, сестри - Домініка Федьків, Мелетія Лончина, Февронія Борушак³⁸⁶.

Парох села, о. Йосиф Дуплавий, у своїх проповідях закликав парафіян боротись за самостійну Україну і допомагати УПА, за це він у 1945 р. був засуджений на 15 років каторжних робіт³⁸⁷.

Село Сидорів – парафія Різдва Пресвятої Богородиці.

Парох – о. Віктор де Лодзя Росткович (у 1938 р.). Кількість вірних станом на 1938 р. – 1382 осіб.

У 1938 р. в селі залишалась 4-класна школа, навчання проводилось українською та польською мовами. При парафії продовжували діяти братство старших чоловіків і жінок, братство хлопців і дівчат, братство тверезості та Апостольство молитви³⁸⁸.

Невідомо, доки парохом села був о. Віктор де Лодзя, однак наступний парох, о. Йосип Антків, перейшов на російське православ'я протягом 1945-1947 рр.³⁸⁹.

Село Суходол – парафія св. Дмитра.

Парох – о. Микола Баницький (у 1938 р.), адміністратор. Кількість вірних станом на 1938 р. – 835 осіб. Залежні села - Боднарівка і Троянівка.

У 1938 р. в селі діяла вже 2-класна школа, в якій навчання відбувалось двома мовами. В с. Троянівці продовжувала діяти 1-класна школа, в якій

³⁸⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 55-56.

³⁸⁷ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 67.

³⁸⁸ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 56.

³⁸⁹ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 53.

навчання відбувалось польською мовою. Продовжувало діяти братство звичайне і Апостольство молитви³⁹⁰.

Відомо, що парох с. Суходолу, о. Микола Баницький, протягом 1945-1947 рр. перейшов до московського православ'я³⁹¹.

Село Сухостав – парафія Різдва Пресвятої Богородиці.

Парох – о. Мар'ян Рогошевський (з 1938 до 1945 рр.) Кількість вірних станом на 1938 р. – 1774 осіб.

У 1938 р. в місті залишилась 3-класна школа, мови навчання не вказано. При парафії продовжувало діяльність братство тверезості, братство Апостольства молитви, яке налічувало 786 членів³⁹².

Протягом 1945-1947 рр. парох села о. Мар'ян Рогошевський перейшов на московське православ'я³⁹³.

Село Товстенке – парафія Пресвятої Трійці.

Парох – о. Іван Лушпинський (у 1938 р.). Кількість вірних станом на 1938 р. – 1436 осіб.

У 1938 р. продовжувала діяти 3-класна школа, в якій навчання відбувалось польською мовою. При парафії продовжували діяльність братство тверезості та Апостольство молитви, яке налічувало 154 членів. Також розпочало свою діяльність товариство «Доброї Смерті», «Марійська Дружина», яка мала свою бібліотеку, і парафіяльна читальня «Скала», яка налічувала 67 осіб³⁹⁴.

У 1940 р. люди, за традицією, процесійно вийшли до могили українських воїнів, які полягли в бою за українську державність. Вони були самі, без священнослужителів – отці не вийшли через військові дії. НКВД шукало організаторів події, але оскільки їх не було (народ сам зібрався), то не змогло

³⁹⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 56.

³⁹¹ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 51.

³⁹² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 56-57.

³⁹³ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 52.

³⁹⁴ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 57.

ув'язнити когось. Під час Другої світової війни село сильно постраждало через поляків, які видавали родини УПА і разом з німцями знищували їх³⁹⁵.

Невідомо, до якого часу парохом села був о. Іван Лушпинський, але є відомості, що протягом 1945-1947 рр. парох о. Юрій Метик прийняв московське православ'я.

Село Трибухівці – парафія Покрови Пресвятої Богородиці.

Парох – о. Володимир Чорній (у 1938 р.), адміністратор. Кількість вірних станом на 1938 р. – 1130 осіб. Парафія мала дочірню церкву в с. Личківцях.

У 1938 р. в селі залишалась 2-класна школа, навчання відбувалось польською мовою. Продовжувало діяльність Апостольство молитви, яке налічувало 195 членів³⁹⁶.

Село Тудорів – парафія св. Миколая.

Парох – о. Теофіл Соневицький (у 1938 р.). Кількість вірних станом на 1938 р. – 1250 осіб. До парафії надалі була прилучена громада в с. Майдан.

У 1938 р. в с. Тудорові вже була 2-класна школа з навчанням не тільки українською, але і польською мовами. У с. Майдан залишалась 2-класна школа, в якій навчання велось польською мовою. При парафії продовжувало діяльність товариство «Божого Серця», яке налічувало 80 осіб³⁹⁷.

Починаючи з 1939 р., село зазнало репресій спочатку з боку поляків, а пізніше - органів НКВД, які вбили 22 людей (20 задушили в каменоломні). У 1946 р. було вбито близько 200 воїнів УПА³⁹⁸.

Село Увисла – парафія Введення в храм Пресвятої Богородиці.

³⁹⁵ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіті: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 470

³⁹⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 57.

³⁹⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 57-58.

³⁹⁸ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіті: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 347

Парох – о. Северин Підлясецький (з 1938 до 1940 рр.)³⁹⁹. Кількість вірних станом на 1938 р. – 1450 осіб.

У 1938 р. залишалась 3-класна школа, навчання в якій було двомовне. При парафії продовжувало діяльність братство тверезості⁴⁰⁰.

З приходом радянської влади усі українські організації та установи були закриті⁴⁰¹.

Містечко Хоростків – парафія Положення поясу (риз) Пресвятої Богородиці.

Парох – о. Михайло Єднак (з 1938 до 1945 рр.). Кількість вірних станом на 1938 р. – 2604 осіб.

Хутір Софіївка, про який не було інформації в шематизмі за 1925 р., в 1938 р. подається як залежне поселення.

У 1938 р. в місті вже була окремо школа для хлопців (7-класна) та окремо для дівчат, також 7-класна. В обох школах навчання проводилось польською мовою. При парафії продовжувало діяти Апостольство молитви та братство Найсвятішого Серця Христового⁴⁰².

У 1939 р. польська організація зробила напад на український «Народний дім», де відбувалась дитяча вистава. Майно в будинку було пошкоджене, побиті деякі старші хлопці та діти.

У 1941 р. 20 хлопців з м. Хоросткова були вивезено до Умані разом зі ще семистами людьми, там закатовано та вбито. В самому ж Хоросткові, після другої радянської, почались репресії і показово було вбито декількох хлопців, що переховувались⁴⁰³.

³⁹⁹ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 369

⁴⁰⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 58.

⁴⁰¹ «Чортківська округа» - історично-мемуарний збірник (Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто: НТШ, Український Архів - Т. XXVI, 1974. С. 369.

⁴⁰² Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 58.

⁴⁰³ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 379

У 1945-1947 рр. парох села о. Михайло Єднак перейшов до московського православ'я⁴⁰⁴.

Село Хлопівка – експозитура св. Івана Богосолова.

Власних парохів не було. Тут служив парох з м. Хоросткова, або сотруди́ник, який проживав в цьому селі. Кількість вірних станом на 1938 р. – 881 осіб.

Станом на 1938 р. в селі була вже 3-класна етатова школа, в якій навчання відбувалось польською мовою. При парафії продовжувало діяти звичайне церковне братство, а також Апостольство молитви, яке налічувало 86 членів. Діяла парафіяльна читальня «Скала»⁴⁰⁵.

Село Целіїв – парафія Покрови Пресвятої Богородиці.

Парох – о. Роман Копистянський (у 1938 р.). Число вірних станом на 1938 р. – 1635 осіб. Селу і далі підпорядковувалися два інших невеликих села – Мазурівка і Мишківці (або Миськівці).

У 1938 р. в с. Целієві та с. Мишківцях була вже 2-класна школа, мови навчання не вказано. Продовжувало діяти братство церковне – чоловіче і жіноче, а також Апостольство молитви⁴⁰⁶.

Село Чабарівка – парафія св. Архистратига Михаїла.

Парох – о. Анатоль Малиновський (з 1938 по 1944 рр.). Кількість вірних станом на 1938 р. – 1450 осіб.

У 1938 р. в селі була 4-класна школа, в якій навчання проводилось двома мовами – українською та польською. При парафії продовжували діяти братство тверезості та Апостольство молитви, братство Божої Матері Неустанної Помочі та звичайне свічкове братство⁴⁰⁷.

⁴⁰⁴ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 52.

⁴⁰⁵ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 59.

⁴⁰⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 59.

⁴⁰⁷ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 59-60.

У 1944 р. пароха о. Анатолія Малиновського було заарештовано та заслано до Сибіру на 10 років⁴⁰⁸.

Парох с. Чабарівки, о. Олександр Малиновський, регулярно приходив до військових УПА і відправляв у криївках богослужіння, сповідав та уділяв Св. Причастя⁴⁰⁹.

Село Шидлівці – парафія св. Миколая.

Парох – о. Микола Бутковський (у 1938 р.). Кількість вірних станом на 1938 р. – 1270 осіб.

При парафії залишилась дочірня церква в с. Зелена.

У 1938 р. в Шидлівцях залишалась 2-класна школа, навчання проводилось вже не тільки українською, але і польською мовою. В с. Зеленій продовжувала функціонувати 1-класна школа, в якій навчання відбувалось українською мовою. При парафії продовжувало діяльність братство звичайне⁴¹⁰.

Село Яблунів – парафія Успіння Пресвятої Богородиці.

Парох – о. Володимир Величковський (у 1938 р.). Кількість вірних станом на 1938 р. – 2650 осіб.

У 1938 р. в селі діяли дві школи: одна 3-класна, навчання в якій відбувалось вже не тільки українською, але і польською мовою, а також діяла 2-класна польська школа. При парафії продовжували свою діяльність братства: Апостольство молитви та братство тверезості, братство Матері Божої Неустанної Помочі. Діяла парафіяльна читальня «Скала»⁴¹¹.

У 1945 р. частина села була спалена внаслідок бойових дій. Після становлення радянської окупаційної влади почались репресії, внаслідок яких

⁴⁰⁸ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 426

⁴⁰⁹ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 67.

⁴¹⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 59

⁴¹¹ Шематизм всього кліру греко-католицької Єпархії Станиславівської на рік Божий 1938. Станиславів. Річник XXXIX, 1938. С. 59-60.

частина мешканців була вивезена в Сибір, на копальні в районі населеного пункту Чита (Забайкальський край)⁴¹².

Невідомо, доки парохом села був о. Володимир Величковський, проте сказано, що в 1945-1947 рр. парохом села був о. Володимир Білінський, він і прийняв московське православ'я разом з парафією⁴¹³.

Таким чином, у 1946 р. Гусятинський деканат ГКЦ перестав функціонувати. На початковому етапі парафії були в насильницький спосіб «возз'єднанні» з РПЦ, цю ініціативу підтримали 47 священників із 76, що служили в деканаті. Пізніше велика частина храмів була закрита, перетворена на службові приміщення, які використовувалися у різноманітних цілях. Припинили діяльність церковні братства, товариства, монастир сестер-служебниць у с.Самолуски, а ГКЦ розпочала новий період свого існування – «катакомбний».

⁴¹² Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневіцька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 355

⁴¹³ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 52.

РОЗДІЛ 3.

ДУХОВЕНСТВО ГУСЯТИНСЬКОГО ДЕКАНАТУ: ПРОСОПОГРАФІЧНИЙ
КОЛЕКТИВНИЙ ПОРТРЕТ (1885 – 1946 РР.)

Важливу роль у функціонуванні єпархії, деканату та парафіяльної мережі займали священнослужителі. Саме вони завжди були духовними лідерами парафіяльних громад, брали активну участь у суспільно-політичному житті, просвітницькій діяльності, створенні різних товариств. Однак місце служіння священників часто змінювалося, вони служили на різних парафіях, у різних деканатах, інколи переходили з однієї єпархії до іншої.

Саме просопографічний портрет кожного священника, який служив у Гусятинському деканаті з 1885 по 1946 рр., стало предметом наукового дослідження третього розділу.

Душпастирями Гусятинського деканату були наступні священники:

Авдіковський Аполоній (1815 – 26.01.1889), свяч: 1846 р., одружений, дружина – Леонарда Авдіковська з роду Лукасевич (1830 – 18.03.1897, с.Гадинківці).

Душпастирська праця: сотрудник пароха с. Угринь Чортківського повіту, Скальського деканату Львівської архієпархії з 1847 по 1848 рр. Приватний сотрудник пароха с. Ланівці Борщівського повіту, Скальського деканату Львівської архієпархії з 1848 по 1850 рр. Сотрудник пароха с. Угриньківці Заліщицького повіту, Заліщицького деканату Львівської архієпархії з січня 1850 по травень 1853 рр. Парох с. Бабинці Борщівського повіту, Кудринецького деканату Львівської архієпархії з травня 1853 по квітень 1879 рр. Тимчасовий адміністратор в с. Шупарка Борщівського повіту, Кудринецького деканату Львівської архієпархії з 1863 по 1864 рр. Тимчасовий адміністратор с. Худівці Борщівського повіту, Кудринецького деканату Львівської архієпархії з 1871 по 1874 рр. Парох с.Товстенке Гусятинського повіту, Гусятинського деканату

Львівської архієпархії (з 1885 р. – Станиславівської єпархії) з 02.04.1874 по 26.01.1889 рр. Діти: невідомо. Помер у с.Товстенке Гусятинського повіту ⁴¹⁴.

Баб'як Іполит (1869, дата смерті невідома), свяч: 1893р., одружений.

Душпастирське служіння: сотрудник, катехит, медичний капелан в м.Городенці з 1893 по 1897рр., Городенківський деканат. Адміністратор на парафії в с.Дорі з 1897 по 1898рр., Надвірнянський деканат. Сотрудник, катехит в м.Копичинці (Гусятинський деканат), парох в с.Ліски з 1900 по 1904рр. (Коломийський деканат), парох в с.Ворона з 1904 по 1914рр. (Товмацький деканат). Адміністратор в с.Скоморохи у 1925р. (Бучацький деканат). Парох в с.Бринь-Сапогів з 1925 по 1938рр. (Станиславівський деканат)⁴¹⁵.

Бабиняк Теодор (1903, дата смерті невідома), свяч: 1930р., целєбс.

Душпастирська праця: сотрудник в Боссирах/Коцюбинчику з 1930 по 1932рр. Сотрудник в м.Коломия з 1932 по 1933рр. Адміністратор в с.Перемилів у 1935р. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Берем'янах, 1938р. (Тернопіль). Діти: немає. Дата та місце смерті – немає інформації⁴¹⁶.

Баницький Микола (1901, дата смерті невідома), свяч: 1928р., целєбс.

Душпастирська праця: з 1928 по 1932рр. в Перемишльській єпархії. Сотрудник в Монастириську з 1932 по 1934рр. (Бучацький деканат). Адміністратор в с.Суходіл з 1934 по 1938рр. (Гусятинський деканат)⁴¹⁷. Отець Микола Баницький протягом 1945–1947р. «воз'єднався» з РПЦ⁴¹⁸. Дата та місце смерті – немає інформації.

Барвінський Іван (30 квітня 1833–14.07. 1900) Свяч: 1856р., одружений.

⁴¹⁴Біографічний словник духовенства Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії – митрополії Української Греко-Католицької Церкви (1885–2020): обґрунтування ... / Ред. Р. Делятинський, О. Єгрешій, О. Маслій, Т. Галєян. *Добрий Пастир: науковий вісник Івано-Франківської академії Івана Золотоустого. Богослов'я. Філософія. Історія*. 2022. Вип. 17. С. 229.

⁴¹⁵ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 27.

⁴¹⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 267

⁴¹⁷ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 269

⁴¹⁸ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 51.

Народився в с.Шляхтинці (Тернопільська область). Навчався в першій класичній гімназії в Тернополі. Закінчив Львівську духовну семінарію (1852–1856рр.)⁴¹⁹

Душпастирська праця: адміністратор в с.Тростянець (Зборівський деканат). Сотрудник в с.Перемилів з 1858 по 1860 рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Сков'ятин з 1862 по 1865 рр. (Борщівський деканат). Опікувався парафією в с.Королівка з 1863 по 1864 рр. (Борщівський деканат)⁴²⁰. Парох в с.Постолівка з 1865 по 1900 рр. (Гусятинський деканат). Був віцедеканом в Гусятинському деканаті з 1874 по 1885рр. Мав крилошанські відзнаки. Був членом повітової ради. Комісар в ординаріатських справах в Гусятинському деканаті 1887р. Отримав похвалу митрополичої консисторії 20.02. 1882р. за ревне виконання науки релігійної в школах⁴²¹. Діти: Євген Барвінський⁴²². Помер в с.Постолівка Гусятинського деканату.

Барицький Антін (25.09.1891–1929), Свяч. 8 липня 1923р. Кир Григорій Хомишин. Невідомо про сімейний стан.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Городниці, 1924р. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Постолівці, 1924р. (Гусятинський деканат). Сотрудник в м.Городенці з 1924 по 1926рр. Адміністратор в с.Пасічний, 1926р. (Станіславівський деканат). Адміністратор в с.Біла з 1926 по 1927рр. (Чортківський деканат). Сотрудник в с.Ласківцях, 1928–1929рр. (Чортківський деканат). Адміністратор в Ключинцях, 1929р. (Гусятинський деканат). Доїжджаючий душпастир у с.Верхівцях, 1929р. (Гусятинський деканат). Експозит в Худківцях, 1929р. (Кудринський деканат). Діти: невідомо. Місце смерті – немає інформації⁴²³.

⁴¹⁹ Мельничук Б. Барвінський Іван Григорович / *Тернопільський енциклопедичний словник : у 4 т.* Редкол.: Г. Яворський та ін. Тернопіль : Видавничо-поліграфічний комбінат «Збруч», 2004. Т. 1: А - Й. С. 83.

⁴²⁰ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 28.

⁴²¹ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330а. Метрика кліру Станіславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станіславів, т. 1, Арк. 47

⁴²² Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 270

⁴²³ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330а. Метрика кліру Станіславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станіславів, т. 1, Арк. 59.

Бахталовський Данило (21 грудня 1856р.– 5 липня 1927р.) Св'яч: 1880р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Конюхи з 1880 по 1882 рр. (Збараський деканат). Сотрудник в м.Бережанах з 1882 по 1884рр. (Бережанський деканат). Парох в с.Яблунаві з 1885 по 1912рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Стопчатів з 1912 по 1927рр. (Коломийський деканат). З 1920р. обслуговував дві парафії в с.Стопчатові (парафія св. Миколая) і с.Ковалівці (парафія св. Дмитрія)⁴²⁴. Підтримував діяльність читалень «Просвіта», Апостольство молитви, братство тверезості. Сприяв вихованню молоді в релігійному та національному дусі, був радником єпископської консисторії. У метриці клиру міститься наступна інформація: інститутований як парох на Лючуден Пістинського деканату 1927р. Мав нагороду – похвальну грамоту в 1894р.⁴²⁵. Діти: Степан Бахталовський, Корнелій Бахталовський, Роман Бахталовський. Помер 5 липня 1927р. в с.Стопчатові Коломийського повіту⁴²⁶.

Бахталовський Євген (18.07.1889–02.04.1957) Св'яч: 1916р., одружений.

Народився в с.Ушня Золочівського повіту. Навчався у Львівській духовній семінарії.

Душпастирська праця: шкільний катехит в м. Хоростків з 1925 по 1928рр. (Гусятинський деканат). Опікувався парафією в с.Клювинці з 1923 по 1925рр. (Гусятинський деканат). Опікувався парафією в с.Глушків з 1930 по 1932рр. (Городенківський деканат)⁴²⁷. Шкільний катехит в м.Городенка з 1928 по 1944р. (Городенківський деканат). У 1944р. емігрував за кордон. Дітей не мав. Помер в 1957р. в США, штат Пенсільванія⁴²⁸.

Березовський Йосиф (1863–28.06.1902) св'ящ: 1886р., одружений

⁴²⁴ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 50.

⁴²⁵ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330а. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 1, Арк. 50.

⁴²⁶ Данило Бахталовський нар. 21 грудня 1856 пом. 5 липня 1927 / *Багатомовне генеалогічне дерево*, 2020. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:1246236> (дата звернення: 01.10.2023).

⁴²⁷ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С.270

⁴²⁸ Євген Бахталовський нар. 18 липня 1889 пом. 2 квітня 1957 / *Багатомовне генеалогічне дерево*, 2020. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:1246233> (дата звернення: 01.10.2023).

Душпастирська праця: Сотрудник в м.Хоростків з 1886 по 1898рр. (Гусятинський деканат), парох в м.Хоростків з 1898 по 1902рр. (Гусятинський деканат)⁴²⁹. Діти: невідомо. Помер в м.Станиславів⁴³⁰.

Бернат Юрій (05.05.1895– не раніше 1941), свящ: 1923р., одружений. До 1929р. служив у Львівській архієпархії. Душпастирська праця: адміністратор в с.Городниця з 1929 по 1932рр. (Гусятинський деканат), парох в цьому ж селі з 1932 по 1933рр. Адміністратор с.Трибухівці з 1933р. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с. Посняківці з 1941 р. Діти: невідомо. Дата та місце смерті – інформації немає ⁴³¹.

Білінський Владислав (1861– 06.02.1914), свящ: 1888р., одружений.

Душпастирська праця: адміністратор в с.Вербовець з 1890 по 1891рр. (Теребовлянський деканат). Сотрудник в с.Біла з 1891 по 1892рр. (Чортківський деканат). Сотрудник в с.Гусятині з 1892 по 1895рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Васильківці з 1895 по 1914рр. (Гусятинський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Васильківці.

Білінський Вітольд (1862–15.08 1919), свящ: 1888р., одружений, вдівець від 1893р. Навчався в Львівській духовній семінарії.

Душпастирська праця: адміністратор в с.Стратин Старий з 1889 по 1890рр. (Рогатинський деканат). Адміністратор в с.Вільховець з 1890 по 1892рр. (Бережанський деканат)⁴³². Адміністратор с.Коцюбинці з 1892 по 1893рр. (Гусятинський деканат), парох в цьому ж селі з 1893 по 1913рр. Парох с.Скала з

⁴²⁹ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330а. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 1, Арк. 55.

⁴³⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 271

⁴³¹ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330а. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 1, Арк. 33.

⁴³² Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 42.

1913 по 1919рр. (Борщівський деканат). Підтримував діяльність братств тверезості. Діти: дочка – Ростислава⁴³³. Помер в с.Скала⁴³⁴.

Білінський Іван Семен (1856–06.07.1924), свяч: 1885р., одружений

Душпастирська праця: сотрудник в с.Далешове з 1885 по 1894рр. (Городенківський деканат). Парох с.Горигляди з 1894 по 1908рр. (Тлумацький деканат). Парох в с.Оришківці з 1908 по 1924рр. (Гусятинський деканат)⁴³⁵. Був народовцем та знаменитим шахістом⁴³⁶. Діти: невідомо. Помер в с.Оришківці⁴³⁷.

Білінський Йосиф (1873–17.02.1929) свяч: 1900 р., одружений.

Душпастирська праця: адміністратор в с.Чабарівка з 1900 по 1902рр. (Гусятинський деканат), адміністратор с.Звинячка з 1902 по 1903рр. (Борщівський деканат). Сотрудник в с.Обретин з 1903 по 1904рр. (Городенківський деканат). Сотрудник в с.Кривеньке з 1904 по 1905рр. Сотрудник в с.Сков'ятин з 1905 по 1907рр. (Борщівський деканат), парох в цьому селі з 1907 по 1929рр. Діти: невідомо. Помер в с.Сков'ятин⁴³⁸.

Білінський Ярослав (1858 (61)–09.07.1921) свяч: 1885р., одружений.

Навчався в Львівській духовній семінарії.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Малий Ходачків з 1885 по 1886рр. (Тернопіль)⁴³⁹. Сотрудник в с.Перемилів з 1890 по 1895рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Бобулинці з 1895 по 1903рр. (Буцацький деканат). Парох в

⁴³³ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 322

⁴³⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 272

⁴³⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 272.

⁴³⁶ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 341

⁴³⁷ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 272

⁴³⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 272

⁴³⁹ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 39.

с.Помірці з 1903 по 1921рр. (Чортківський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Помірці⁴⁴⁰.

Богачевський Володимир (1867–28.02.1930), свяч: 1892р., одружений.

Навчався в Львівській духовній семінарії.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Підгайці з 1893 по 1901рр⁴⁴¹. Парох в с.Григорів з 1898 по 1905рр. (Тернопіль), парох в с.Говилів Великий з 1907 по 1930рр. (Гусятинський деканат), адміністратор в цьому селі з 1928 по 1930рр. Завідувач деканату Гусятинського від 22.01 1928р⁴⁴². Діти: невідомо. Помер в с.Говилів Великий⁴⁴³.

Богонось Василь (1831–17.10.1907р.) свяч: 1856р., одружений, вдівець від 1886р.

Навчався у Львівській духовній семінарії. Крилошанин, прилат, був радником і референтом єпископської консисторії. Комісар в шкільних справах з 1886р. З 1887 р. член ради окружної школи. Радник подружнього суду і проповідник катедри. Був послом до державної думи. Кустош⁴⁴⁴ з 1905 по 1907рр.⁴⁴⁵.

Душпастирська праця: парох м.Хоростків з 1867 по 1898рр. (Гусятинський деканат). Станіславівська катедра з 1898 по 1905рр. Діти: невідомо. Помер в м.Станіславів.

Бойко Михайло (1891 – дата смерті невідома), свяч: 1931р., целебс.

⁴⁴⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 272

⁴⁴¹ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 48.

⁴⁴² ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330а. Метрика кліру Станіславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станіславів, т. 1, Арк. 80.

⁴⁴³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 274

⁴⁴⁴ **Кустош** (від лат. *custos, custodis* – страж, сторож, охоронець) – назва посади бібліотекаря, книгохранителя, архівіста в багатьох давніх і середньовічних бібліотеках та архівах Європи. У деяких країнах, зокрема Польщі, термін зберігся і в наш час і стосується переважно посад провідних (головних) хранителів фондів архівів, музеїв, бібліотек, у більш широкому розумінні – куратора, що опікується установою, де зберігаються цінні документи. Подекуди застосовуються терміни кустобс, кусташ.

⁴⁴⁵ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѣвской на рѣк Божій 1898. Рѣчникъ XIII. Въ Станиславѣвѣ: зъ печатнѣ І. Данкевича, Накладомъ Клира Епархіального, 1898. Т. XXIV. Арк. 181.

Душпастирська праця: Сотрудник в м.Обертині з 1931 по 1932рр. (Станіславів). Адміністратор в с.Стриханці з 1932 по 1933рр. (Станіславів). Сотрудник в с.Трибухівцях з 1934 по 1935рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Лосячі 1938р. (Тернопіль). Дата та місце смерті – немає інформації⁴⁴⁶.

Бородяйкевич Амврозій (1869–31.05.1907), свяч: 1895р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Городниці з 1895 по 1896рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Деляві з 1896 по 1898рр. (Тлумацький деканат). Адміністратор в с.Стінка з 1898 по 1900рр. (Бучацький деканат), парох в с.Окяни з 1900 по 1904рр. Парох в с.Серафимці з 1904 по 1907рр. (Городенківського деканату). Діти: невідомо. Помер в с.Серафимці⁴⁴⁷.

Боярський Іван (1822–08.09.1898), свяч: 1844р., одружений, вдівець від 1886р. Навчався у Львівській духовній семінарії. Був пресвітером-ювеліатом⁴⁴⁸.

Душпастирська праця: не був в Архиепархії до 1875р⁴⁴⁹. Парох в м.Гусятині з 1875 по 1898рр. (Гусятинський деканат). Діти: немає. Помер в м.Гусятині.

Бровко Михайло (1865– після 1938р.⁴⁵⁰), свяч: 06.01. 1891р., одружений, вдівець з 1902р.

Навчався в Львівській духовній семінарії. Працював в єпархіяльній консисторії з 1905 по 1914рр. Був єпархіяльним канцлером з 1911 по 1914рр.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Говилів Великий з 1891 по 1893рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник, катехит в м.Заліщики з 1893 по 1895рр. Адміністратор с.Космирин з 1895 по 1897рр. (Бучацький деканат). Сотрудник в с.Трибухівцях, с.Пісківцях з 1897 по 1898рр. (Бучацький деканат). Парох в

⁴⁴⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 275.

⁴⁴⁷ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 275.

⁴⁴⁸ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархии Станиславовской на рік Божій 1894. Рѣчникъ IX. Въ Станиславовѣ: зъ печатнѣ І. Данкевича, Накладомъ Кліра Епархіального, 1894. Арк. 180.

⁴⁴⁹ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 49.

⁴⁵⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 276

с.Капачинці з 1898 по 1905рр. (Городенківський деканат). Парох в с.Крехівці з 1905 по 1913рр. (Станиславів). Парох в с.Рунгури (Коломийський деканат). Діти: невідомо. Дати та місця смерті – немає відомостей⁴⁵¹.

Бутковський Микола (1874 (за іншими джерелами народився 24 липня 1871р.) – дата смерті невідома)⁴⁵². Свяч: 1902р. преосвященним митрополитом Андреем Шептицьким. Одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в м.Монастириськ (Буцацький деканат). Адміністратор в с. Ягільниці 1917р. (Чортківський деканат). Адміністратор в с.Сухоставі з 1927 по 1928рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Суходолі з 01.01. 1933р. до 02.03. 1933р. (Гусятинський деканат)⁴⁵³.

Згідно інших джерел: Парох в с. Шидлівці з 1908 по 1938рр. (Тернопіль). Опікувався парафією в с.Суходіл з 1933р. (Тернопіль)⁴⁵⁴. Діти: невідомо. Дати та місця смерті – немає відомостей.

Вакулинський Діонізій (1864–08.06.1909), свяч: 1887р., одружений.

Душпастирська праця: Сотрудник в с.Говилів Великий з 1887 до 1889рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Космачі з 1889 по 1892рр. (Косівський деканат). Сотрудник в с.Кобаки з 1892 по 1894рр. (Косівський деканат). Парох в с.Русів з 1894 по 1909рр. (Снятинський деканат). Снятинський декан в період з 1907 по 1908рр. Діти: невідомо. Помер в с.Русів⁴⁵⁵.

Величковський Володимир (1875 – дата смерті невідома), свяч: 1901р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник-катехит при Станіславівській катедрі з 1901 по 1904рр. Парох в с.Шупарка з 1904 по 1928рр. (Борщівський деканат).

⁴⁵¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 276

⁴⁵² ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330а. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 1, Арк. 78.

⁴⁵³ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330а. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 1, Арк. 78.

⁴⁵⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 277

⁴⁵⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 377

Парох в с.Яблунів з 1928 по 1938рр. (Гусятинський деканат)⁴⁵⁶. Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації.

Величко Ігнатій (1889– не раніше 1942р.), свяч: 1914р., целебс.

Душпастирська праця: Адміністратор в с.Заваллю 1925р. (Снятин). Парох в с.Клювинці з 1925 по 1927рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Глинках і с.Майдані Середньому з 1927 по 1938рр.⁴⁵⁷. Адміністратор в с.Марківці з 1939 по 1942рр. (Тисменицький деканат). Опікувався с.Хомаківцями з 1942р. (Тисменицький деканат).

Мав догану, бо «...занапастив цілком церкву і приходьство, дах на церкві тече, в церкві бруд і непотріб, обруси брудні, і подерті....»⁴⁵⁸. Дата та місце смерті – немає інформації (але не раніше 1942р.).

Вергун Онуфрій (1858–26.12.1937), свяч: 1884р, одружений, вдівець з 1888р. Навчався в Львівській духовній семінарії.

Душпастирська праця: сотрудник в м.Монастиришк з 1886 по 1889рр. (Бучацький деканат). Адміністратор в с.Кутишка з 1889 по 1890рр. (Тлумацький деканат). Сотрудник в Станиславівській катедрі з 1890 по 1891рр. Сотрудник в м.Тисмениця з 1891 по 1894рр. (Тисменицький деканат). Сотрудник в с.Устя Зелене з 1894 по 1895рр. (Бучацький деканат). Сотрудник в м.Гусятин з 1895 по 1898рр., парох в цьому ж місті з 1898 по 1900рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Дебеславці з 1900 по 1937рр. (Коломийський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Дебеславці⁴⁵⁹.

Вигнанський Йосиф (1874–16.11.1919) свяч: 1899р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Джурин з 1899 по 1902рр. (Чортківський деканат). Сотрудник в с.Ягільниця з 1902 по 1903рр. (Чортківський деканат). Сотрудник, катехит в м.Копичинці з 1903 по 1910рр.

⁴⁵⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 379

⁴⁵⁷ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 379.

⁴⁵⁸ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330а. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 1, Арк. 134

⁴⁵⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 380

(Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Лисівці з 1910 по 1911рр., парох цього ж села з 1911 по 1919рр. (Заліщицький деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Лисівці⁴⁶⁰.

Винницький Іван (1865–18.01.1937), свяч: 1889р., одружений. Навчався в Львівській духовній семінарії.

Душпастирська праця: сотрудник, катехит в м.Копичинці з 1889 по 1895рр. (Гусятинський деканат). З 1885р. перевівся до Львівської архієпархії⁴⁶¹.

Парох в с.Залісцях з 1895 по 1936рр. З 1908 по 1912рр. був віцедеканом Ходорівського деканату. З 1912 по 1913рр. – адміністратор деканату. З 1913 по 1936рр. знову декан. Парох в м.Стрий з 1936 по 1937рр. Діти: невідомо. Помер в м.Стрий⁴⁶².

Возняк Володимир (05.05.1912– дата смерті невідома), свяч: 1939р.; невідомо, чи був одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Мшанці з липня 1939 по серпень 1939рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в м.Тисмениці з 1939 по 1941рр., адміністратор в цьому ж місті з 1941 по 1942рр. Адміністратор в с.Іванківці з 1942 по 1943рр. (Станиславівський деканат). Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації⁴⁶³.

Волянський Микола (1872– дата смерті невідома) свяч: 1898р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Постолівка з 1898 по 1899рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Павельчі з 1899 по 1900рр. (Станиславів). Сотрудник в м.Коропець з 1900 по 1902рр. (Бучацький деканат). Адміністратор в с.Ценяві з 1902 по 1903рр. (Коломийський деканат). Адміністратор в

⁴⁶⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 383

⁴⁶¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 383.

⁴⁶² Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 480.

⁴⁶³ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330а. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 1, Арк. 276-277.

с.Боросківцях з 1903 по 1907рр. (Буковина), парох в цьому ж селі з 1907 по 1911рр. Парох в с.Радівці з 1911 по 1914рр. (Буковина). Адміністратор в с.Росніві з 1929 по 1931рр. (Станиславів). Адміністратор в с.Стінка з 1931 по 1933рр. (Бучацький деканат). Опікувався парафією в с.Милованє з 1931 по 1932рр. (Станиславів). Сотрудник в с.Тулукові, с.Зібранівці з 1935 по 1938рр. Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає відомостей⁴⁶⁴.

Воробкевич Лев (1880– дата смерті невідома), свяч: 1903р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с. Говилів Великий з 1903 по 1905рр. (Гусятинський деканат), адміністратор в цьому ж селі з 1905 по 1907рр. Адміністратор парафії в с.Григорів з 1907 по 1908рр. (Тернопіль). Адміністратор парафії в с.Горигляди з 1908 по 1909рр. (Тлумацький деканат), парох в цьому ж селі з 1909 по 1914рр. Парох с.Білобожниця з 1920 по 1938рр. (Чортківський деканат). Адміністратор Чортківського деканату з 1925 по 1927рр. Чортківський декан з 1928 по 1938рр. Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації.

Гавацький Ігнатій (1816–24.08.1905). Адміністратор у с.Висічці з 1842 по 1844рр. (Борщівський деканат). Адміністратор в с.Сков'ятині з 1844 по 1850рр. (Борщівський деканат), капелан в цьому ж селі з 1850 по 1862рр. Опікувався с.Худівцями з 1846 по 1848рр. (Борщівський деканат). Парох в с.Перемилові з 1862 по 1905рр. (Гусятинський деканат)⁴⁶⁵.

Галай Іван (14.09.1879– дата смерті невідома) свяч: 28.04.1904р. Кир Григорій Хомишин, одружений.

Душпастирське служіння: згідно одного джерела - сотрудник в с.Собранівці з 1905р. (Коломийського деканат), сотрудник в м.Тисмениці з 1905 по 1908рр. Адміністратор у с.Вовчинцях з 1909р. Експозит в с.Пиляві з 1910р.

⁴⁶⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 382

⁴⁶⁵ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 127.

Адміністратор в с.Тростянці з 1910 по 1911рр. Сотрудник в с.Городниці з 1912р. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Тростянці з 1913 по 1923рр⁴⁶⁶.

Згідно інших даних: сотрудник в м.Заболотові з 1904 по 1906рр. (Снятинський деканат). Сотрудник в м.Тисмениці з 1906 по 1908рр. (Тлумацький деканат). Адміністратор у с.Вовчинці з 1908р. (Станиславів). Сотрудник в с.Медведівцях, с.Пиляві з 1909 по 1910рр. (Бучацький деканат). Сотрудник в с.Городниці з 1911 по 1912рр. (Гусятинський деканат). Адмінстратор в с.Тростянці з 1913 по 1914рр. (Снятинський деканат). Парох в с. Кійданові з 1923 по 1938рр. (Бучач). Діти: невідомо. Дата та місце смерті— немає відомостей⁴⁶⁷.

Ганкевич Михайло (15.09.1875 – дата смерті невідома) Народився в с.Синькові. Св'яч: 1902р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Говилів Великий з 1902 по 1903рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с. Побережжі з 1903 по 1904рр. (Станиславів). Сотрудник в с.Устя Зелене з 1904 по 1905рр. (Бучацький деканат). Адміністратор парафії в с.Рожнівці з 1905 по 1907рр. (Тлумацький деканат). Адміністратор в с.Зелена з 1907 по 1909рр. (Надвірнянський деканат). Парох в с.Пороги з 1909 по 1924рр. (Богородчанський деканат). Парох в с.Звиняч з 1924 по 1933рр. (Чортківський деканат). Сотрудник в с.Петликівцях, с.Білявинцях з 1935 по 1938рр. Діти: невідомо. Дата та місце смерті – відомостей немає⁴⁶⁸.

Ганкевич Спиридон (1832–13.01.1912). Св'яч: 1858р. одружений.

Душпастирська праця: Адміністратор в с.Манаєві з 1858 по 1861рр. (Зборів). Сотрудник в с.Синькові з 1861 по 1871рр. (Борщівський деканат)⁴⁶⁹. Парох в с.Целіїв з 1871 по 1912рр. (Гусятинський деканат). Отець Ганкевич

⁴⁶⁶ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330а. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 1, Арк. 140.

⁴⁶⁷ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 293

⁴⁶⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 294.

⁴⁶⁹ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 124.

Спиридон був членом товариства «Ап. Петра», і також залучив до цього братства свою парафію в с.Целіїв⁴⁷⁰. Діти: невідомо. Місце смерті – відомостей немає.

Герус Станіслав-Юліан (1901– дата смерті невідома), свяч: 1932р., целебс.

Душпастирська праця: сотрудник при Станиславівській катедрі з 1932 по 1933рр. Сотрудник в с.Товстенке з 1935 по 1938рр. (Гусятинський деканат). Дата та місце смерті – інформації немає⁴⁷¹.

Гілевич Олександр (1887– дата смерті невідома), свяч: 1918р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Богородчанах/Пахівці з 1925 по 1929рр. (Богородчанський деканат). Парох в с.Суходіл з 1929 по 1933рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Колидлянах з 1933 по 1938рр. (Тернопіль). Опікувався парафією в с.Давидківцях 1935р. (Тернопіль). Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації⁴⁷².

Голінатий Іван (28.08.1848–05.09.1905) свяч: 1875р. одружений. Навчався в Львівській духовній семінарії.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Новому Яричові з 1876 по 1887рр. (Львів)⁴⁷³. Парох в м.Пробіжна Нова з 1887 по 1905рр. (Гусятинський деканат). Отець Голінатий Іван був членом товариства «Ап. Петра», і також залучив до цього братства парафію в м.Пробіжна Нова⁴⁷⁴. Під час того, як о.Іван був парохом, було закінчено будівництво нової церкви в місті⁴⁷⁵. Діти: невідомо. Помер в м.Пробіжна Нова.

⁴⁷⁰ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѳвской на рѳк Божій 1904. *Рѳчникъ XIX. Въ Станиславѳвѳ: зѳ печатнѳ І.Данкевича*, Накладом Кліра Епархіального, 1904. Т. XXIII. Арк. 213-219.

⁴⁷¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 291

⁴⁷² Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 292

⁴⁷³ Dmytro blazejovskij historical shematism of the archeparchy of L'viv Vol 2 c. 142

⁴⁷⁴ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѳвской на рѳк Божій 1904. *Рѳчникъ XIX. Въ Станиславѳвѳ: зѳ печатнѳ І.Данкевича*, Накладом Кліра Епархіального, 1904. Т. XXIII. Арк. 213-219.

⁴⁷⁵ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 474.

Голінатий Филип (1812–17.08.1892р.) свяч: 10 січня 1837р. одружений, вдівець з 1886р. Навчався у Львівській духовній семінарії.

Душпастирська праця: адміністратор в с.Самолуски з 1838 по 1940рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Коцюбинцях з 1840 по 1841рр. (Гусятинський деканат), парох парафії в цьому селі з 1841 до 1892рр. Опікувався парафією в с.Самолуски з 1840 по 1841рр. (Гусятинський деканат). Опікувався парафією в с.Гадиньківці з 1843 по 1847рр. (Гусятинський деканат)⁴⁷⁶. Був пресвітером-ювелітом з 1887р⁴⁷⁷. В 1888р. був духовним єпископським радником⁴⁷⁸. Діти: невідомо. Помер в с.Коцюбинці⁴⁷⁹.

Головацький Емануїл (1831–23.02.1892). Упорядкований шематизм о.Д.Блажейовського містить помилку стосовно народження священнослужителя, у зібраному матеріалі подано дату народження 1881р. і водночас свячення 1856р.⁴⁸⁰, це об'єктивно неможливо. Свяч: 1856р., одружений, вдівець з 1886р. Навчався в Львівській духовній семінарії.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Балинцях з 1856 по 1858рр. (Коломийський деканат). Сотрудник в с.Криворівня з 1858 по 1864рр. (Косівський деканат). Адміністратор парафії в с.Старому Скалаті з 1864 по 1866рр. (Скалатський деканат). Адміністратор парафії в с.Чорнокінці Великі з 1866 по 1868рр. Парох–капелан на парафії в с.Суходолі з 1868 по 1892рр. (Гусятинський деканат)⁴⁸¹. Діти: невідомо. Помер в с.Суходіл⁴⁸².

⁴⁷⁶ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 142.

⁴⁷⁷ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѳвской на рѳк Божій 1887. Рѳчникъ II. Въ Станиславѳвѳ : зѳ печатнѳ I. Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1887. Т. XXIX Арк. 66.

⁴⁷⁸ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѳвской на рѳк Божій 1888. Рѳчникъ II. Въ Станиславѳвѳ : зѳ печатнѳ I. Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1888. Т. XXIX. Арк. 14.

⁴⁷⁹ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 142.

⁴⁸⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 299

⁴⁸¹ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 140.

⁴⁸² Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С.140.

Гричина Северин (1861–24.01.1906) свяч: 1888р. Пресв. Кир Юліан Пелиш, одружений, вдівець з 1890р.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Березові Вижнові з 1889 по 1889рр. (Коломийський деканат). Сотрудник в м.Гусятині з 1889 по 1890рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Микуличині з 1890 по 1892рр. (Надвірнянський деканат). Адміністратор в с.Суходіл з 1892 по 1893рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Братківцях з 1894 по 1895рр. (Тлумацький деканат). Сотрудник в с.Березові Вижнові з 1895 по 1898рр. (Коломийський деканат). Сотрудник в с.Ключів Великий з 1898 по 1901рр. (Коломийський деканат). Сотрудник в с.Товмачику з 1901 по 1906рр. (Коломийський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Товмачику⁴⁸³.

Гричина Теодор (1826–25.02.1894) свяч: 1852р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Ланівці з 1852 по 1854рр. (Борщівський деканат), адміністратор в цьому ж селі з 1854 по 1855рр. Адміністратор в с.Кіхани з 1855 по 1865рр. (Борщівський деканат). Сотрудник в с.Чорнокінці Великі з 1865 по 1869рр. Парох в с.Городниця з 1869 по 1888рр. (Гусятинський деканат)⁴⁸⁴. Парох в с.Братківці з 1888 по 1894рр. (Тлумацький деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Братківцях⁴⁸⁵.

Гудик Яків (03.01.1839–31.05.1892), свяч: 1867р., одружений.

Душпастирська праця: згідно одних джерел – адміністратор в с.Богатківці з 1871 по 1877рр. (Підгаєцький деканат). Адміністратор в с.Товстенке з 1877 по 1879рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Озеряни з 1879 по 1881рр. (Борщівський деканат). Адміністратор в с.Стрільківці з 1881 по 1882рр. (Борщівський деканат). Парох в с.Трибухівці з 1882 по 1892рр. (Гусятинський

⁴⁸³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 302

⁴⁸⁴ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 154.

⁴⁸⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 302

деканат). Віцедекан Гусятинського деканату з 1884 по 1885рр⁴⁸⁶. Був членом повітової ради.

Згідно іншого джерела: сотрудник в с.Переволоці з 1868р. (Бучацький деканат). Сотрудник в м.Бучачі з 1868р. Сотрудник в с.Могильниці з 1868 по 1869рр (Теребовлянський деканат). Адміністратор в с.Сихові з 1869 по 1870р. Адміністратор с.Башковці з 1870 по 1877рр. (Теребовлянський деканат).

Мав нагороди: визнання дирекції гімназії за ревність в педагогічній діяльності за 12.10.1865р.⁴⁸⁷. Діти: невідомо. Помер в с.Трибухівці⁴⁸⁸.

Дзібій Степан (1907– не раніше 1942), свяч: 1931р., целебс.

Душпастирська. праця: адміністратор в с.Перемилові з 1932 по 1933рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в Станіславівській катедрі з 1935 по 1936рр. Адміністратор в с. Будзанові з 1936 по 1938рр. (Тернопіль)⁴⁸⁹. В 1942р. покинув священство, затаїв, що він священник і взяв церковний шлюб з Оленою Радивці у с.Хоціні Калуського деканату Львівської Архиепархії 19 січня 1942р. Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації (не раніше 1942р.)⁴⁹⁰.

Дем'янчук Василь (1870–01.04.1928р.), свяч: 1894р., одружений.

Душпастирська праця: Сотрудник в с.Перемилів з 1895 по 1899рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в Станіславівській катедрі з 1899 по 1900рр. Сотрудник в с.Нирків з 1900 по 1901рр. (Заліщицький деканат). Сотрудник в с.Хлопівка з 1901 по 1914рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Ольхівці з 1923 по 1928рр. Діти: невідомо. Помер в с.Ольхівець⁴⁹¹.

⁴⁸⁶ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Кієво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 155.

⁴⁸⁷ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330б. Метрика кліру Станіславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станіславів, т. 2, Арк. 13.

⁴⁸⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 303

⁴⁸⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 288.

⁴⁹⁰ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330д. Метрика кліру Станіславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станіславів, т. 5,, Арк. 186.

⁴⁹¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 283

Дроздовський Михайло (13.04.1874 – дата смерті невідома) свяч: 29.08.1897р. Преовященний кир Юліан Куїловський, одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Постолівка з 1898 по 1898рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Городниця з 1898 по 1899рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Постолівка з 1899 по 1900рр., адміністратор парафії в цьому ж селі з 1900 по 1902рр. Адміністратор в с.Задубрівці з 1902 по 1904рр. (Снятинський деканат). Парох в с.Олексинці з 1904 по 1938рр. (Борщівський деканат). Професор єпархіальної семінарії з 1936 по 1938рр.⁴⁹². Діти: невідомо. Дата та місця смерті – немає інформації.

Дудик Омелян (1868– дата смерті невідома) свяч: 1897р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Говилів Великий з 1897 по 1898рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Нижнів з 1898 по 1901рр. (Тлумацький деканат). Сотрудник в с.Угриньківцях, с.Дуплиських з 1901 по 1905рр. (Заліщицький деканат). Парох в с.Завальє з 1905 по 1914рр. (Снятинський деканат). Парох в с.Джурів з 1921 по 1938рр. (Снятинський деканат). Опікувався парафією в с.Попельниках з 1927р. (Снятинський деканат). Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації⁴⁹³.

Дудкевич (Дуткевич) Євген (1872 – дата смерті невідома), свяч: 1896р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в м.Коропець з 1896 по 1897рр. (Буцацький деканат). Адміністратор в с.Порохова з 1897 по 1898рр. (Буцацький деканат). Адміністратор в с.Самолуски з 1898 по 1899рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Хлопівка з 1899 по 1901рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Нирків з 1901 по 1902рр. (Заліщицький деканат). Адміністратор в с.Іванівка з 1902 по 1903рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Худіївцях з 1903 по 1913рр. (Борщівський деканат). З 1913р. в Львівській Ариєпархії⁴⁹⁴. Парох в

⁴⁹² Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 286

⁴⁹³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 286

⁴⁹⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 287

с.Сихові з 1913 по 1918рр. (Львів). Служив у храмі св.Петра і Павла з 1918 по 1944рр.

Прізвище та ім'я о.Євгена Дудкевича фігурує в документі-зверненні заступнику раднаркому В. Молотову від духовенства ГКЦ м.Львова. У зверненні йдеться про засудження дій радянської влади стосовно духовенства ГКЦ та створення так званої «Ініціативної групи»⁴⁹⁵. Діти: невідомо. Дата та місце смерті: немає відомостей – не пізніше 1944р⁴⁹⁶.

Дуплавий Йосиф (1896– не раніше 1955), свяч: 1925р., целебс.

Душпастирська праця: адміністратор в с.Самолуски з 1925 по 1930рр. (Гусятинський деканат), парох у цьому ж селі з 1930 по 1945рр. Опікувався парафією в с.Личківці з 1928 по 1935рр⁴⁹⁷. Заарештований 21.02.1945р. СВ УНКДБ в Тернопільській обл. (ст. 54–1, 54–11 КК УРСР). Підтримував зв'язок з ОУН. Засуджений у травні 1945р. НКВС у Тернопільській обл. на 15р. каторжних робіт і 5р. позбавлення прав. Перебував у м.Воркуті (нині Республіка Комі, РФ). Звільнений 1955р. Повернувся в с.Самолуски, підпільно душпастирював⁴⁹⁸. Дата та місце смерті – немає інформації.

Дурделло Михайло (1864–26.01.1932), свяч: 1893р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Постолівка з 1893 по 1895рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Підпечари з 1895 по 1896рр. (Тлумацький деканат). Сотрудник в с.Підлужі з 1896 по 1897рр. (Станіславів). Сотрудник в с.Ольшаниці з 1897 по 1901рр. (Тлумацький деканат). Адміністратор в с.Чорнолізцях з 1901 по 1902рр. (Тлумацький деканат). Парох в с.Хом'яківці з 1903 по 1914рр. (Тлумацький деканат). Парох в с.Білих Ославах з 1921 по 1932рр. (Надвірнянський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Білі Ослави⁴⁹⁹.

⁴⁹⁵ Ліквідація УГКЦ (1939-1946). Документи радянських органів державної безпеки, у 2 т. / Упоряд.: С. Кокін та ін.; Заг. ред. В. Сергійчука. Київ : Київ. нац.ун-т ім. Тараса Шевченка, Центр українознавства, 2006, Т. 2 .81.

⁴⁹⁶ Ліквідація УГКЦ (1939-1946). Документи радянських органів державної безпеки, у 2 т. / Упоряд.: С. Кокін та ін.; Заг. ред. В. Сергійчука. Київ : Київ. нац.ун-т ім. Тараса Шевченка, Центр українознавства, 2006, Т. 2 81

⁴⁹⁷ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 286

⁴⁹⁸ Реабілітовані історією. Тернопільська область. Книга шоста / Упор. О. Г. Бажан, П. З. Гуцал, Г. М. Маєвська. Тернопіль : ТОВ «Терно-граф», 2020. Т. 6. С. 143.

⁴⁹⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 287

Еліазевич Діонізій (15 жовтня 1844 – 07.07. 1900), свяч. 1872р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник у с.Васильківці з 1873 по 1875рр. (Гусятинський деканат), адміністратор в цьому селі з 1875 по 1877рр. Адміністратор в с.Іване з 1877 по 1879рр. (Заліщицький деканат). Адміністратор в с.Тростянці з 1879 по 1882рр. (Зборів). Сотрудник-адміністратор в с.Увисла з 1883 по 1885рр. (Гусятинський деканат)⁵⁰⁰. Капелан в с.Чабарівка з 1885 по 1892рр., парох в цьому селі з 1892 по 1900рр. (Гусятинський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Чабарівка⁵⁰¹.

Єднак Михайло (1903– не раніше 1947р.), свяч: 1929р., целебс.

Душпастирська праця: адміністратор парафії в м.Хоростків з 1930 по 1936рр. (Гусянський деканат), парох в місті з 1936 по 1938рр⁵⁰². Протягом 1945–1947р. перейшов до РПЦ⁵⁰³.

Жолкевич Юрій (1863–26.03.1919). Свяч: 1889р. одружений.

Душпастирська праця: адміністратор в с.Порохова з 1890 по 1892рр. (Буцацький деканат). Адміністратор парафії в с.Трибухівці з 1892 по 1893рр. (Гусятинський деканат). Парох м.Коропець з 1894 по 1895рр. (Буцацький деканат). Сотрудник в м.Богородчанах з 1895 по 1900рр. (Богородчанський деканат). Парох с.Лесівка з 1900 по 1908рр. (Богородчанський деканат). Парох с.Серафінці з 1908 по 1919рр. (Городенківський деканат). Помер в с.Серафінці⁵⁰⁴.

Діти: 14, з них відомо – Роман Жолкевич, нар. 1894р.; Володимир Жолкевич, нар. 1906р.; Наталія Жолкевич, нар. 1906р.

⁵⁰⁰ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 106.

⁵⁰¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 288

⁵⁰² Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002.С. 306

⁵⁰³ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 52.

⁵⁰⁴ Юрій Жолкевич нар. 1863 пом. 26 березня 1919 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2012. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:729340> (дата звернення: 01.10.2023).

Іневич Андрій (1825–04.08.1902), свяч: 1852р., одружений, вдівець з 1891р. Навчався у Львівській духовній семінарії.

Душпастирська праця: сотрудник в м.Бережани з 1853 по 1856рр. (Бережанський деканат). Адміністратор в с.Вільховець з 1856 по 1860рр. (Бережанський деканат). Адміністратор парафії в с.Бобулинці з 1860 по 1867рр. (Буцацький деканат). Адміністратор на парафії в с.Розгадові з 1867 по 1875рр. (Зборів), капелан в цьому ж селі з 1875 по 1880рр. Парох в с.Іванівка з 1880 по 1902рр. (Гусятинський деканат)⁵⁰⁵. Діти: невідомо. Помер в с.Іванівка⁵⁰⁶.

Йойко Корнилій (1875–17.02.1919) свяч: 1903р., одружений. Навчався в Львівській духовній семінарії.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Ліщині з 1903 по 1905рр. (Бібрка). З 1905р. приналежний до Станіславівської єпархії⁵⁰⁷. Сотрудник в с.Далешові з 1905 по 1907рр. (Городенківський деканат). Адміністратор парафії в с.Оришківці з 1907 по 1908рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Суходіл з 1908 по 1919рр. (Гусятинський деканат)⁵⁰⁸.

Інше джерело ще подає: адміністратор в м.Гусятині з 1918р. Адміністратор в с.Шидлівцях з 1919р. (Гусятинський деканат)⁵⁰⁹. Діти: невідомо. Помер в с.Суходіл⁵¹⁰.

Калитчик Іван (1865– дата смерті невідома), свяч: 1892р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Прохорівці з 1892 по 1894рр. (Буковина). Сотрудник в м.Тисмениці з 1894 по 1903рр. (Тлумацький деканат). Адміністратор с.Іванівка з 1903 по 1904рр. (Гусятинський деканат). Парох

⁵⁰⁵ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 162.

⁵⁰⁶ Там само, С. 162

⁵⁰⁷ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 178.

⁵⁰⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 306

⁵⁰⁹ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330д. Метрика кліру Станіславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станіславів, т. 5, Арк. 130.

⁵¹⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 306

с.Ромашівка з 1904 по 1914рр. (Чортківський деканат). Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації⁵¹¹.

Капустинський Микола (1892–1953⁵¹²), свяч: 1922р., целебс.

Душпастирська праця: адміністратор парафії в с.Ольховець з 1922 по 1923рр. (Кудринський деканат)⁵¹³. Сотрудник–експозит в с.Хлопівка з 1925р. (Гусятинський деканат). Катехит в Коломийській гімназії з 1927 по 1944рр⁵¹⁴. Протягом 1945–1947рр. перейшов до РПЦ⁵¹⁵. Діти: немає. Помер в м.Коломия.

Карпинський Олексій (1880 – дата смерті невідома), свяч: 1906р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Перерові з 1906 по 1907рр. (Коломийський деканат). Парох с.Космача з 1907 по 1909рр. (Косівський деканат). Сотрудник в с.Микуличині з 1909 по 1911рр. (Надвірнянський деканат). Адміністратор парафії в с.Королівка з 1911 по 1912рр. (Тлумацький деканат). Парох в с.Целіїв з 1912 по 1934рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Задарів з 1934 по 1938рр. (Буцацький деканат). Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації⁵¹⁶.

Кархут Василь (1847–13.03.1916), свяч: 1878р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Чортівцях з 1879 по 1884рр. (Городенківський деканат)⁵¹⁷. Адміністратор парафії в с.Шидлівці з 1886р. (Гусятинський деканат). Адміністратор с.Пилипчі з 1886 по 1887рр. (Борщівський деканат). Адміністратор в с.Чортовець з 1887 по 1889рр.

⁵¹¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 308

⁵¹² Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 306

⁵¹³ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330д. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 5, Арк. 9.

⁵¹⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 308

⁵¹⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 308

⁵¹⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 309.

⁵¹⁷ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 189.

(Городенківський деканат). Адміністратор парафії в с.Підгайчиках з 1889 по 1890рр., парох в цьому селі з 1890 по 1916рр. (Коломийський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Підгайчики⁵¹⁸.

Кархут Володимир (1865–21.06.1919) свяч: 1889р., одружений.

Душпастирська. праця: сотрудник в с.Іванівка з 1889 по 1890рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор парафії в с.Гадиньківці з 1890 по 1891рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор парафії в с.Цигани з 1891 по 1893рр. (Буцацький деканат). Сотрудник в с.Березові Вижньому з 1894 по 1895рр. (Коломийський деканат). Адміністратор с.Марковець з 1895 по 1896рр., парох села з 1896 по 1913рр. (Тлумацький деканат). Адміністратор парафії в с.Ясенів Пільний з 1913 по 1915рр., парох села з 1915 по 1919рр. (Городенківський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Ясенів Пільний⁵¹⁹.

Кисілевський Ісидор (1848–13.07.1925), свяч: Пр. Йосиф Сембратович, одружений, дружина – Олена Левицька (Кисілевська) нар. 1857р., пом. 1932р.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Бошові з 1876 по 1877рр. (Рогатинський деканат). Сотрудник, пізніше адміністратор в с.Поручині з 1878 по 1881рр. (Бережанський деканат). Парох в с.Крегулець з 1881 по 1925рр. (Гусятинський деканат)⁵²⁰. Парох був москвофільського спрямування, заснував в селі читальню ім. М. Качковського. Проте, незважаючи на свої погляди, співпрацював з українським рухом, був одним з основоположників та ідеологів побудови в селі «Народного дому». Наприкінці війни кардинально змінив свої погляди, повернувши їх в проукраїнське русло. Був засновником братства тверезості на парафії⁵²¹. Був з 1906р. комісаром в шкільних справах, за яким закріплялись чітко визначені парафії зі школами для опіки.

⁵¹⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 310

⁵¹⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 310

⁵²⁰ Ізидор Кисілевський нар. 1848 пом. 13 липня 1925 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2015. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:787158> (дата звернення: 01.10.2023).

⁵²¹ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневецька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajнзовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 360-36.

Діти: 12; ті, про яких є інформація – Зиновія Євгенія Кисілевська, нар. 1879р.; Олена Кисілевська, нар. 1881р.; Нестор Кисілевський, нар. 1888р. Помер в с.Крегулець⁵²².

Кисілевський Нестор (04.02.1888–1964), свяч: 1912р., одружений.

Душпастирська праця: шкільний катехит в м.Городенка з 1912 по 1925рр. Адміністратор парафії в с.Крогулець з 1925 по 1928рр. (Гусятинський деканат), парох в цьому ж селі з 1928 по 1938рр⁵²³. Протягом 1945–1947р. перейшов до РПЦ⁵²⁴.

Кливак Ілля (1880–1942), свяч: 1906р., одружений, дружина – Текля Кливак (Чубата) (1880–1968).

Душпастирська праця: сотрудник в с.Косові з 1906 по 1907рр. (Косівський деканат). Адміністратор в с.Білобожниці з 1907 по 1908рр. (Чортківський деканат). Сотрудник в м.Чортків з 1908 по 1910рр. Сотрудник в м.Тисмениці з 1910 по 1911рр. (Тисменицький деканат). Адміністратор в с.Ясенові Пільному з 1911 по 1913рр. (Городенківський деканат). Адміністратор в с.Марківцях з 1913 по 1914рр. (Тлумацький деканат). Парох греко-католицької громади в м.Одеса у 1918р. Парох в с.Мшанець з 1921 по 1938рр. (Гусятинський деканат). Парох м.Тисмениці з 1939р. (під наглядом поліції). Парох в с.Мшанці з 1939 по 1940рр. Заарештований в травні 1940р.

Був видатним проповідником та організатором молодіжних гуртків, господарчих кооперативів. Політичний в'язень радянського режиму – засуджений до 10 років, ув'язнений і катований у Чортківській тюрмі, висланий етапом до Середньої Азії.

Діти: Дарія Кливак – 1906р., Надія Кливак – 1911р., Зеновій Кливак – 1913р.

⁵²² Ізидор Кисілевський нар. 1848 пом. 13 липня 1925 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2015. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:787158> (дата звернення: 01.10.2023).

⁵²³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 323

⁵²⁴ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 51

Помер на заслання в Ташкенті⁵²⁵.

Клим Андрій (1865–22.05.1895) свяч: 1890р., одружений.

Душпастирська праця: парох в с.Тудорів з 1890 по 1892рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Переволока з 1892 по 1894рр. (Бучацький деканат). Сотрудник в с. Звинячці з 1894 по 1895рр. (Борщівський деканат).

Діти: невідомо. Помер в с.Звинячка⁵²⁶.

Клим Михайло (01.05. 1914 – дата смерті невідома) свяч: 25.06 1939р. Кир Іван Латишевський; невідомо, чи був одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Чернелиці у 1939р. (Городеківський деканат). Адміністратор в с.Підгайчиках з 1939 по 1940рр. (Коломийський деканат). Душпастирське служіння в с.Лісках з 1940 по 1942рр. (Жуківський деканат). Адміністратор в с.Коцюбинцях з 30.06. 1942р. (Гусятинський деканат). Діти: невідомо. Дата та місця смерті – немає інформації⁵²⁷.

Кобилецький Володимир (1890–25.09.1919) свяч: 1917р.; невідомо, чи був одружений.

Душпастирська праця: адміністратор парафії в с.Іванівка з 1918 по 1919рр. (Гусятинський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Іванівка⁵²⁸.

Коблянський Михайло (1843–06.10.1910), свяч: 1872р., одружений, вдовець з 1886р.

Душпастирська праця: парох в с.Мишків з 1885 по 1906рр. (Заліщицький деканат). Парох с.Перемилів з 1906 до 1910рр. (Гусятинський деканат). Діти: невідомо. Помер в с. Перемилів⁵²⁹.

Ковч Григорій (1861–1919), свяч: 1883р., одружений, дружина – Марія Ковч (Яськевич).

⁵²⁵ Ілля Кливак нар. 1880 пом. 10 квітня 1942 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2018. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:905832> (дата звернення: 01.10.2023).

⁵²⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 311

⁵²⁷ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330г. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 6, Арк. 262.

⁵²⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 312.

⁵²⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002.С. 311.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Добростани з 1883 по 1884рр. (Городоцький деканат). Парох в с.Космач з 1884 по 1885рр. (Пістинський деканат). Парох в м.Тисмениця з 1885р. Сотрудник в с.Ганусівка з 1887р. (Устецький деканат). Парох в с.Рошнів з 1889р. (Єзупільський деканат). Адміністратор в с.Давидківці з 1889р. (Скальський деканат). Сотрудник в м.Гусятин з 1890р. Парох в с.Лисівці з 1894 по 1908рр. (Борщівський деканат). Парох в с.Кошилівці з 1908 по 1915рр. (Заліщицький деканат). Призначений на посаду адміністратора в с.Білі Ослави з 1915 по 1916рр. (Надвірнянський деканат).

Козьоровський Володимир (1853–09.01.1929) свят: 1877р., одружений, вдівець з 1887р.

Душпастирська праця: сотрудник в м.Тисмениці з 1877 по 1880рр. (Тисменицький деканат), адміністратор парафії в місті з 1880 по 1882рр. Капелан в с.Марківцях з 1882 по 1884рр. (Тлумацький деканат). Військовий капелан з 1886р⁵³⁰. Парох в с.Братківці з 1885 по 1888рр. (Тлумацький деканат). Парох в с.Городниця з 1888 по 1929рр. (Гусятинський деканат). Активно сприяв заснуванню читальні товариства «Просвіта», був його головою⁵³¹. З 1891р. до 1899р. був віцедеканом Гусятинського деканату. В 1897р. став членом товариства «Ап. Павла»⁵³². Діти: невідомо. Помер в с.Городниця⁵³³.

Коновалець Володимир (1887–1954), свят: 1924р, целебс.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Сидорів з 1934 по 1938рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Острові з 1938 по 1940рр. В 1940р. був заарештований. Парох в с.Дорогові з 1943р.⁵³⁴. Двоюридний брат провідника

⁵³⁰ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 221.

⁵³¹ Шематизмъ всего клира греко-католицкои Епархіи Станиславѡвскои на рѡк Божій 1906. Рѡчникъ XXII. Станиславѡвъ: Накладом Клира Епархіального, 1906. Т. XXVII. Арк. 41.

⁵³² Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѡвскои на рѡк Божій 1897. Рѡчникъ XII. – Въ Станиславѡвѣ: зъ печатнѣ І.Данкевича, Накладом Клира Епархіального, 1897. Т. XXIV. Арк. 180-181

⁵³³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 316

⁵³⁴ Володимир Коновалець нар. 25 січня 1887 пом. листопада 1954 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2020. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:840034> (дата звернення: 01.10.2023).

ОУН Є. М. Коновальця (1891–1938). В 1924р. був префектом духовної семінарії і ліцею, катехитом української гімназії в Станіславові. Заарештований 1940р. Галицьким РВ НКВС, через кілька місяців звільнений. У православ'я не перейшов, таємно душпастирював. Діти: немає. Помер в с.Брошнів⁵³⁵.

Копистянський Роман (1878 – дата смерті невідома), свяч: 1903р., одружений.

Душпастирська праця: катехит в Станіславівських школах з 1903 по 1904рр. Катехит в Коломийській гімназії з 1904 по 1906рр. Сотрудник в м.Станіславові з 1907 по 1908рр. Парох в с.Григорові з 1908 по 1921рр. (Тернопіль). Парох в с.Задарові з 1921 по 1934рр. (Бучацький деканат). Опікувався парафією в с.Красіїв з 1925р. (Бучацький деканат). Парох в с.Целієві з 1934 по 1938рр. (Гусятинський деканат). Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації⁵³⁶.

Корзинський Михайло (1912 – дата смерті невідома), свяч: 1936р., целебс.

Душпастирська праця: адміністратор в с.Васильківці з 1938р⁵³⁷. Метрика клиру подає з 1936р⁵³⁸. Дата та місце смерті – немає інформації.

Корній Іван (1824–13.04.1890) свяч: 1850р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Більче з 1850 по 1854рр. (Заліщицький деканат). Адміністратор парафії в с.Оришківці з 1855р. (Гусятинський деканат). Парох в с.Гадинківці з 1855 по 1890рр. (Гусятинський

⁵³⁵ Реабілітовані історією. Тернопільська область. Книга шоста / Упор. О. Г. Бажан, П. З. Гупал, Г. М. Маєвська. Тернопіль : ТОВ «Терно-граф», 2020. Т. 6. С. 200

⁵³⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 313

⁵³⁷ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С.314

⁵³⁸ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330г. Метрика клиру Станіславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станіславів, т. 6, Арк. 116.

деканат). Опікувався парафією в с.Оришківці з 1866 по 1868р⁵³⁹. Діти: невідомо. Помер в с.Оришківці⁵⁴⁰.

Король Степан Йосиф (1898– не раніше 1942), свяч: 1926р., целебс.

Душпастирська праця: сотрудник-катехит в м.Копичинці з 1926 по 1929рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Ягільниці з 1929 по 1931рр. (Чортківський деканат). Адміністратор в с.Окнянах з 1931 по 1937рр. (Станіславів). Адміністратор в с.Ольшаниці з 1937 до 1938рр. (Станіславів)⁵⁴¹. Парох в с.Курдибанівцях з 1942р. (Чортківський деканат)⁵⁴². Дата та місце смерті – інформації немає.

Коростіл Леонтій (с. Різдв'яни 04.03.1875–05.01.1920) свяч: 1901р., одружений.

Душпастирська праця: катехит в Тлумацькій школі з 1901 по 1902рр. Сотрудник в с.Нижневі з 1902 по 1906рр. (Тлумацький деканат). Сотрудник в м.Коломиї з 1906 по 1908рр. (Коломийський деканат). Адміністратор парафії в с.Лисівці з 1908 по 1910рр. (Скальський деканат). Адміністратор в с.Перемилів з 1910 по 1912рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор парафії в с.Озеряни (Борщівський деканат), парох цього села з 1913 по 1920рр. Діти: невідомо. Помер в с.Озеряни⁵⁴³.

Космина Василь (1907 – дата смерті невідома), свяч: 1933р., целебс.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Товстенке у 1935р. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Надорожній з 1938р. (Станіславів). Дата та місце смерті – немає інформації⁵⁴⁴.

⁵³⁹ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 210.

⁵⁴⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 313.

⁵⁴¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С.314.

⁵⁴² ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330г. Метрика кліру Станіславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станіславів, т. 6, Арк. 57.

⁵⁴³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 314.

⁵⁴⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 315.

Косович Іван (1884–21.12.1919) свяч: 1910р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Борщеві з 1910 по 1911рр., адміністратор в цьому ж місті з 1911 по 1913рр. Адміністратор парафії в с.Іванків з 1913 по 1914рр. (Борщівський деканат). Адміністратор парафії в с.Васильківці з 1914р. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Трибухівцях/Пістинцях – дати служіння немає. Капелан в армії з 1919 р.⁵⁴⁵

Котович Володимир (8 червня 1852⁵⁴⁶(1851⁵⁴⁷)–13.10.1890), свяч: 15 березня 1883р., за іншим джерелом – 1885р⁵⁴⁸., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Пробіжній з 1885 по 1886рр. (Гусятинський деканат), адміністратор цієї парафії в з 1886 по 1887рр. Сотрудник в м.Тисмениці з 1889р. Сотрудник в м.Монастириську з 1889р. (Буцацький деканат). Адміністратор в м.Чорткові з 1889 по 1890рр. Орд. комісар в Тисмениці, Колодязі, Ольшанці. Діти: невідомо. Помер в м.Чортків⁵⁴⁹.

Котович Іларій – (1817–02.05.1886р.), свяч:1848р., одружений.

Душпастирська праця: адміністратор в с.Мшанець з 1848 по 1852рр. (Гусятинський деканат), капелан в цьому ж селі з 1852 по 1874рр. Парох в м.Пробіжна Нова з 1874 по 1886рр. (Гусятинський деканат). Діти: невідомо. Помер в м.Пробіжна Нова⁵⁵⁰.

Коцюба Петро (1872– дата смерті невідома), свяч: 1892р., одружений, вдівець з 1925р.

Душпастирська праця: сотрудник на парафії в с.Говилів Великий з 1895 по 1897рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор парафії в с.Торське з 1897 по

⁵⁴⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 315.

⁵⁴⁶ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330в. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 3, Арк. 4.

⁵⁴⁷ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 316.

⁵⁴⁸ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330в. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 3, Арк. 4.

⁵⁴⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 316.

⁵⁵⁰ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 217.

1898рр. (Заліщицький деканат). Адміністратор парафії в с.Висічка з 1898 по 1899рр. (Борщівський деканат), парох в цьому ж селі з 1899 по 1913рр. Парох в с.Трибухівці з 1913 по 1938рр. (Бучацький деканат). Опікувався селом с.Щитова з 1928 по 1933рр. (Бучацький деканат). Діти: невідомо. Дата та місце смерті – невідомо⁵⁵¹.

Красицький Еммануїл (19.04.1858–29.01.1929), свяч: 1884р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник на парафії в с.Конюхи з 1884 по 1886рр. (Бережанський деканат). Сотрудник в с.Добротвір з 1886 по 1890рр. (Кам'янка)⁵⁵². З 1890р. в Станіславівській єпархії. Парох с.Окняни з 1890 по 1898рр. (Тлумацький деканат). Адміністратор в с.Кіньчаках з 1898 по 1900рр. (Станіславів), парох цього ж села з 1900 по 1906р. Адміністратор в с.Самолуски з 1906 по 1907рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Новосліці Язлівецькій з 1907 по 1908рр. (Бучацький деканат). У 1908–1909р. служив у США, у 1910–1929р. – в Канаді. Діти: невідомо. Помер в м.Селікірк, провінція Манітоба. Канада⁵⁵³.

Кунанець Степан (1880–не раніше 1944р.), свяч: 1904р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник на парафії в м.Пробіжна Нова з 1904 по 1905рр. (Гусятинський деканат), адміністратор в цьому ж селі з 1905 по 1906рр. Адміністратор в м.Гусятин з 1906 по 1907рр. Адміністратор в с.Постолівка з 1907 по 1909рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Нижнів з 1909 по 1910рр. (Тлумацький деканат). Сотрудник в с.Косів/Москалівка з 1910 по 1914рр. Парох в с.Косові з 1914 по 1935рр. (Косівський деканат). У 1938р. вийшов на пенсію⁵⁵⁴.

Прізвище та ім'я «Степан Кунанець» фігурує в документі-зверненні заступнику раднаркому В. Молотову від духовенства ГКЦ м. Львова. У

⁵⁵¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 312.

⁵⁵² Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 223.

⁵⁵³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. С 317.

⁵⁵⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 320.

зверненні йдеться про засудження дій радянської влади по відношення до духовенства ГКЦ та створення так званої «Ініціативної групи»⁵⁵⁵. Достеменно невідомо, чи це однофамілець, чи той самий священнослужитель. Однак в шематизмі о.Д.Блажейовського не знаходимо іншого священника з тим самим ім'ям і прізвищем, що дає підстави вважати, що це одна і та сама людина. Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає відомостей.

Курп'як Теодозій (1869 – дата смерті невідома), свяч: 1892р., одружений, вдівець з 1908р.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Балинцях з 1892 по 1895рр. (Коломийський деканат). Сотрудник-катехит в м.Коломії з 1895 по 1903рр. Адміністратор парафії в м.Товсте з 1903 по 1904рр. (Заліщицький деканат), парох в цьому ж місті з 1904 по 1930рр. Адміністратор в с.Говилові Великому з 1930 по 1938рр. (Гусятинський деканат). Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації⁵⁵⁶.

Лабій Ілля (1861 – дата смерті невідома), свяч: 1889р. Кир Юліан Пелеш, одружений, вдівець з 1938р.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Залісся з 1889 по 1890рр. (Борщівський деканат). Адміністратор в с.Путилові з 1890 по 1892рр. (Буковина). Адміністратор в с.Боянах з 1892 по 1900рр. (Буковина). Парох в с.Трибухівці з 1900 по 1913рр.⁵⁵⁷, за іншими джерелами до 1921р.⁵⁵⁸. (Гусятинський деканат). Адміністратор Гусятинського деканату з 1912 по 1914р. Декан з 1914 по 9 липня 1922р.⁵⁵⁹. Парох в м.Отинії з 1923 по 1938рр. (Тлумацький деканат). Опікувався

⁵⁵⁵ Ліквідація УГКЦ (1939-1946). Документи радянських органів державної безпеки, у 2 т. / Упоряд.: С. Кокін та ін.; Заг. ред. В. Сергійчука. Київ : Київ. нац.ун-т ім. Тараса Шевченка, Центр українознавства, 2006, Т. 2 . 2006. С. 81.

⁵⁵⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 321.

⁵⁵⁷ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 323.

⁵⁵⁸ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330в. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 3, Арк. 4.

⁵⁵⁹ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330в. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 3, Арк. 5.

парафією в с.Струпкові з 1935р. (Станіславів)⁵⁶⁰. Став членом товариства «ап. Петра» разом із парафією в 1904р⁵⁶¹. Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає відомостей.

Левицький Автоном (1860 – 19.07.1911), свяч:1886р., одружений

Душпастирська праця: сотрудник в с.Бурдяківцях з 1886 по 1900рр. (Борщівський деканат), адміністратор в цьому ж селі з 1900 по 1901рр. Адміністратор в с.Лосячі з 1901 по 1904рр. (Борщівський деканат). Адміністратор в с.Увисла з 1904 по 1905рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Мухавка/Свидова з 1905 по 1911рр. (Чортківський деканат). Діти: немає. Помер в с.Мухавка⁵⁶².

Левицький Йосип (1837–02.01.1901). свяч: 1863р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Козляках з 1863 по 1869рр. (Збаразький деканат). Капелан в с.Касанівці з 1869 по 1882рр. (Скалатський деканат). Парох в с.Сидорів з 1882 по 1901рр. (Гусятинський деканат)⁵⁶³. Віщедекан Гусятинського деканату з 1891 по 1898рр. Адміністратор Гусятинського деканату з 1898 по 1901рр⁵⁶⁴. Отець Йосиф Левицький був рицарем ордера Франца Йосифа I⁵⁶⁵. Діти: невідомо. Помер в с.Сидорів.

Левицький Йосип (1816–1881), свяч: 1844р., одружений. Дружина – Доміцеля Ілевич (пом. 20 червня 1901р.).

Душпастирська праця: адміністратор парафії в с.Поморянах з 1844 по 1846рр. (Зборівський деканат). Парох в с.Острові з 1846 по 1850рр. (Тернопіль). Парох в с.Трибухівці з 1850 по 1881рр. (Гусятинський деканат). Діти: Володимир

⁵⁶⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 323.

⁵⁶¹ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархii Станиславѡвской на рѡк Божій 1904. Рѡчникъ XIX. Въ Станиславѡвѣ: зъ печатнѣ І.Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1904. XXIII. Арк. 221.

⁵⁶² Автоном Левицький нар. 1860 пом. 19 липня 1911 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2020. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:1291235> (дата звернення: 01.10.2023).

⁵⁶³ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 254.

⁵⁶⁴ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархii Станиславѡвской на рѡк Божій 1899. Рѡчникъ XIX. Въ Станиславѡвѣ: зъ печатнѣ І.Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1899. Т. XXIII. Арк. 27.

⁵⁶⁵ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархii Станиславѡвской на рѡк Божій 1900. Рѡчникъ XV. Станиславѡвѣ: Накладом Кліра Епархіального, 1900. Т. XXXII. Арк.. 27

Левицький, Аброзина Левицька, Олена Левицька, Любіна Левицька, Йосифа Левицька, Олександр–Константин Левицький (1860–1911). Помер в с.Трибухівці⁵⁶⁶.

Левицький Йосип Олексій (1865–30.12. 1930), свяч: 1891р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Гостові з 1891 по 1895рр. (Тлумацький деканат). Адміністратор в с.Молодятині з 1895 по 1896рр. (Коломийський деканат). Адміністратор на парафії в с.Клювинці з 1896 по 1898рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Брошківцях з 1897 по 1903рр. (Буковина). Адміністратор в с.Обертині з 1903 по 1905рр. (Городенківський деканат). Парох в с.Якубівці з 1905 по 1913рр.(Городенківський деканат) Парох в с.Жукові з 1913 по 1930рр. (Городенківський деканат). Діти: немає. Помер в с.Жукові⁵⁶⁷.

Левицький Олександр (15.05⁵⁶⁸ (за іншими джерелами 02.06⁵⁶⁹)1850–29.09.1910) свяч: 1873р. одружений, дружина – Олімпія Кароліна Вояковська (1851–1915).

Душпастирська праця: сотрудник в с.Нижневі з 1874 по 1878рр. (Тлумацький деканат). Сотрудник в с.Підгайцях з 1878 по 1881рр. Адміністратор на парафії в с.Трибухівці з 1881 по 1882рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Ольхівці з 1882 по 1884рр. (Борщівський деканат). Адміністратор в с.Єрмаківці з 1884 по 1885рр. (Борщівський деканат)⁵⁷⁰. Адміністратор в с.Увисла з 1886р. (Гусятинський деканат)⁵⁷¹. Парох в м.Скала Подільська з 1885(6) по 1910рр. (Скальський деканат).

⁵⁶⁶ Йосип Левицький нар. 1816 пом. 1881 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2013. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:771177> (дата звернення: 01.10.2023).

⁵⁶⁷ Олександр Левицький нар. 1858 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2015. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:1291197> (дата звернення: 01.10.2023).

⁵⁶⁸ Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, Т. 3, Арк. 77.

⁵⁶⁹ Олександр Левицький нар. 1858 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2015. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:761609> (дата звернення: 01.10.2023).

⁵⁷⁰ Олександр Левицький нар. 1858 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2015. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:761609> (дата звернення: 01.10.2023).

⁵⁷¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 326.

Народився отець Олександр у священничій родині отця Йосифа Левицького і Доміцелі Ілевич в с.Трибухівці (Гусятинський деканат) біля Чорткова. Ще змалку він готував себе до духовного життя. Тому Олександр після закінчення Тернопільської гімназії вступив до Львівської духовної семінарії, де, маючи значний музичний талант, відзначився як першорядний співак і диригент хору.

Закінчив Тернопільську гімназію та Львівську духовну семінарію. У 1873р. одружився з Олімпією Вояковською. Від 1886р. і до останніх днів служив у церкві св.Миколая у с.Скалі над Збручем. Один з провідників українського руху та громадського життя в містечку. Засновник читальні «Просвіти», для якої збудував просторий дім, що став центром просвітницького життя с.Скали і околиці. У 1902р. створив невеличку позичкову касу при читальні, а згодом перетворив її на «Міщанську касу» з мільйонним обіговим капіталом.

У 1886 р., як згадувалося вище, отця Левицького призначено на парохію с. Скала. Тут отець проповідував слово Боже людям до останніх своїх днів. Матеріальне становище родини Левицьких значно поліпшилось, оскільки нова парохія мала достатню кількість орного поля. На новій посаді отець застав щойно побудовану своїм попередником - священником Костецьким у 1882р. величаву кам'яну церкву, що було великою рідкістю в усьому Галицькому Поділлі. Ще при церковному братстві діяла самостійна читальня. Отець Олександр розширив її та перетворив на філію «Просвіти». В економічному огляді Борщівського повіту за 1896р. читаємо: «Просвітній рівень в Скалі... є гідним похвали, найкраще свідчить число членів читальні – 240; такого числа членів немає ніяка інша читальня в Борщівському повіті, а може, і ніде немає. Вона може величатися великими успіхами як на просвітньому, та і економічному полі... А це все є результатом трудів одного чоловіка – тамошнього пароха о.Левицького». У 1908р. читальня «Просвіти» в с.Скалі нараховувала вже 684 члени і була найбільшою в Галичині. За допомогою свого сина, Модеста, отець Олександр заснував міщанський хор та оркестр, які славилися в усьому Борщівському краю. З 1899р. другим співкерівником цього музичного колективу став запрошений на посаду дядя Григорій Старицький, батько всесвітньовідомого оперного співака

Мирослава Скала-Старицького. Читальня не втрачала й економічного аспекту життя скалецьких міщан: при читальні були засновані шпихлір, дитяча «Захоронка», торгівельне товариство «Зоря». Під час пожеж, які плюндрували с. Скалу в 1899 і 1907рр., ставав отець Левицький на чолі рятувального комітету і клопотався про допомогу погорільцям по цілій Австро-Угорській монархії. 29 вересня 1910р. у віці 60-ти років Олександр Левицький помер «на хворобу серця»⁵⁷². Мав похвалу митрополичої консисторії за будівництво церкви в с. Личковці і с.Трибухівці, яку було надано 12.09.1882р⁵⁷³.

Діти: Анна Левицька, Модест Левицький, Людмила Левицька (1881–1953), Ольга Левицька (1885–1959), Марта Левицька (1890–1973). Помер в м.Скала Подільська⁵⁷⁴.

Лисинецький Еммануїл (1846–27.03.1931), свяч: 1871р., одружений.

Душпастирська. праця: сотрудник в м. Стрию з 1871 по 1876рр. Парох в с.Васильківці з 1876 по 1895рр. (Гусятинський деканат)⁵⁷⁵. Парох в м.Космачі з 1895 по 1931рр. (Косівський деканат). Був патріотом-народовцем, мав численну родину⁵⁷⁶. Діти: невідомо. Помер в м.Космачі⁵⁷⁷.

Литвинюк Андрій (03.04.1889– дата смерті невідома), свяч: 1918р., одружений.

⁵⁷² Зв'язки М. С. Грушевського зі Скалою-Подільською. Родина Олександра Левицького. *Блог історії Скали-Подільської*, 2011. URL: <http://skalaugcc.at.ua/blog/2011-10-04-14> (дата звернення: 01.10.2023).

⁵⁷³ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330в. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 3, Арк. 77.

⁵⁷⁴ Олександр Левицький нар. 1858 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2015. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:761609> (дата звернення: 01.10.2023).

⁵⁷⁵ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 333.

⁵⁷⁶ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 419.

⁵⁷⁷ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 333.

Душпастирська праця: Адміністратор у с.Висічці з 1925р. (Борщівський деканат). Парох в с.Оришківці з 1925 по 1938рр. (Гусятинський деканат)⁵⁷⁸. Протягом 1945–1947рр. о.Андрій Литвинюк перейшов до РПЦ⁵⁷⁹.

Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації.

Ломницький Сава (1866–11.02.1937), свяч: 1896р., одружений.

Душпастирська праця: до 1906р. був у Перемишльській єпархії, з 1906р. – в Станіславівській. Парох в с.Садки з 1906 по 1922рр. (Заліщицький деканат). Парох в с.Трибухівцях з 1922 по 1937рр. (Гусятинський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Трибухівці⁵⁸⁰.

Лукасевич Кирило (20.02.1845–21.06.1913), свяч: 1869р., одружений, вдівець з 1886р.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Білій з 1869 по 1872рр. (Чортківський деканат). Адміністратор в м.Пробіжна Нова з 1873р. (Гусятинський деканат). Адміністратор парафії в с.Мшанець з 1874 по 1875рр. (Гусятинський деканат), пастор і капелан у цьому ж селі з 1875 по 1913рр.⁵⁸¹. За часів служіння о.Кирила була збудована церква в 1905р. Також він був свідомим українцем з народовницькими поглядами⁵⁸². Діти: невідомо. Помер в с.Мшанець.

Лукасевич Модест (1871–27.07.1915), свяч: 1900р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Губині з 1900 по 1901рр. (Тернопіль). Адміністратор на парафії в с.Сидорів з 1901 по 1903рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Жежаві з 1903 по 1904рр. (Заліщицький деканат). Парох в

⁵⁷⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 333.

⁵⁷⁹ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 52.

⁵⁸⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 323.

⁵⁸¹ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія"*, *Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 280.

⁵⁸² Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 396

с.Задубрівцях з 1904 по 1910рр. (Снятинський деканат). Парох в с.Стецевій з 1910 по 1915рр. (Снятинський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Стецевій⁵⁸³.

Лушпинський Іван (1872–1941), свяч: 1896р., одружений, дружина – Ольга Соневицька (1877–1934(35)).

Душпастирська праця: сотрудник в с.Трибухівцях з 1896 по 1897рр. (Буцацький деканат). Сотрудник в с. Кривчі Горішнім з 1898 по 1899рр. (Борщівський деканат), адміністратор в цьому ж селі з 1899 по 1900рр. Катехит в м.Тлумач з 1900 по 1902рр. (Тлумацький деканат). Адміністратор с.Глубічок з 1902 по 1903рр. (Борщівський деканат). Сотрудник в с.Медведівцях з 1903 по 1904рр. (Буцацький деканат). Парох в с. Бобулинці з 1904 по 1914рр. (Буцацький деканат). Парох в с.Товстенке з 1922 по 1938рр. (Гусятинський деканат)⁵⁸⁴. У 1927р. і точно до 1930р. був комісаром в шкільних справах⁵⁸⁵. Грамотою з 04.02. 1929р. іменований духовником деканату Гусятинського і отримав право носіння палярини⁵⁸⁶. Діти: Микола Лушпинський, Марія Лушпинська, Леонтій Лушпинський. Місце смерті – немає відомостей⁵⁸⁷.

Любович Іван (1881– дата смерті невідома), свяч: 1905р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Королівці з 1905 по 1907рр. (Борщівський деканат). Сотрудник в с.Горохолині з 1907 по 1909рр. (Богородчанський деканат). Сотрудник в м.Тисмениці з 1908 по 1910рр. (Тисменицький деканат). Парох в с.Тулукові з 1910 по 1913рр. (Снятинський деканат). Парох в с.Горошовій з 1913 по 1914рр. (Борщівський деканат). Парох в с.Іванівці з 1923 по 1938рр. (Гусятинський деканат)⁵⁸⁸. У 1938р. став комісаром

⁵⁸³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 332.

⁵⁸⁴ Іван Лушпинський нар. 1872 пом. 1941 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2015. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:924062> (дата звернення: 01.10.2023).

⁵⁸⁵ Шематизм всего клира греко-католицкої Єпархії Станиславівської на рік Божий 1927. Річник XXXI. Станиславів : Накладом Клира Єпархіяльного, Друкарня Льва Данкевича, 1927. Т. XVI. Арк. 21.

⁵⁸⁶ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330в. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 3, Арк. 139.

⁵⁸⁷ Іван Лушпинський нар. 1872 пом. 1941 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2015. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:924062> (дата звернення: 01.10.2023).

⁵⁸⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 328.

в шкільних справах⁵⁸⁹. За іншими джерелами 18.04. 1935р.⁵⁹⁰ Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації.

Малащук Іван (01.02.1905–10.08.1976), свяч: 1936р., целібс.

Душпастирська праця: адміністратор в с.Перемилів з 1938р. (Гусятинський деканат)⁵⁹¹. Метрика клиру подає з 1937р⁵⁹². У 1947р. вихав в еміграцію до Німеччини, згодом до США. Помер в штаті Пенсільванія, м.Алентаун⁵⁹³.

Малиновський Анатоль (1881–1954), свяч: 1908р., одружений, вдівець з 1927р. До 1910р. був у Львівській Архієпархії, а з 1912р. – в Станіславівській. Сотрудник, катехит в м.Копичинці з 1910 по 1913рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Мшанець з 1913 по 1914рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Чабарівка з 1923 по 1938рр. (Гусятинський деканат). Опікувся парафією у с.Васильківцях з 1933 по 1935рр. (Гусятинський деканат). У 1929р. став віцедеканом. Гусятинський декан з 1930 по 1938рр⁵⁹⁴. Розвинув свою душпастирську діяльність не тільки на парафії, але й в цілому повіті. Разом з о.Антонієм Пельвецьким о.Анатоль увійшов до складу місцевого повітового комітету⁵⁹⁵.

Під час Другої світової війни був заарештований німцями та перевезений до тюрми в м.Чорткові. Після «другого приходу» радянської влада, бажаючи використати його популярність в повіті, від його імені видала звернення до духовенства деканату. В цьому зверненні був заклик до переходу в «російське православ'я». У найближчий час о.Анатоль було вивезено в Сибір і дозволили

⁵⁸⁹ Шематизм всего клира греко-католицкої Епархії Станиславівської на рік Божий 1938. *Річник XXXIX*. Станиславів : Накладом Кліра Епархіяльного, Друкарня Льва Данкевича, 1938. Арк. 4.

⁵⁹⁰ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330в. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 3, Арк. 142.

⁵⁹¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 335.

⁵⁹² ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330г. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 6, Арк. 138.

⁵⁹³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 335.

⁵⁹⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 336.

⁵⁹⁵ Пилипів І.В., Делятинський Р.І. Організаційна структура та соціальна діяльність духовенства Станиславівської єпархії в період німецької окупації // *Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність*. Львів, 2017. Вип. 30: Ювілейний збірник на пошану Миколи Литвина. С. 187

повернутись аж через 10 років. Після повернення о. Анатоль прожив шість місяців і помер⁵⁹⁶. Діти: невідомо. Помер в с.Мшанець.

Марак Іван (1863–01.12.1899), свяч: 1891р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Трибухівці з 1891 по 1892рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Тудорів з 1892 по 1894рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Білій з 1895 по 1898рр. (Чортківський деканат), адміністратор в цьому ж селі з 1898 по 1899рр. Діти: невідомо. Помер в с.Біла⁵⁹⁷.

Марморович Михайло (1848–17.04.1933,1930⁵⁹⁸), свяч: 1875р., одружений.

Душпастирська праця: з 1875 по 1876рр. служіння у м.Львові, адміністратор в с.Фалисі з 1876 по 1883рр. (Стрийський деканат). Адміністратор в с.Угерсько з 1883 по 1884рр. (Стрийський деканат)⁵⁹⁹. Капелан у с.Фиткові з 1885 по 1891рр. (Надвірнянський деканат), парох в цьому ж селі з 1891 по 1905рр. Парох в с.Виноград Лісний з 1895 по 1914рр. (Тлумацький деканат). Адміністратор в с.Васильківці з 1925р. (Гусятинський деканат), парох в цьому селі з 1925 по 1933рр⁶⁰⁰. Священнослужитель був москвофільських переконань. Займався виключно духовними справами⁶⁰¹. Діти: невідомо. Помер в с.Васильківці.

Матійців Михайло (1913– не раніше 1943), свяч: 1937р., целібс.

⁵⁹⁶ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 426.

⁵⁹⁷ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 328.

⁵⁹⁸ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 420.

⁵⁹⁹ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 297.

⁶⁰⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 337.

⁶⁰¹ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 419-420.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Тудорів з 1937 по 1938рр. (Гусятинський деканат)⁶⁰². Адміністратор в с.Сколові з 1938 по 1943рр. (Буцацький деканат). Адміністратор парафії в с.Братківцях з 1943р. (Тисменицький деканат). Дата та місце смерті – немає інформації (не раніше 1943р.)⁶⁰³.

Матковський Іван (1872–10.09.1928), свяч: 1895р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Олексинцях з 1895 по 1898рр. (Борщівський деканат). Сотрудник в м.Товсте з 1898 по 1900рр. (Заліщицький деканат). Парох в с.Постолівка з 1902 по 1907рр. (Гусятинський деканат). Парох в м.Гусятин з 1907 по 1914рр. Сотрудник на парафії в с.Свидовій/Мухавці з 1925р. (Чортківський деканат). Опікувався парафією в с.Свидова з 1924 по 1925рр., парох в цьому ж селі з 1925 по 1928рр. (Чортківський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Свидова⁶⁰⁴.

Мелешкович Микола (1818–18.11.1890), свяч: 1846р., одружений.

Душпастирська праця: адміністратор с.Сухостав з 1846 по 1855р. (Гусятинський деканат), парох в цьому селі з 1855 по 1890рр.⁶⁰⁵ Діти: невідомо. Помер в с.Сухостав.

Метрипула Михайло (1892– не раніше 1943), свяч: 1928р., целібс.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Чортовцю з 1928 по 1929рр. (Городенківський деканат). Адміністратор в с.Клювинці з 1929 по 1930рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Новосілці Язловецькій (Теребовлянський

⁶⁰² Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 338.

⁶⁰³ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330г. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 6, Арк. 178.

⁶⁰⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 338.

⁶⁰⁵ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 303.

деканат)⁶⁰⁶. Сотрудник в с.Язлівцях 1943р. (Чортківський деканат). Дата та місце смерті – немає інформації⁶⁰⁷.

Микитин Павло (1899– дата смерті невідома), свяч: 1930р., целебс.

Душпастирська праця: адміністратор в с.Озерянах з 1930 по 1934рр. (Станиславів). Адміністратор парафії в с.Гадинківці з 1923 по 1938рр. (Гусятинський деканат)⁶⁰⁸. Перейшов до РПЦ в 1945–1947р⁶⁰⁹.

Ніжинський Олександр (1880– дата смерті невідома) свяч: 1913р., целебс.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Городниця з 1913 по 1914рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Фитькові з 1924 по 1938рр. (Надвірнянський деканат). Дата та місце смерті – немає інформації⁶¹⁰.

Носковський Владислав (1864–11.02.1928), свяч: 1888, одружений, дружина – Ольга Носковська (Свистун) (1870–1935).

Душпастирське служіння: сотрудник у м.Борщеві з 1889 по 1890рр. Сотрудник в с.Сухоставі з 1890р. (Гусятинський деканат), адміністратор в цьому ж селі з 1890 по 1892рр. Адміністратор в с.Сороках з 1892 по 1893рр. (Бучацький деканат), парох в цьому ж селі з 1893 по 1928рр. Опікувався парафією в с.Жизномирі з 1925 по 1927рр. (Бучацький деканат)⁶¹¹.

Під час російської окупації Галичини був заарештований і висланий до Сибіру (Симбірськ). У Симбірську служив священником при місцевому костелі разом з отцем-мітратом Гордієвським зі Станіслава, парохом Войнилова. Восени 1916р. в Симбірську зустрівся з вивезеним до Сибіру сином Зеноном. Додому повернувся заходами Червоного Хреста через Стокгольм. Брав активну

⁶⁰⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 339.

⁶⁰⁷ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330г. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 6, Арк. 61.

⁶⁰⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 341.

⁶⁰⁹ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 54.

⁶¹⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 343.

⁶¹¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 344.

участь у встановленні влади ЗУНР в Бучацькому повіті. Від 1918р. польовий духівник УГА (капелан). Під час польської окупації Галичини його переслідувала влада.

Діти: доктор Зенон – український військовик, громадський діяч, командир сотні Легіону УСС та полку ЧУГА. Роман – старшина армії Австро–Угорщини, загинув на італійському фронті 1916р. Євген – український військовик, громадський діяч, хорунжий Легіону УСС та УГА.

Помер в с.Сороки⁶¹².

Олесницький Алозій (1863–13.09.1924), свяч: 1886р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник на парафії в с.Говилів Великий з 1886 по 1887рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в м.Городенка з 1887 по 1889рр., Адміністратор в с.Брошківцях з 1889 по 1893рр. (Буковина). Парох в с.Торговиці Пільній з 1893 по 1906рр. (Городенківський деканат). Парох в с.Чортівці з 1906 по 1924рр. (Городенківський деканат).

Діти: Любов Олесницька, Микола Олесницький, Олександр Олесницький, Стефанія Олесницька, Емілія Олесницька, Володимир Олесницький.

Помер в с.Чортівці⁶¹³.

Олесницький Григорій (1816–13.03.1905), свяч: 1838, одружений з Софією Олесницькою (Познанська).

Душпастирська праця: адміністратор в с.Налужі з 1839 по 1840рр. (Теребовлянський деканат). Адміністратор в с.Сороки з 1840 по 1842рр. Парох в с.Говилів Великий з 1842 по 1905рр. (Гусятинський деканат)⁶¹⁴. Шамбелян Його святості, почесний крилошанин капітули Станіславівської. Титулярний радник

⁶¹² Гриневич Я. Отець Володислав Носковський і його родина / Бучач і Бучаччина. Історично-мемуарний збірник / ред. колегія Михайло Островерха та інші. - Нью Йорк - Лондон - Париж - Сидней - Торонто : НТШ, Український архів, 1972. Т. XXVII. С. 373–381.

⁶¹³ Алозій Олесницький нар. 1863 пом. 13 вересня 1924 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2020. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:1286548> (дата звернення 28.10.2023).

⁶¹⁴ Григорій Олесницький нар. 1816 пом. 13 березня 1905 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2020. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:666714> (дата звернення 28.10.2023).

єпископської консисторії, декан Гусятинського деканату в 1885–1898рр.⁶¹⁵. За його служіння в с.Говилів Великий було збудовано нову церкву 1862р.⁶¹⁶.

Діти: Юлія Олесницька, Олена Олесницька, Іван Олесницький (1850–1924), Євген Олесницький (1860–1917), про трьох інших дітей інформація відсутня.

Помер в с.Говилів Великий⁶¹⁷.

Ольшанський Лев (1875 – не раніше 1938), свяч: 1902р. (Перемишль), одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Джурині з 1902 по 1903рр. (Чортківський деканат), адміністратор в цьому ж селі з 1903 по 1905рр. Адміністратор в с.Суходіл з 1905 по 1908рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Деляві з 1908 по 1909рр. (Тлумацький деканат). Парох в с.Самолуски з 1909 по 1925рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Чорнокінцях Великих з 1925 по 1938рр. (Скальський деканат). Діти: невідомо. Дата та місце смерті – інформації немає⁶¹⁸.

Орбець Стефан (16.08.1884–1955) свяч: 1911р., одружений з Марією Орбець (Стрільбицькою).

Душпастирське служіння: сотрудник в с.Сухоставі з 1911 по 1913рр. (Гусятинський деканат). Катехит в м.Копичинцях з 1913р. Військовий капелан на італійському фронті з 1914 по 1918рр. Парох с.Росохача з 1919 по 1942рр.⁶¹⁹. Заарештований 16.01.1942р. Згідно з постановою від 24.06.1942р. ув'язнений на

⁶¹⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 19.

⁶¹⁶ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 388.

⁶¹⁷ Григорій Олесницький нар. 1816 пом. 13 березня 1905 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2020. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:666714> (дата звернення: 01.10.2023).

⁶¹⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 345.

⁶¹⁹ Степан Орбець нар. 16 серпня 1884 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2020. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:1246243> (дата звернення: 01.10.2023).

сім років. Реабілітований 25.09.1955 р⁶²⁰. Діти: немає. Дата та місце смерті – інформації немає.

Павельчак Володимир (1894– дата смерті невідома), свяч: 1928р., целебс.

Душпастирська праця: сотруди́ник-експозит в с.Хлопівці з 1928 по 1933рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Текуча з 1935 по 1938рр. (Станіславів). Опікувався парафією в с.Акрічорі з 1935р. (Коломийський деканат)⁶²¹.

29 жовтня 1928р. уділено канонічну догану, як подає «Метрика клиру», за те, що, сидячи в домі пароха при обіді, до якого засіли священники і миряни, сказав: «Я Україні служу, плюю на тіяру. Можу скинути реверенду, щоби мені ніг не путала»⁶²². Дата та місце смерті – немає інформації.

Павлик Василь (11.02.1890 – дата смерті невідома), свяч: 1917р., целебс.

Душпастирська праця: шкільний катехит в с.Кутах Старих. Заступник катехитичної школи ім.Міцкевича в м.Станіславові 1918р. Сотруди́ник в с.Саджаві з 1918 по 1920рр. (Богородчанський деканат). Адміністратор в с.Гороранці з 1920 по 1922рр. (Устецький деканат). Парох в с.Постолівка з 1924 по 1941рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Городниці з 1929р. (Гусятинський деканат). Адміністратор парафії в с.Нижбірок Новий з 17.10.1941р. (Гусятинський деканат). З 18.04. 1935р. – комісар в шкільних справах в наступних селах: Городищі, Целієві, Нижбірку Новім, Нижбірку Старім, Самолусках, Трибухівцях, Гусятині, Вільхівцях, Постолівці, Іванівці⁶²³. Парох села не прийняв російського «православ'я» і продовжив служити підпільно⁶²⁴. Дата та місце смерті – немає інформації.

Палагицький Іван (1868–22.12.1927), свяч: 1895р., вдівець з 1925р.

⁶²⁰ Реабілітовані історією. Тернопільська область. Книга шоста / Упор. О. Г. Бажан, П. З. Гуцал, Г. М. Маєвська. Тернопіль : ТОВ «Терно-граф», 2020. Т. 6. С. 171.

⁶²¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 348.

⁶²² ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330в. Метрика кліру Станіславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станіславів, т. 4, Арк. 26.

⁶²³ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330в. Метрика кліру Станіславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станіславів, т. 4, Арк. 129.

⁶²⁴ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 73.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Постолівці з 1895 по 1897рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в м.Товсте з 1897 по 1898рр. (Заліщицький деканат), сотрудник в с.Олексинцях з 1898 по 1900рр. (Борщівський деканат). Сотрудник в Станиславівській катедрі з 1900 по 1901рр. Сотрудник в с.Боянах/Раранцях з 1901 по 1902рр. (Буковина). Адміністратор в с.Підлужа з 1902 по 1903рр. (Станиславів). Адміністратор в с.Скоморохах з 1903 по 1904рр. (Бучацький деканат). Адміністратор в с.Тулукові з 1904 по 1905рр. (Снятинський деканат). Сотрудник в с.Чорнокіцях Великих/Малих з 1905 по 1914рр. (Скальський деканат), адміністратор в цьому селі з 1924 по 1925рр. Парох в с.Угриневі Долішньому з 1926 по 1927рр. (Станіславів). Діти: невідомо. Помер в с.Угриневі Долішньому⁶²⁵.

Пельвецький Антін (1898–1957), свеч: 1925р., целебс.

Душпастирська праця: шкільний катехит в м.Надвірній з 1925 по 1927рр. Сотрудник в с.Печеніжині з 1929 по 1930рр. (Коломийський деканат). Адміністратор в с.Петликівцях Старих з 1930 по 1933рр. (Бучацький деканат). Адміністратор в м.Пробіжна Нова з 1935 по 1938рр. Парох в м.Копичинці з 1946р. (Гусятинський деканат). Гусятинський декан з 1946р. Перейшов до РПЦ в 1946р⁶²⁶.

На місце арештованого 11 квітня 1945р. єпископа Григорія Хомишина радянська влада призначила о. Антонія Пельвецького. Проводив агентурну і розвідувально-вербувальну діяльність серед священнослужителів та вірних ГКЦ. В НКВД як агент мав позивний «Шевчук». Став діяльним членом ініціативної групи по возз'єднанню з РПЦ. Ухвалою синоду РПЦ від 19 лютого 1946р., адміністратор о.Антоній був призначений єпископом Станіславським і Коломийським. 23 лютого 1946р. в Воздвиженській церкві Києво–Печерської лаври митрополитом Київським РПЦ Іоанном (Соколовим), екзархом України,

⁶²⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 347.

⁶²⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 349.

був возз'єднаний з православною церквою в числі 30 священників – членів ініціативної групи. У той же день пострижений у чернецтво.

24 лютого 1946р. у Володимирському соборі Києва Патріаршим Екзархом всієї України Митрополитом Київським і Галицьким РПЦ Іоанном (Соколовим), єпископом Львівським і Тернопільським РПЦ Макарієм (Оксіюком), єпископом Мукачівським і Ужгородським Нестором (Сидоруком) і єпископом Волинським і Рівненським РПЦ Варлаамом (Борисевичем) рукоположений на єпископа Станіславського і Коломийського. 8–10 березня відбувся неканонічний та не визнаний Ватиканом Львівський псевдособор з ліквідації Берестейської унії, в роботах якого брав живу і діяльну участь єпископ Антоній. Постановою Священного Синоду від 24 жовтня 1954р. був зведений в сан архієпископа РПЦ. З 19 жовтня 1955р. по 27 вересня 1956 – тимчасовий керуючий Дрогобицької і Самбірської єпархії РПЦ. Помер від серцевого нападу в Дрогобицькій єпархії⁶²⁷.

П'єсцьоровський Щасний (Фелікс) (1868–24.11.1918), свяч: 1893р., одружений.

Душпастирська праця: адміністратор в с.Похорівці (Буковина). Сотрудник в с.Винограді з 1895 по 1901рр. (Коломийський деканат), адміністратор з 1901 по 1902рр. Адміністратор в м.Хоростків з 1902 по 1904рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Іванівка з 1904 по 1918рр⁶²⁸. (Гусятинський деканат). Став членом товариства «Ап. Петра» разом із громадою м.Хоростків у 1904р⁶²⁹. Діти: невідомо. Помер в с.Іванівка.

Пирожек Михайло (1834–28.12.1894), свяч: 1857р., одружений, вдівець з 1871р⁶³⁰.

⁶²⁷ Липовецький С. Як “ліквідовували” унію / Історія УГКЦ : сайт парафії св. муч. Віри, Надії, Любові та їх матері Софії, 2020. URL: <https://cerkva-vnls.lviv.ua/yak-likvidovuvaly-uniyu/> (дата звернення: 01.10.2023).

⁶²⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 350.

⁶²⁹ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархїи Станиславѳвской на рѳк Божїй 1904. Рѳчникъ XIX. Въ Станиславѳвѳ: зѳ печати І.Данкевича, Накладом Кліра Епархїального, 1904. Т. XXIII. Арк. 31

⁶³⁰ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархїи Станиславѳвской на рѳк Божїй 1904. Рѳчникъ XIX. Въ Станиславѳвѳ: зѳ печати І.Данкевича, Накладом Кліра Епархїального, 1904. Т. XXIII. С.136

Душпастирська праця: адміністратор в с.Черепині з 1858 по 1861рр. (Львів). Адміністратор в с.Рожичці з 1861 по 1863рр. (Скалатський деканат). Адміністратор в с.Гологорі-Волі з 1863 по 1864рр. (Золочівський деканат). Адміністратор в с.Довному з 1864 по 1875рр. (Стрий). Адміністратор в с.Хреневі з 1875 по 1878рр. Адміністратор парафії в с.Тудорів з 1878 по 1881рр. (Гусятинський деканат), парох в цьому ж селі з 1881 по 1884рр. Діти: невідомо. Помер в с.Тудорів⁶³¹.

Підлясецький (Подляшецький) Северин (1857–01.04.1938, (мемуарний збірник чортківської округи подає, що до 1940р. був парохом⁶³²), свят: 1886р., одружений.

Душпастирська праця: адміністратор в с.Турульчому з 1887 по 1888рр. (Борщівський деканат). Сотрудник в м.Заліщики з 1888 по 1892рр. Сотрудник в м.Чортків з 1892 по 1898рр. Парох в с.Угрині/Заліссі з 1898 по 1905рр. (Чортківський деканат). Парох в с.Увисла з 1905 по 1938рр. (Гусятинський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Увисла⁶³³.

Полянський Амврозій (1879–27.06.1908), свят: 1903р., одружений.

Душпастирська праця: шкільний катехит в м.Гусятині з 1903 по 1907рр. Сотрудник в м.Пробіжна Нова з 1907р. (Гусятинський деканат). Парох в с.Самолуски з 1907 по 1908рр. (Гусятинський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Самолуски⁶³⁴.

Познанський Володимир (1850– дата смерті невідома), свят: 1875р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Горошовій з 1875 по 1878рр. (Борщівський деканат), адміністратор в цьому ж селі з 1878 по 1880рр.

⁶³¹ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. T. 2. С. 364.

⁶³² Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 369.

⁶³³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 351.

⁶³⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 351.

Адміністратор в с.Бірках Малих з 1880 по 1882рр. (Скалатський деканат). Адміністратор в с.Давидківцях з 1882 по 1883рр. (Чортківський деканат), капелан тут же з 1883 по 1889рр⁶³⁵. Діти: невідомо. Дата та місце смерті – інформації немає.

Придаткевич Іван (1881–1947), свяч: 1905р., одружений, дружина – Софія Придаткевич (Колянівська) (1855–1925).

Душпастирська праця: сотрудник в с.Жаб'є-Ільці з 1906 по 1911рр. (Косівський деканат). Адміністратор в с.Стопчатові з 1911 по 1912рр. (Коломийський деканат). Адміністратор в с.Яблунів з 1912 по 1913рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Дубки з 1913 по 1914рр. (Городенківський деканат). Парох в м.Тисмениці з 1914 по 1919рр. Парох в с.Перерослі з 1919 по 1921рр. Парох в с.Горожанці з 1922 по 1947рр. (Підгаєцький деканат).

Діти: Олена Придаткевич, Олександр Придаткевич, Ярослав Придаткевич. Помер в Горожанці⁶³⁶.

Проскурницький Іван–Орест (1887 – не раніше 1945), свяч: 1911р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в м.Косові з 1911 по 1913рр. (Косівський деканат), адміністратор в цьому ж селі з 1913 по 1914рр. Сотрудник в с.Язлівці/Новосілці з 1918 по 1930рр. (Буцацький деканат). Парох в с.Клювинці з 1930 по 1938рр. (Гусятинський деканат). Опікувався парафією в с.Верхівці з 1930 по 1938рр. (Гусятинський деканат)⁶³⁷. У 1945–1947рр. о.Іван-Орест Проскурницький перейшов до РПЦ⁶³⁸. Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації.

⁶³⁵ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 358.

⁶³⁶ Іван Придаткевич нар. 1881 пом. 1947 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2015. URL: <https://uk.rodovid.org/wk?title=Запис:923924&printable=yes> (дата звернення: 01.10.2023).

⁶³⁷ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 353.

⁶³⁸ Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 52-65.

Рак (Раченко) Теодор (01.03.1879 – дата смерті невідома), свяч: 1905р., одружений.

Душпастирська праця: парох в с.Боянах/Паранче з 1905 по 1914р. (Буковина). Парох в м.Гусятин з 1922 по 1938рр. Опікувався парафією в с.Суходіл з 1925 по 1927рр. (Гусятинський деканат)⁶³⁹. Отець Теодор подбав про відбудування знищеної під час військових дій церкви і побудови захоронки⁶⁴⁰. Діти: невідомо. Дата та місце смерті – інформації немає.

Рогошевський Мар'ян (08.02.1880 – дата смерті невідома), свяч: 1905р., одружений.

Душпастирська праця: катехит при школах в м.Хоростків з 1905 по 1913рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Сухостав з 1913 по 1938рр. (Гусятинський деканат)⁶⁴¹. Сотрудник в с.Мшанець з 1939р. (Гусятинський деканат)⁶⁴². Діти: невідомо. Дата та місце смерті – інформації немає.

Рогошевський Тадей (1872–22.03.1916), свяч: 1897р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Острі з 1897 по 1898рр. (Бучацький деканат). Сотрудник в м.Бучачі з 1898 по 1909рр. Парох в с.Постолівка з 1909 по 1916рр. (Гусятинський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Постолівка⁶⁴³.

Рокицький Михайло (1901 – дата смерті невідома), свяч: 1929р., целібс.

Душпастирська праця: сотрудник в м.Копичинці з 1929 по 1933рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Ласківцях з 1933 по 1936рр. (Тернопіль), парох в цьому ж селі з 1936 по 1938рр. Дата та місце смерті – немає інформації⁶⁴⁴.

⁶³⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 354.

⁶⁴⁰ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 413.

⁶⁴¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 355.

⁶⁴² ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330в. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 4, Арк. 160.

⁶⁴³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С.355.

⁶⁴⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. С. 356

Росткович Віктор де-Лодзя (1847 – дата смерті невідома), свяч: 1873р., одружений, вдівець з 1925р.

Душпастирське служіння: парох в с.Жежаві з 1878 по 1903рр. (Заліщицький деканат). Парох в с.Сидорів з 1903 по 1938рр. (Гусятинський деканат). Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації⁶⁴⁵.

Рижевський Володимир (1903 – дата смерті невідома), свяч: 1929р., одружений.

Душпастирська праця: сотруди́ник-катехит в м.Копичинці з 1933 по 1937рр. (Гусятинський деканат), парох в цьому ж місті з 1937 по 1938рр. Діти: невідомо. Дата та місце смерті – інформації немає⁶⁴⁶.

Саноцький Василь (1888–19.01.1928), свяч: 1913р., целєбс.

Душпастирське служіння: сотруди́ник в м.Печеніжині з 1913 по 1914рр. (Коломийський деканат). Парох в м.Пробіжна Нова з 1922 по 1928рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор (тимчасово виконував обов'язки декана) Гусятинського деканату з 1925 по 1928рр. Помер в м.Пробіжна Нова⁶⁴⁷.

Сатурський Іван (1878–22.01.1933), свяч: 1903р., одружений.

Душпастирська праця: парох в с.Сухостав з 1908 по 1911рр. (Гусятинський деканат). Професор Станіславівській гімназії з 1911 по 1914рр. Професор Коломийській гімназії з 1925 по 1933рр. Діти: невідомо. Помер в м.Коломия⁶⁴⁸.

Семенюк Микола (1882 – дата смерті невідома), свяч: 1911р., одружений.

Душпастирська праця: до 1927р. в Львівській архієпархії. Опікувався парафією в м.Хоросткові/Хлопівці з 1927р. (Гусятинський деканат). Парох в с.Переволоці з 1929 по 1938рр. (Бучацький деканат). Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації⁶⁴⁹.

⁶⁴⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 357.

⁶⁴⁶ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 358.

⁶⁴⁷ Там само, С. 359.

⁶⁴⁸ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 359.

⁶⁴⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 361.

Сіменевич Зенон (1848–28.06.1917), свяч: 1872р., одружений.

Душпастирська праця: капелан в с.Клювинці з 1885 по 1892рр. (Густинський деканат), парох в цьому ж селі з 1892 по 1896рр. Парох в с.Гостеві з 1896 по 1917рр. (Тлумацький деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Гостеві⁶⁵⁰.

Сіменович Іларій (1858–05.04.1916), свяч: 1883р., одружений.

Душпастирська праця: адміністратор в с.Трибухівцях з 1886р. (Бучацький деканат). Адміністратор в с.Олешові з 1886 по 1887рр. (Тлумацький деканат). Сотрудник в с.Сухоставі з 1888 по 1890рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Сороках з 1890 по 1892рр. (Бучацький деканат). Парох с.Сухостав з 1892 по 1908рр. Парох с.Білобожниця з 1908 по 1916рр. (Чортківський деканат)⁶⁵¹. Отець Іларій в 1904р. став учасником товариства «Ап. Петра», разом з парафією⁶⁵². Діти: невідомо. Помер в с.Білобожниця.

Слівінський Євстахій (1868– дата смерті невідома), свяч: 1901р., целебс.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Острі з 1901 по 1902рр. (Бучацький деканат), адміністратор у цьому ж селі з 1902 по 1905рр, парох з 1905 по 1912рр. Парох в с.Перемилові з 1912 по 1932рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Білі Ославі з 1932 по 1935рр. (Надвірнянський деканат). Адміністратор в с.Туйдів з 1938р. (Станиславів)⁶⁵³.

У краєзнавчій розвідці «Чортківська округа» міститься негативний відгук про служіння о.Євстахія. Зокрема, там говориться про те, що о.Євстахій Слівінський був польського походження, а тому не відстоював інтереси українських парафіян перед владою. Це поклало початок заворушенню та

⁶⁵⁰ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 362.

⁶⁵¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 362.

⁶⁵² Шематизмъ всего клира греко-католической Епархии Станиславовской на рік Божій 1904. Річникъ XIX. Въ Станиславовѣ: зъ печати І.Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1904. Т. XXIII. Арк. 31

⁶⁵³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 364.

невдоволенню місцевого населення. Тому половина парафії відділилась і перейшла в протестантизм, збудувавши «свою» церкву⁶⁵⁴.

Соневицький Клим (1857–26.09.1928), свяч: 1883р., одружений.

Душпастирська праця: до 1891р. був у Львівській архієпархії. Парох в с.Гадиньківці з 1891 по 1928рр⁶⁵⁵.

Отець Клим провадив в селі не тільки релігійне життя, але і національно-політичне. Зокрема, він був головою читальні товариства «Просвіта» та товаришував з відомим українським політичним діячем – Костем Левицьким⁶⁵⁶.
Діти: невідомо. Помер в с.Гадиньківці.

Соневицький Теофіл (1857–1943), свячення 1883р., одружений – дружина Марія Соневицька (Лукашевич) (1862–1934).

Душпастирська праця: сотрудник в с.Преволоці з 1886 по 1892рр. (Буцацький деканат). Сотрудник в с.Біла з 1892 по 1895рр. (Чортківський деканат). Парох в с.Тудорів з 1895 по 1938рр⁶⁵⁷ (Гусятинський деканат).

Отець Теофіл до Першої світової війни був прихильником москвофільства, заснував в селі читальню «ім. Качковського». Проте після війни змінив погляди і зайняв проукраїнську позицію, зокрема, щедро жертнував на зведення будинку «Рідної школи»⁶⁵⁸. Став членом товариства «Ап. Петра» в 1904р. разом із парафією⁶⁵⁹. Діти: Іван Соневицький 1887р., Юліан Соневицький 1889р., Зеновія Соневицька 1894р. Помер в с.Тудорів⁶⁶⁰.

⁶⁵⁴ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 397.

⁶⁵⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 365.

⁶⁵⁶ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 326.

⁶⁵⁷ Теофіл Аполінарій Соневицький нар. 1857 пом. 1943 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2015. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:925072> (дата звернення: 01.10.2023).

⁶⁵⁸ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 345.

⁶⁵⁹ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархии Станиславовской на рік Божій 1904. Річникъ XIX. Въ Станиславѣ: зъ печатнѣ І.Данкевича, Накладомъ Клира Епархіального, 1904.Т. XXIII. Арк. 31

⁶⁶⁰ Теофіл Аполінарій Соневицький нар. 1857 пом. 1943 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2015. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:925072> (дата звернення: 01.10.2023).

Степаняк Іван (1873– дата смерті невідома), свяч.: 1900р., одружений.

Душпастирська праця: був в Перемишльській єпархії до 1908р. Адміністратор в с.Самолуски з 1908 по 1909рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник в с.Надорожній з 1909 по 1911рр. (Тлумацький деканат). Адміністратор в с.Брошківцях з 1911 по 1912рр. (Буковина). З 1912р. в Львівській архієпархії. Діти: невідомо. Дата смерті: немає інформації⁶⁶¹.

Стечик Микола (1910– дата смерті невідома), свяч: 1934р., целібс.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Надорожна з 1934 по 1935рр. (Станіславів). Сотрудник в с.Товстенському з 1938р. (Гусятинський деканат)⁶⁶². Дата та місце смерті – немає інформації.

Стрільців Василь (1877–17.04.1934), свяч: 1904р., одружений, вдівець з 1925р.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Гнильчому з 1904 по 1906рр. (Підгаєцький деканат). Адміністратор в с.Шидлівці з 1906 по 1908рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Сільче з 1908 по 1909рр. (Станіславів). Адміністратор в с.Глушкові з 1909 по 1911рр. Парох в с.Бедриківці з 1911 по 1934рр. (Заліщицький деканат). Парох у с.Вербовцях з 1926 по 1934рр. (Теребовлянський деканат). Діти: невідомо. Помер у с.Вербовцях⁶⁶³.

Струмінський Михайло (1868–16.02.1937), свяч: 1897р., одружений, дружина – Зиновія Євгенія (Струмінська) (1879–1929)

Душпастирська праця: сотрудник в с.Кривеньке з 1898 по 1900рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник-катехит в м.Копичинці з 1900 по 1903р. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Іванє з 1903 по 1905рр. (Заліщицький деканат). Сотрудник в с.Мельниці з 1905 по 1909рр. (Борщівський деканат). З 1909р. в Львівській архієпархії.

⁶⁶¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 367.

⁶⁶² Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 367.

⁶⁶³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 368

Діти: Олена Струмінська, Богдан Струмінський 1898р., Маркіян Струмінський 1906р., Ростислава Струмінська 1917р. і ще одна дитина – невідома. Дата та місце смерті – інформація відсутня⁶⁶⁴.

Суєт Лука (1848–03.01.1906), свяч: 1877р., одружений, вдівець з 1891р.

Душпастирська праця: сотрудник в м.Калуш з 1877 по 1879 рр. Сотрудник в с.Струсові з 1879 по 1884рр. (Теребовлянський деканат). Адміністратор в с.Осівцях з 1886р. (Бучацький деканат)⁶⁶⁵. Сотрудник в с.Хлопівці з 1886 по 1899рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Самолуски з 1899 по 1906рр. (Гусятинський деканат). Діти: невідомо. Помер в с.Самолуски⁶⁶⁶.

Темницький Микола (1847–11.08.1921), свяч: 1873р., одружений, дружина – Касуня Темницька (Січинська) (дата народження невідома – 1921).

Душпастирська праця: до 1879р. був в Львівській єпархії. Сотрудник в м.Хоростків з 1879 по 1886рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Шидлівцях з 1886 по 1906 рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Устя Зелене з 1906 по 1921рр. (Бучацький деканат). Громадський, політичний діяч і публіцист, видатний проповідник і промовець на вічах, організатор Гусятинщини, співредактор газет «Батьківщина», «Свобода», «Діло» та ін. Батько громадсько-політичних діячів Володимира Луки, Омеляна Темницьких. Став членом товариства «Ап. Павла» в 1897р⁶⁶⁷.

Діти: Володимир-Лука Темницький 1879р., Омелян Темницький 1882р. Помер в с.Устя-Зелене⁶⁶⁸.

Теодорович Микола (1850–10.10.1917р.), свяч: 1874р., одружений.

⁶⁶⁴ Михайло Струмінський нар. 1868 пом. 16 лютого 1937 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2015. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:787155> (дата звернення: 01.10.2023).

⁶⁶⁵ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 358.

⁶⁶⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 372.

⁶⁶⁷ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѣвской на рік Божій 1897. Рѣчникъ XII. Въ Станиславѣ: зъ печати І.Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1897. Т. XXIV. Арк. 186-187

⁶⁶⁸ Микола Темницький нар. 1847 пом. 1921 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2014. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:666100> (дата звернення: 01.10.2023).

Душпастирська праця: Парох в с.Іваниківці з 1882 по 1893рр. (Богородчанський деканат). Парох в с.Трибухівцях з 1893 по 1900рр. (Гусятинський деканат). Парох в м.Гусятин з 1900 по 1906рр. Парох в м.Пробіжна Нова з 1906 по 1917рр. (Гусятинський деканат)⁶⁶⁹. Іменований душпастирем сестер-служебниць в с.Самолусах. Отримав єпископську нагороду в 1895р.⁶⁷⁰. У 1897р. став членом товариства «Ап. Павла»⁶⁷¹. Діти: невідомо. Помер в м.Пробіжна Нова.

Томашівський Петро (1894 – дата смерті невідома), свяч: 1918р., одружений.

Душпастирська праця: парох в с.Коцюбинці з 1924 по 1938рр. (Гусятинський деканат)⁶⁷². Мав догану за те, що «брав високі оплати, не хотів навістити, окропити свяченою водою померших безплатно і що скаржитись на всіх своїх вірних за незаплачені оплати єпитрахильні 1934р.»⁶⁷³. Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації.

Тріскалюк Олексій (15.08.1897 – дата смерті невідома), свяч: 1935р., целебс.

Душпастирська праця: сотрудник-експозит в с.Хлопівка з 1938р. (Гусятинський деканат). Опікувався парафією в с.Увисла з 1938р. (Гусятинський деканат). Дата та місце смерті – немає інформації⁶⁷⁴.

Туркевич Антін (1838–01.04.1907), свяч: 1862р., одружений, дружина – Олена Туркевич (Олесницька).

Душпастирська праця: сотрудник в м.Коропець з 1863 по 1864рр. Парох в м.Копичинці з 1864 по 1868рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Оришківці з

⁶⁶⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 373.

⁶⁷⁰ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330д. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 5, Арк. 64.

⁶⁷¹ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархии Станиславѳвской на рѳк Божій 1897. Рѳчникъ XII. Вѳ Станиславѳвѳ: зѳ печатнѳ І.Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1897. Т. XXIV. Арк. 186-187

⁶⁷² Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 374.

⁶⁷³ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330д. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 5, Арк. 89.

⁶⁷⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 375.

1868 по 1907рр. (Гусятинський деканат)⁶⁷⁵. Нагороди: похвала митрополичого ординаріату за ревне душпастирство у 1875р.; визнання 1880р. за ревне навчання науки релігійної в школах; узнання в 1881р. за ревну душпастирську працю та виклад науки релігійної в школах»⁶⁷⁶. Діти: немає. Помер в с.Оришківці.

Турула Теодор (1856–24.19.1930), свяч: 1880р., одружений.

Душпастирська праця: до 1886р. в Львівській архієпархії. Парох в с.Увисла з 1886 по 1904рр. (Гусятинський деканат). Парох в м.Хоросткові з 1904 по 1930рр. (Гусятинський деканат)⁶⁷⁷. Шематизм Станіславівський подає, що о.Теодор став віцедеканом Гусятинського деканату в 1896-1909рр.⁶⁷⁸, а до нього віцедеканом був о.Василь Турула⁶⁷⁹. Проте, як зазначено в самому шематизмі за 1894р., парохом с.Увисла був о.Теодор Турула в цей період⁶⁸⁰, хоча в іншому місці шематизму говориться про те, що парох Увисли є о.Василь Турула⁶⁸¹. Зважаючи на ці факти, можна припустити, що скоріш за все о.Василь Турула і о.Теодор Турула – це одна і та ж людина, оскільки о.Василь Турула також не згадується в шематизмі о.Д.Блажейовського. Діти: невідомо. Помер в м.Хоростків⁶⁸².

Турчин Степан (1889– дата смерті невідома), свяч: 1926р., целєбс.

Душпастирська праця: сотруди́ник в м.Снятині з 1926 по 1928рр. Адміністратор в с.Гадиньківці з 1928 по 1934рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Худіївцях з 1934 по 1938рр. (Тернопіль). Дата та місце смерті – немає інформації⁶⁸³.

⁶⁷⁵ Антін Туркевич нар. 1838 пом. 1 квітня 1907 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2014. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:1286523> (дата звернення: 01.10.2023).

⁶⁷⁶ ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330д. Метрика кліру Станіславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станіславів, т. 5, Арк. 74.

⁶⁷⁷ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 376.

⁶⁷⁸ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархїи Станиславѳвской на рѳк Божїй 1896. Рѳчникъ XI. Въ Станиславѳвѳ : зѳ печатнѳ І. Данкевича, Накладом Клира Епархїального, 1896. Арк. 27

⁶⁷⁹ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархїи Станиславѳвской на рѳк Божїй 1894. Рѳчникъ V. Въ Станиславѳвѳ : зѳ печатнѳ І. Данкевича, Накладом Клира Епархїального, 1894. Арк. 22.

⁶⁸⁰ Там само Арк. 41.

⁶⁸¹ Там само Арк. 34.

⁶⁸² Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 376.

⁶⁸³ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 375

Ульванський Іван (1862–08.03.1930), свяч: 1889р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Босирах з 1889 по 1890рр. (Борщівський деканат). Сотрудник в с.Усті Зеленому з 1890 по 1892рр. (Бучацький деканат). Адміністратор в с.Босирах з 1892 по 1893рр. Парох в с.Суходіл з 1893 по 1905рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Межигірцях з 1905 по 1908рр. (Станіславів). Парох в с.Медведівцях з 1908 по 1930рр. (Бучацький деканат). Опікувався с.Пилявою з 1925р. Діти: невідомо. Помер в с.Медведівцях⁶⁸⁴.

Фацієвич Йосиф (21.04.1878 – дата смерті невідома), свяч: 1904р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Радівцях/Садові з 1904 по 1906рр. (Буковина). Адміністратор в с.Дубки з 1906 по 1908рр. (Городенківський деканат), парох в цьому ж селі з 1908 по 1913рр. Парох в с.Яблунів з 1913 по 1928рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Шупарка з 1928 по 1929рр. (Борщівський деканат). З 1929р. в Перемишльській єпархії. Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації.

Филипович Євген (1865–28.07.1906), свяч: 1899, одружений, вдівець з 1897р.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Говиліві Великому з 1889 по 1891рр. (Гусятинський деканат). Адміністратор в с.Олеші з 1891 по 1892рр. (Тлумацький деканат). Адміністратор в с.Радча з 1892 по 1893рр. (Станіславів). Парох в с.Стінці з 1893 по 1898рр. (Бучацький деканат). Опікувався в'язницею в м.Станіславові з 1898 по 1906рр. Парох в м.Обертині з 1906р. (Городенківський деканат). Працював в єпархіальній консисторії з 1904 по 1905рр. Діти: невідомо. Помер в м.Обертині⁶⁸⁵.

Фіцалович Іван (1890–31.09.03.1919), свяч: 1918, сімейний стан – невідомо.

⁶⁸⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 377.

⁶⁸⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 291.

Душпастирська праця: Сотрудник в с.Крогулець з 1919р. (Гусятинський деканат). Діти: немає. Помер в с.Крогулець⁶⁸⁶.

Хоминець Дмитро (1870–28.04.1902), свяч: 1896р., целебс.

Душпастирська праця: сотрудник в м.Бучачі з 1896 по 1898рр. Сотрудник в с.Говилів Великому з 1898 по 1902рр. (Гусятинський деканат). Помер в с.Говилів Великому⁶⁸⁷.

Чайковський Василь (1862–20.03.1920), одружений, дружина – Ольга Чайковська (Свенціцька).

Душпастирська праця: сотрудник в с.Перемилів з 1901 по 1905рр. (Гусятинський деканат), адміністратор в цьому ж селі з 1905 по 1906рр. Адміністратор в с.Мишків з 1906 по 1907рр., парох в цьому ж селі з 1907 по 1920рр. (Заліщицький деканат).

Діти: Ірина Чайковська, Роман Чайковський 1905р., Данило Чайковський 1909р., Марта Чайковська 1919р.
Помер в с.Мишків⁶⁸⁸.

Чорний Теодор (1867–1938), свяч: 1893р., одружений, вдівець з 1925р.

Душпастирська праця: сотрудник в с.Говилів Великому з 1893 по 1895рр. (Гусятинський деканат). Сотрудник-катехит в м.Копичинці з 1895 по 1898рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Клювинці з 1898 по 1923рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Соколів з 1923 по 1938рр. (Бучач)⁶⁸⁹. Був членом товариства «Ап. Петра» разом з парафією з 1904р⁶⁹⁰. Діти: невідомо. Дата та місце смерті – немає інформації.

Чорняк Михайло (1885– не раніше 1945), свяч: 1918р., одружений.

⁶⁸⁶ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 290.

⁶⁸⁷ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 385.

⁶⁸⁸ Василь Чайковський Роду Сас де Трунко нар. 1862 пом. 20 березня 1920 / Багатомовне генеалогічне дерево, родовід, 2014. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:793271> (дата звернення: 01.10.2023).

⁶⁸⁹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. С. 281

⁶⁹⁰ Шематизмъ всего клира греко-католической Епархии Станиславовской на рік Божій 1904. Рѣчникъ XIX. Въ Станиславѣ: зъ печатнѣ І.Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1904. Арк. 213-219.

Душпастирська праця: сотрудник в м.Копичинці з 1925 по 1926рр. Катехит в м.Копичинцях з 1925 по 1938рр. (Гусятинський деканат). Опікувався парафією в с.Оришківці з 1924 по 1925рр. (Гусятинський деканат)⁶⁹¹. Протягом 1945–1947р. перейшов до РПЦ⁶⁹². Діти: невідомо. Дата та місце смерті – інформації немає.

Шанковський Антін (1835–06.11.1915), свяч: 1865р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в м.Бродах з 1864 по 1865 рр. Сотрудник в м.Теребовлі з 1865 по 1867рр. Сотрудник в м.Хоростків з 1867 по 1877рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Нижбірку Новому з 1877 по 1915рр. (Гусятинський декант)⁶⁹³. Отець Антін був головою товариства «ім. Качковського» та прихильником москвофільства⁶⁹⁴. Діти: невідомо. Помер в с.Нижбірку Новім.

Шанковський Петро (1852–25.09.1937), свяч: 1882р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник-катехит в м.Копичинці з 1884 по 1890рр. (Гусятинський деканат), парох в місті з 1890 по 1937рр⁶⁹⁵. Діти: невідомо. Помер в м.Копичинці.

Шанковський Северин (1866–1942), свяч: 1891р., одружений, дружина – Льонгіна Шанковська (Калинович).

Душпастирська праця: сотрудник в с.Помірцях у 1891р. (Бучацький деканат). Сотрудник в с.Ковалівці з 1892 по 1893рр. (Бучацький деканат), адміністратор в цьому ж селі з 1893 по 1895рр. Сотрудник в с.Балинцях з 1895 по 1897рр. (Коломийський деканат). Адміністратор в м.Копачинцях з 1897 по 1898рр. (Городенківський деканат). Сотрудник в с.Трибухівці з 1898 по 1908рр.

⁶⁹¹ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 280.

⁶⁹² Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. С. 52.

⁶⁹³ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія", Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 428.

⁶⁹⁴ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 365.

⁶⁹⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів : Місіонер, 2002. С. 429.

(Буцацький деканат). Парох в с.Чабарівці з 1902 по 1921рр. (Гусятинський деканат). Парох в с.Нижбірку Новім з 1921 по 1942рр. (Гусятинський деканат)⁶⁹⁶. Отець Северин заснував після війни в с.Нижбірку читальню товариства «Просвіта», на зміну читальні «ім. Качковського». Зазнавав переслідувань від комуністичної влади. А після смерті священнослужителя його дружину було примусово виселено (вигнано) з дому⁶⁹⁷. Діти: Софія Шанковська, Льонгин Шанковський, Марія Шанковська, Мстислава Шанковська, Яків Шанковський, Микола Шанковський. Помер в с.Нижбірку Новому⁶⁹⁸.

Шанковський Яків (1803–12.02.1890), свяч: 1823р., одружений, вдівець з 1871р.

Душпастирська праця: парох в м.Копичинці з 1831 по 1890рр. (Гусятинський деканат). Опікувався парафією в с.Гадиньківці з 1836р. (Гусятинський деканат). Завідуючий Чортківським деканатом з 1832р., Чортківський декан з 1836 по 1842рр. Завідуючий Гусятинським деканатом з 1832 по 1842рр., Гусятинський декан з 1842 по 1860рр. Ягільницький декан з 1840 по 1842рр. Діти: Шанковський Петро, більше не відомо. Помер в м.Копичинці⁶⁹⁹.

Юхнович Ігнатій (1817–06.09.1898), свяч: 1846р., одружений.

Душпастирська праця: сотрудник в м.Монастириськ з 1846 по 1847р. (Буцацький деканат). Адміністратор в с.Самолуски з 1847 по 1850рр. (Гусятинський деканат), парох-капелан у цьому ж селі з 1850 по 1898рр. Діти: невідомо. Помер в с.Самолуски⁷⁰⁰.

⁶⁹⁶ Северин Шанковський нар. 1866 пом. 1942 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2014. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:883272> (дата звернення: 01.10.2023).

⁶⁹⁷ Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Залішки / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 365-367.

⁶⁹⁸ Северин Шанковський нар. 1866 пом. 1942 / *Багатомовне генеалогічне дерево, родовід*, 2014. URL: <https://uk.rodovid.org/wk/Запис:883272> (дата звернення: 01.10.2023).

⁶⁹⁹ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія"*, *Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 428.

⁷⁰⁰ Historical šematism of the Archeparchy of L'viv, (1832-1944) / Ed. D. Blazejowskyj; *Національний університет "Києво-Могилянська академія"*, *Український католицький університет*. Kyiv : Publishing House "KM Akademia", 2004. Т. 2. С. 180

Таким чином, із 1885 до 1946 рр. душпастирське служіння на території Гусятинського деканату здійснювали 163 священники. Освіту вони здобували або у Львівській, або у Станіславівській семінарії. Щодо сімейного стану, то 125 із них були одруженими, 28 – célibси, про п'ятьох священників – відомості відсутні. Їхня душпастирська праця була пов'язана не тільки із Гусятинським деканатом, часто священники змінювали деканати, а інколи навіть переходили на служіння до іншої єпархії. За доступною джерельною інформацією, з другим приходом радянської влади дев'ять діючих священників у 1945-1946 рр. перейшли до РПЦ, шість ієреїв було арештовано, троє емігрували за кордон.

ВИСНОВКИ

Становлення Гусятинського деканату як структурної одиниці Кам'янець-Подільської частини Львівської митрополії ГКЦ відбулося в період між 1701–1706р. На жаль, через відсутність джерельної інформації неможливо вказати точну дату заснування деканату. Як структура одиниця в складі Станиславівської єпархії деканат існував в період 1885–1946 рр. Протягом періоду свого існування деканат перебував під владою Речі Посполитої, Австрійської імперії, Польського королівства, ЗУНР, німецької та радянської влади.

З доступних джерел дізнаємося, що територія деканату до 1775 р. часто зазнавала різних територіальних змін. Це можна обумовити двома факторами: перший з яких – це внутрішня реорганізація деканату на митрополичому (протопресверіатському) рівні задля кращого управління парафіями та добра вірних; другим фактором є зовнішні чинники, такі як зміна кордонів держави, договори між певними державами.

Парафіяльна мережа деканату, як вже було сказано вище, часто змінювалась. Наприклад, в період 1701–1708 рр. деканат вклав в себе 30 парафій, а в 1730 р. – вже 22 парафії. Найбільша кількість парафій, яку включав деканат у 1753 р. – 40 парафій. А в 1775 р. всього 23, причиною цього було встановлення нового кордону «по Збручі», який фактично ділив деканат навпіл. Виходячи з доступної джерельної бази, в 1885 р. до складу деканату входили 29 парафій і одна експозитура. Останні зміни в структурі деканату відбулись в середині 1920-х років. Тоді було створено ще дві парафії – в с. Верхівці і с. Личківці. Отже, станом на 1946 р. деканат налічував 31 парафію і одну експозитуру.

До організаційної структури Гусятинського деканату входили декан, заступник декана, комісар ординаріатський шкільний, комісар деканального

вдовиного фонду, бібліотекар, консерватор деканальний, референт еміграційний, деканальний духівник, катехит.

З 1885 р. деканами в Гусятинському деканаті Станиславівської єпархії були такі священники: о. Григорій Олесницький – до 1899 р., о. Даниїл Бахталовський 1901 – 1913 рр., о. Ілля Лабій 1913 р., о. Василь Саноцький 1925 – 1929 рр., о. Володимир Богачевський 1929 – 1930 рр., о. Антін Пельвецький 1939 – 1945 рр.

Довоєнний період 1885 – 1914 рр. характеризується активізацією місцевого духовенства в релігійній та суспільній діяльності. Самі про це не знаючи, священнослужителі взяли на себе просвітницьку роль серед мирян деканату. Як приклад можна навести чисельне відкриття товариств і читалень «Просвіта», в яких дуже часто головували парохі, що засвідчує їхню громадянську позицію. Були, однак, засновані і декілька москвофільських організацій, як товариство ім. М. Качковського, проте їхня мала кількість не дозволяла мати великий вплив на населення та громадську думку в Гусятинському деканаті. Згодом, після Першої світової війни, вони припинили свою діяльність.

Парохі, окрім товариств, активно ініціювали створення церковних братств, були ініціаторами відбудови чи побудови храмів, парафіяльних будинків. Душпастирі активно працювали з місцевим населенням, організовуючи різні акції чи залучаючи селян до участі в товариствах і братствах. Тим самим священнослужителі розвивали в парафіян українську національну думку та державотворення.

Протягом війни священнослужителі ГКЦ залишились поряд з народом. У міру можливостей священнослужителі в той не легкий час намагались підтримувати вірних духовно та фізично. На жаль, були міста та села, які майже вщент були зруйновані війною, як містечко Гусятин. Особливе значення в цей період мали військові капелани. Вони допомагали військовим та пораненим. А на деяких парафіях разом з місцевими парохами в церквах організовували польові госпіталі.

Післявоєнний та період після Другої світової війни 1918–1946 рр. варто розділити на два періоди – міжвоєнний та повоєнний.

Міжвоєнний період характеризувався відновленням втраченого після війни. Побачивши неосвіченість та жорстокість російського уряду, в період 1914 – 1918 рр. москвофільський вплив в регіоні був зведений до мінімуму, що переорієнтувало колишніх москвофільських прихильників на проукраїнську позицію.

Нова окупаційна польська влада з підозрою ставилась до ГКЦ, зокрема через проукраїнську позицію та національної думки серед місцевого населення, що звичайно, полкам не було вигідно. Особливу ненависть у них виклакало створення ЗУНР та можливість існування української незалежної держави. Однак з допомогою західних союзників поляки виграли війну розпочали масовані репресії проти родин військових із ЗУНР, а згодом ОУН. Репресії зачіпали також і місцеве духовенство Гусятинського деканату, в якому декілька священників активно підтримували та поширювали ідею існування української держави.

Перед ГКЦ постав новий виклик – ополячення. Польське королівство розпочало активну політику полонізації місцевого населення шляхом насадження своєї мови та культури. Завозились численні колоністи, припинялось фінансування українських шкіл. Польська окупаційна влада спробувала ігнорувати ГКЦ, однак через широку підтримку мас, та побоювання нової війни з українцями змісили поляків змінити своє рішення.

Незважаючи на всі спроби не визнавати ГКЦ як Церкву, в 1925 р. був підписаний конкордат між ГКЦ та Польським королівством, що «легалізувало» церкву та її діяльність. У відповідь на полонізацію священнослужителі часто сприяли у відкритті українських шкіл та організацій. Зокрема, «Рідна школа» – це приватна школа для українських дітей, в якій їх навчали рідної мови. Товариство «Сокіл», «Луг», «Союз Українок», створювались різні українські кооперативи та спілки. В більшості випадків священнослужителі ГКЦ активно допомагали таким товариствам.

Після приходу більшовиків в 1939 р. були закриті маже всі українські організації та установи. Знищувались все українське. До мирного населення почались застосовувати репресії, які не оминули також духовенство Гусятинського деканату. Прикладом цього може стати священник о. Ігор Кливака, якого в 1941 р. вивезено в заслання до Ташкенту.

Прихід німецької окупації дещо змінив становище ГКЦ, проте Церква все ще залишалась під пильним наглядом органів німецької адміністрації. В цей час ГКЦ як могла підтримувала своїх вірних. В Гусятинському деканаті духовенство знову залишалось з народом.

Повернення окупаційної радянської влади розпочалося з масових репресій українців. Радянський режим не міг дозволити українську мову викладу в школі чи відправлення богослужінь українською. А ще більше не міг терпіти української Церкви в Галичині. Тому розпочалась підготовка до ліквідації ГКЦ. Декан Гусятинського деканату о. Антоній Пельвецький пішов на співпрацю з органами НКВД і став агентом радянської системи під кодовим ім'ям «Шевчук». Спочатку було вивезено минулого «колегу» з часів створення Української держави та приходу до влади німців о. Антіна Малиновського, який був ревним проповідником в деканаті та мав виразну проукраїнську позицію. Розіславши листівки із закликом піти на «воз'єднання» від імені Малиновського та агітуючи духовенство, агенту «Шевчуку» вдалося переманити, залякати, змусити перейти на свою сторону 22 священнослужителя з деканату. Однак залишались і ті, хто не погодився. Ці священники проводили служіння підпільно, наражаючись постійно на небезпеку. Прикладом такого служіння може стати о. Олександр Малиновський, який приходив до криївки УПА і служив там Літургію, сповідав, причащав українських воїнів.

Від історичного створення деканату і до псевдособору в 1946 р. священнослужителі Гусятинського деканату підтримували та опікувалися своїми парафіянами. Проводили активну громадську та душпастирську діяльність. Поширювали українські національні ідеї, засновували товариства,

церковні братства, дбали про храми. Духовенство ГКЦ однозначно відіграло важливу роль у формуванні Української незалежної держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Блажейовський Д. Історичний шематизм Львівської архієпархії (1832–1944). Том 1: Адміністрація і парохії: [англійською мовою]. Львів – Київ: КМ Академія, 2004. 1004 с.
2. Блажейовський Д. Історичний шематизм Львівської архієпархії (1832–1944). Том 2: Духовенство і релігійні згромадження: [англійською мовою]. Львів – Київ: КМ Академія, 2004. 570 с.
3. Блажейовський Д. Історичний шематизм Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): [англійською мовою]. Львів: Місіонер, 2002. 450 с.
4. Боцюрків Б. Українська Греко-Католицька Церква та Радянська держава (1939–1950) / Переклад з англ. Н. Кочан, за ред. О. Турія. Львів: Вид-во УКУ, 2005. XX+268 с.
5. Боцюрків Б. Українська Греко-Католицька Церква в катакомбах (1946–1989) // Ковчег: Збірник статей з церковної історії / Редактори: Я. Грицак, Б. Гудзяк. Упорядники: Л. Гентош, Т. Романюк, О. Турій. Ч. 1. Львів: Інститут історії Церкви, Інститут історичних досліджень Львівського державного університету імені Івана Франка, 1993. С. 123-164.
6. Бублик Т. Становище греко-католицького духовенства Львівської архієпархії під час першої більшовицької окупації (1939–1941) // Ковчег. Науковий збірник з церковної історії, число 8 / відп. ред. Олег Турій. Львів: Видавництво Українського католицького університету 2018. С. 58-71.
7. Будз К. М. Українська греко-католицька церква у Галичині (1946–1968 рр.): стратегії виживання та опору у підпіллі: Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук; 07.00.01 – історія України / Національний університет «Києво-Могилянська академія»; Київський

- університет імені Бориса Грінченка. Київ, 2016. 244 с.
<https://core.ac.uk/download/pdf/78039285.pdf>
8. Бучацька єпархія УГКЦ. Парафії, монастирі, храми. Шематизм / ред. Я. Стоцький. Тернопіль: ТОВ «Новий колір», 2014. 400 с.
 9. Винник Н., Делятинський Р. Бала Йосиф // Західно-Українська Народна Республіка 1918–1923. Енциклопедія: До 100-річчя утворення Західно-Української Народної Республіки. У 3-х томах. Т. 1: А–Ж. Івано-Франківськ: Манускрипт-Львів, 2018. С. 80.
 10. Винник Н., Делятинський Р. Калята Андрій-Антін // Західно-Українська Народна Республіка 1918–1923. Енциклопедія : До 100-річчя утворення Західно-Української Народної Республіки. Т. 2: З–О. Івано-Франківськ : Манускрипт-Львів, 2019. С. 156.
 11. Гавриш І. Греко-католицьке релігійне підпілля Станиславівщини (середина 40-х–50-ті рр. ХХ ст.) // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Історія. Тернопіль, 2015. Ч. 3. С. 37–41.
 12. Гавриш І. В. Особливості підпільної діяльності духовенства і вірних УГКЦ на теренах Станиславівської єпархії у 40-60-ті роки ХХ століття / І. В. Гавриш // Науковий вісник Івано-Франківського богословського університету УГКЦ «Добрий Пастир». Збірник наукових праць. Богослов'я / Гол. ред. Р. А. Горбань. Вип. 8: до 150-річчя від дня народження Митрополита Андрея Шептицького. Івано-Франківськ, 2015. С. 197–203.
 13. Гавриш І. Релігійно-політичні процеси на теренах Станиславівської єпархії УГКЦ напередодні та під час проведення Львівського собору // Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць. Київ, 2017. Вип. 120. С. 106–113.
 14. Гавриш І. В. Станиславівська єпархія Української греко-католицької церкви у період підпілля (1946–1989 рр.): Дисертація на здобуття наук. ст. канд. іст. наук : спеціальність 07.00.01 – «Історія України» /

- Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника. Івано-Франківськ, 2017. 270 с.
- 15.Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів : Тріада плюс, 2014. 1168 с.
 - 16.[Говера Іван]. Літургія підпільної Церкви: Збірник на честь 25-ї річниці легалізації УГКЦ / за ред. Івана Говери. Спомини. Статті. Інтерв'ю, Фотоматеріали. Рим – Тернопіль: Джура. 2014. 208 с.
 - 17.Говера І. Літургійне життя священників та вірних в Українській Греко-Католицькій Церкві: Українська Греко-Католицька Церква в період підпілля (1946 – 1989). Львів: Свічадо, 2019. 400 с.
 - 18.Горбань Р., Делятинський Р. Науково-дослідний проект «Українська Греко-Католицька Церква (1991–2011 рр.): етапи формування адміністративно-канонічної структури, особливості релігійно-церковного життя, перспективи розвитку» // Науковий вісник Івано-Франківського богословського університету УГКЦ «Добрий пастир»: збірник наукових праць / Гол. ред. Р.А. Горбань. Вип. 5. Богослов'я. Івано-Франківськ: Івано-Франківський богословський ун-т, 2014. С. 239–260.
 - 19.Гуркіна С. В. Греко-католицьке духовенство Львівської архієпархії в умовах переслідування радянською владою (1944 – 1950 рр.): автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук. 07.00.01 – історія України / Львівський національний університет імені Івана Франка. Львів, 2012. 20 с.
 - 20.Гуркіна С. «Образ сили духу»: греко-католицьке духовенство Львівської архієпархії після Другої світової війни і проблема персоніфікації релігійних переконань та ідентичности // Україна Модерна. 2011. Вип. 7. С. 99-110. URL: https://uamoderna.com/images/archiv/11/7_UM_11_Statti_Hurkina.pdf
 - 21.ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, Ф.504, оп.1, спр.4. Листування з окремими священиками з питання заміщення вакантної посади священика в селі Клювинці, 16.08.1791 – 27.08.1885 рр., 119 арк.

- 22.ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр.27. Листування з парафією міста Гусятин про оренду церковної землі, 16.05.1802 – 15.04.1887 рр., 81 арк.
- 23.ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр.30. Листування з окремими священиками про заміщення вакантної посади священика в селі Васильківці, 11.10.1803 – 17.05.1883 рр., 206 арк.
- 24.ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр.79. Листування з парафією села Говилів про благословення нової церкви, 23.07.1845 – 29.07.1880 рр., 28 арк.
- 25.ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 195а. Книга обліку священиків Станиславівської єпархії, 04.12. 1873 – 31.03. 1944 рр., т. 4, 200 арк.
- 26.ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330а. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 1, 198 арк.
- 27.ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330б. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 2, 199 арк.
- 28.ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330в. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 3, 201 арк.
- 29.ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330г. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 6, 338 арк.
- 30.ДАІФО. Ф. 504, оп. 1, спр. 330д. Метрика кліру Станиславівської єпархії за 1887–1941 рр., м. Станиславів, т. 5, 201 арк.
- 31.ДАІФО. Ф. Р-388, оп. 1д, спр. 480. Особові картки священиків, Т.1 «Б-Л». 79 арк.
- 32.ДАІФО. Ф. Р-388, оп. 1д, спр. 481. Особові картки священиків, Т.2 «М-Я». 87 арк.
- 33.ДАІФО. Ф. Р-388, оп. 2, спр. 32. Матеріали про возз'єднання греко-католицької церкви з православною церквою по Станіславській області, 17.07.1945–07.03. 1946 рр., 192 арк.
- 34.ДАІФО. Ф.Р-389 (Уповноважений Ради в справах православної церкви при Раді Міністрів СРСР по Станіславській області (1944-1962 рр.)), оп.2, спр.1. Карта-схема дислокації благочиній Галичини станом на 15.11.1942 р., 1 арк.

- 35.ДАТО. Ф.13, оп.1, спр.7, арк.1-14 (1936 р. Списки церков і костелів, розміщених на території повіту).
- 36.Делятинський Р. Відновлення та реорганізація структури Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви (1989-1993) // Науковий вісник Івано-Франківського богословського університету УГКЦ «Добрий Пастир». Збірник наукових праць. Богослов'я / Гол. ред. Р. А. Горбань. Вип. 8: до 150-річчя від дня народження Митрополита Андрея Шептицького. Івано-Франківськ: ІФБУ, 2015. С. 204–233.
- 37.Делятинський Р.І. До питання про діяльність греко-католицького духовенства Станиславівської єпархії напередодні і в час Листопадової революції 1918 року в Східній Галичині: основні уроки // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: Історія. Тернопіль, 2007. Вип.1. С.81-87.
- 38.Делятинський Р.І. До питання про розвиток адміністративно-канонічної структури УГКЦ: традиції Галицької митрополії (1807–2005 рр.) // Україна – Ватикан: Державно-церковні відносини в контексті досвіду об'єднаної Європи: Матеріали 5-ї Міжнародної наукової конференції (Галич, 26–28 травня 2011 року). Галич: Інформаційно-видавничий відділ Національного заповідника «Давній Галич», 2011. Вип. 5. Зошит 2. С. 130–147.
- 39.Делятинський Р. Долі греко-католицьких священників Коломийського деканату Станиславівської єпархії: до і після Львівського псевдо-собору 1946 р. // Коломия в європейській історії та культурі: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої 775-річчю першої літописної згадки про Коломию (07 жовтня 2016 року) / За ред. Ю. В. Плекана, М. М. Арсака, У. І. Мандрусяк. Івано-Франківськ: НАІР, 2017. С. 23–51.
- 40.Делятинський Р.І. Особливості відновлення та розвитку організаційної структури Станиславівської єпархії у 1919–1925 рр. // Центр Востока и Запада «Meso-Eurasia»: [електронний ресурс] – режим доступу: <http://www.mesoeurasia.org/archives/5597> [21.11. 2011].

- 41.Делятинський Р.І. Особливості розвитку Станиславівської єпархії УГКЦ на початку Другої світової війни (1939 – 1941 роки) // Україна соборна: Збірник наукових статей / Редколегія: О.П.Реєнт (відповідальний редактор) та ін. Київ: Ін-т історії України НАН України, 2006. Вип.4. Т.2. С.185-196.
- 42.Делятинський Р.І. Особливості суспільно-політичної діяльності греко-католицького духовенства Станиславівської єпархії в контексті політики «доконаних фактів» польської адміністрації в Східній Галичині у 1921 р. // Література та культура Полісся. Вип.27: Регіональна історія та культура в українському та східноєвропейському контексті о. Ніжин, 2004. С.121-128.
- 43.Делятинський Р. Регулювання правового статусу греко-католицької Церкви в контексті подій радянсько-польської війни у 1920–1921 рр. (на прикладі Станіславівської єпархії) // Україна соборна: Збірник наукових статей / Редколегія: О.П.Реєнт (відповідальний редактор) та ін. Київ: Ін-т історії України НАН України, 2005. Вип.2. Ч.2: Соціокультурні, етноконфесійні та демографічні проблеми формування української нації. С.309-320.
- 44.Делятинський Р. Станиславівська греко-католицька духовна семінарія у 1907–1918 рр.: становлення і розвиток // Spheres of Culture: Journal of Philology, History, Social and Media Communication, Political Science, and Cultural Studies. Volume 8 / Maria Curie-Sklodovska University in Lublin, Faculty of Humanities, Branch of Ukrainian Studies. Lublin, 2014. S. 308-317.
- 45.Делятинський Р.І. Станиславівська духовна семінарія у 1918–1925 роках: етапи повоєнного відновлення та її роль у формуванні духовенства нового типу // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата / Підготував до друку о. д-р О. Каськів. Івано-Франківськ: Івано-Франківська Духовна Семінарія імені Святого Священномученика Йосафата, 2007. С.55-76.
- 46.Делятинський Р. І. Станиславівська єпархія Греко-Католицької Церкви в суспільному житті Галичини (1885–1946 рр.): дисертація на здобуття

- наук. ст. канд. іст. наук: спец. 07.00.01 – «Історія України». Івано-Франківськ, 2017. 390 с.
47. Делятинський Р.І. Становище та діяльність духовенства Станіславської єпархії УГКЦ в 1919–1920 рр. // Вісник Прикарпатського університету. Історія. 2003. Вип. VII. С.69-77.
 48. Делятинський Р. Шематизми Галицької греко-католицької митрополії (1828–1944 рр.) як історичне джерело // *Materialy IX mezinarodni vedecko-prakticka konference «Moderni vymozenosti vedy – 2013»*. Dil 23. Historie. Praha: Publishing House Education and Science, 2013. S. 25–28.
 49. Делятинський Р.І. Участь греко-католицького духовенства Станіславівської єпархії у формуванні української адміністрації (липень – серпень 1941 р.) // Ціннісно-смісловий вимір буття українського суспільства і перспективи українського націоналізму: Матеріали III міжнародної наукової конференції, Івано-Франківськ, 17–18 листопада 2007 р. / Науковий редактор О.Сич. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2007. С.214-225.
 50. Делятинський Р. Шематизм Станіславівської єпархії (1886–1938 рр.): особливості історичного джерела // Науковий вісник Івано-Франківської теологічної академії УГКЦ «Добрий пастир»: Збірник наукових праць. Теологія / Гол. ред. Р. А. Горбань. Вип. 4. Івано-Франківськ, 2011. С. 175–204.
 51. Делятинський Р., Єгрешій О. Дутчак Яків // Західно-Українська Народна Республіка 1918–1923. Енциклопедія: До 100-річчя утворення Західно-Української Народної Республіки. У 3-х томах. Т. 1: А–Ж. Івано-Франківськ: Манускрипт-Львів, 2018. С. 607.
 52. Делятинський Р., Єгрешій О. Рак-Раченко Теодор (Федір) Іванович // Західно-Українська Народна Республіка 1918–1923. Енциклопедія. До 100-річчя утворення ЗУНР. Львів – Івано-Франківськ, 2020. Том 3: П–С. С. 308.

- 53.Делятинський Р., Пилипів І. Проскурницький Іван-Орест Юліанович // Західно-Українська Народна Республіка 1918–1923. Енциклопедія. До 100-річчя утворення ЗУНР. Львів – Івано-Франківськ, 2020. Том 3: П–С. С. 273.
- 54.Делятинський Р, Єгрешій О., Гоголь В. Пельвецький Антін Андрійович // Західно-Українська Народна Республіка 1918–1923. Енциклопедія. До 100-річчя утворення ЗУНР. Львів – Івано-Франківськ, 2020. Том 3: П–С. С. 90–91.
- 55.Делятинський Р, Єгрешій О., Соловка Л. «Від Голгофи через катакомби до Воскресіння»: до 70-х роковин Львівського псевдо-собору 1946 р. // Науковий вісник Івано-Франківського богословського університету УГКЦ «Добрий Пастир». Збірник наукових праць. Богослов'я / Гол. ред. Р. А. Горбань. Вип. 9: до 70-х роковин Львівського псевдо-собору. Івано-Франківськ: ІФБУ, 2016. С. 32–77.
- 56.Делятинський Р., Сливка Л. До питання про шляхетське походження окремих священичих родів (на прикладі Станиславівської єпархії УГКЦ) // Науковий вісник Івано-Франківського богословського університету УГКЦ «Добрий пастир»: збірник наукових праць / Гол. ред. Р.А. Горбань. Вип. 7. Богослов'я: до 130-річчя з часу створення Станиславівської єпархії. Івано-Франківськ, 2015. С. 196–211.
- 57.Єгрешій О., Делятинський Р. Від Станиславівської єпархії до Івано-Франківської митрополії Української Греко-Католицької Церкви (1885–2015): науково-популярна виставка (16.04.2015) / Автори ідеї та упорядники О. Єгрешій, Р. Делятинський. – Івано-Франківськ, 2015.
- 58.Єгрешій О., Делятинський Р. Ковч Григорій // Західно-Українська Народна Республіка 1918–1923. Енциклопедія: До 100-річчя утворення Західно-Української Народної Республіки. Т. 2: З–О. Івано-Франківськ : Манускрипт-Львів, 2019. С. 222.
- 59.Заярнюк А., Расевич В. Галицьке греко-католицьке духовенство у Першій світовій війні: політичні, культурні і соціальні аспекти // Ковчег: Науковий

- збірник з церковної історії. Ч. 6: Насилля влади проти свободи сумління. Львів: Вид-во УКУ, 2012. С.160-192.
- 60.Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / НТШ, Укр. архів, т.ХХVI. Редакційна колегія: О.Соневицька, Б.Стефанович, д-р Р.Дражньовський. Нью-Йорк – Париж – Сідней – Торонто: Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. 927 с.
- 61.Книга пам'яті України. Івано-Франківська область: У 3 т. Львів: Каменяр, 1998. Том 1: Місто Івано-Франківськ, Богородчанський район, Верховинський район, Галицький район, Долинський район, Калуський район, Коломийський район. 844 с.
- 62.Колб Н. «З Богом за Церкву і вітчизну»: греко-католицьке парафіяльне духовенство в Галичині у 90-х роках ХІХ століття / НАН України, Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича. Жовква: Місіонер, 2015. 372 с.
- 63.Купчик Л.С. Третій удар: Долі галицьких отців-деканів. Львів: Каменяр, 2001. 145 с. (Серія «Пам'ять»).
- 64.Маслій О. Діяльність Згромадження сестер мирносиць у 1914–1946 рр. // Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. – 2015. – №. 5. – С. 43–50.
- 65.Маслій О. Жіноче чернецтво Галичини в умовах ліквідації Української Греко-Католицької Церкви та сталінських репресій (друга половина 1940-х – початок 1950-х рр.) // Наукові праці історичного факультету Запорізького національного університету. – 2014. – № 40. – С. 174–180.
- 66.Маслій О. Д. Жіночі чернечі спільноти Греко-Католицької Церкви в українському національному русі Галичини в 1940–1950-х рр. // Галичина. Всеукраїнський науковий і культурно-просвітній краєзнавчий часопис. – Івано-Франківськ, 2017. – Ч. 29-30. – С. 85-92.
- 67.Мизак Н., Яремчук А. Нарис історії УГКЦ на Буковині. Львів – Чернівці: Український католицький університет, 2021. 492 + 4 с. іл.

- 68.Пилипів І.В., Делятинський Р.І. Організаційна структура та соціальна діяльність духовенства Станиславівської єпархії в період німецької окупації // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. Львів, 2017. Вип. 30: Ювілейний збірник на пошану Миколи Литвина. С. 184-194.
- 69.Пилипів І., Делятинський Р. Особливості розвитку організаційно-територіальної структури Станиславівської єпархії ГКЦ в Другій Речі Посполитій (1919–1925 рр.) // Галичина: науковий і культурно-просвітній краєзнавчий часопис. 2013. Вип.22–23. С.311–319.
- 70.Пилипів І., Делятинський Р., Єгрешій О. Станиславівська єпархія (1885–1939 рр.) // Життя, присвячене історії. Володимир Грабовецький: вчений, громадський діяч, людина / редакційна колегія: І. Цепенда, М. Кугутяк. І. Райківський та ін.; відповідальний секретар О. Єгрешій. Івано-Франківськ: Прикарпат. нац. ун-т ім. В. Стефаника, 2016. С. 228–270.
- 71.Реабілітовані історією. Тернопільська область. Книга п'ята / Упор. О. Г. Бажан, П. З. Гуцал, Л. М. Кіт. Тернопіль : ТОВ “Терно-граф”, 2018. 664 с.
- 72.Реабілітовані історією. Тернопільська область. Книга шоста / Упор. О. Г. Бажан, П. З. Гуцал, Г. М. Маєвська. Тернопіль : ТОВ «Терно-граф», 2020. 672 с.
- 73.Реабілітовані історією. У 27 томах. Тернопільська область / Упор: О. Г. Бажан, Є. О. Гасай, П. З. Гуцал; Обл. ред. кол.: П. В. Гоч, І. В. Кульчицький, Л. М. Кіт та ін. Книга 2. Тернопіль : Терно-граф, 2012. 864 с.
- 74.Реабілітовані історією. У 27 томах. Тернопільська область / Упор: О. Г. Бажан, Є. О. Гасай, П. З. Гуцал; Обл. ред. кол.: Ф. Н. Шевчук, П. Я. Гудима, Л. М. Кіт та ін. Книга 1. Тернопіль : Збруч, 2008. 728 с.
- 75.Реабілітовані історією. У 27 томах. Тернопільська область / Упор: О. Г. Бажан, П. З. Гуцал, Л. М. Кіт; Обл. ред. кол.: О. Г. Бажан, А. П. Грицишин, П. Я. Гудима та ін. Книга 4. Тернопіль : Терно-граф, 2012. 528 с.

- 76.Реабілітовані історією. У 27 томах. Тернопільська область / Упор: О. Г. Бажан, П. З. Гуцал, Л. М. Кіт; Обл. ред. кол.: О. Г. Бажан, В. М. Бірчак, А. П. Грицишин та ін. Книга 3. Тернопіль : Терно-граф, 2013. 640 с.
- 77.Скочиляс І. Галицька (Львівська) єпархія XII – XVIII століть: організаційна структура та правовий статус. Львів: Вид-во УКУ, 2010. XXIV+832 с.
- 78.Скочиляс І. Генеральні візитації Київської унійної митрополії XVII – XVIII століть: Львівсько-Галицько-Кам'янецька єпархія. Т.2: Протоколи генеральних візитацій. Львів: Вид-во УКУ, 2004. CCVIII + 512 с.
- 79.Стоцький Я. Українська Греко-Католицька Церква і релігійне становище на Тернопільщині (1946 – 1989 рр.). Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. 432 с.
- 80.Сурмач О.І. Греко-католицька церква в період німецького окупаційного режиму в Україні (1941-1944 рр.): 07.00.01 – Історія України. Автореферат дис. на здоб. наук. ст. канд. іст. наук. Львів, 2001. 20 с.
- 81.Сурмач О. Структурна реорганізація УГКЦ в роки німецької окупації // Історія релігій в Україні: Праці X-ї Міжнародної наукової конференції (Львів, 16-19 травня 2000 року). Львів, 2000. Кн.1. С.364-369.
- 82.Телячий Ю. З історії Гусятинського церковного братства // Історія релігій в Україні: Матеріали X-ї Міжнародної конференції (Львів, 16-19 травня 2000 року). Львів, 2000. Кн.1. С.374-375.
- 83.Тернопільсько-Зборівська архієпархія УГКЦ. Парафії, монастирі, храми. Шематизм. Тернопіль: ТОВ «Новий колір», 2014. 520 с.
- 84.Фундація Галицької митрополії у світлі дипломатичного листування Австрії та Святого Престолу 1807-1808 років: Збірник документів / упор., вст.стаття та коментарі В. Ададунова. Львів: Вид-во УКУ, 2011. LVIII + 190 с. + 8 с. кольор. іл.
- 85.ЦДІАУЛ. Ф.146, оп.50, спр.1803, арк.1-81 (1886 р., Галичина. Списки парохій на території Галичини. Том 1-2).
- 86.ЦДІАУЛ. Ф.146, оп.50, спр.1806, арк.1-117 (1887 р., Галичина. Списки парохій на території Галичини. Том 1-5).

- 87.ЦДІАУЛ. Ф.146, оп.50, спр.1811, арк.1-76 (1888 р., Галичина. Списки парохій на території Галичини. Том 1-4).
- 88.ЦДІАУЛ. Ф. 408, оп. 1, спр. 650. Список парафіяльних урядів Станіславського і Галицького повітів з поданням прізвищ священиків, 23.01.1942 р., 1 арк.
- 89.Записки Алексія Заклинского, приходника Старихъ Богородчанъ: Изданіе редакціи „Черв. Руси”. Львовъ : Изът ипографіи Ставропигійского Института, 1890. 144 с.
- 90.Шематизмъ всечестного клира Митропол. Архидієцезіи греко-католической Львівської на рік 1882. Львів : Изъ типографіи Ставропигійского Института подъ управленіємъ Стефана Гучаковского, 1882. XIV+334 с.
- 91.Шематизмъ всечестного клира Митропол. Архидієцезіи греко-католической Львівської на рік 1883. Львів : Изъ типографіи Ставропигійского Института подъ управленіємъ Стефана Гучаковского, 1883. 361 с.
- 92.Шематизмъ всечестного клира Митропол. Архидієцезіи греко-католической Львівської на рік 1886. Львів : Изъ типографіи Ставропигійского Института подъ управленіємъ Стефана Гучаковского, 1886. XVIII+252 с.
- 93.Шематизмъ всечестного клира Митропол. Архидієцезіи греко-католической Львівської на рік 1887. Львів: Изъ типографіи Ставропигійского Института подъ управленіємъ О. И. Тарнавского, 1887. 250 с.
- 94.Шематизмъ всього кліру греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1914. Річник 70. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1913. 467 с.
- 95.Шематизмъ всего духовенства греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1924. Річник 72. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1924. 347 с.

- 96.Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѡвской на рѡкъ Божій 1886. Рѡчникъ I. Львѣв : Из типографіи Ставропігійского Інститута під управленіем В. О. Тарнавского, 1886. XXXVIII+124 с.
- 97.Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѡвской на рѡкъ Божій 1887. Рѡчникъ II. Въ Станиславѡвѣ : зъ печатнѣ I. Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1887. XXIX+285 с.
- 98.Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѡвской на рѡкъ Божій 1888. Рѡчникъ III. – Въ Станиславѡвѣ : зъ печатнѣ I. Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1888. – XXIV+342 с.
- 99.Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѡвской на рѡкъ Божій 1889. Рѡчникъ IV. – Въ Станиславѡвѣ: зъ печатнѣ I.Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1889. – XXIV+159 с.
100. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѡвской на рѡкъ Божій 1890. Рѡчникъ V. – Въ Станиславѡвѣ : зъ печатнѣ I. Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1890. – XXIV+313 с.
101. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѡвской на рѡкъ Божій 1891. Рѡчникъ VI. – Въ Станиславѡвѣ : зъ печатнѣ I.Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1891. – XXIII+320 с.
102. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѡвской на рѡкъ Божій 1892. Рѡчникъ VII. – Въ Станиславѡвѣ : зъ печатнѣ I.Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1892. – XXIII+186 с.
103. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѡвской на рѡкъ Божій 1893. Рѡчникъ VIII. – Въ Станиславѡвѣ: зъ печатнѣ I.Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1893. – XXIII+186 с.
104. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѡвской на рѡкъ Божій 1894. Рѡчникъ IX. – Въ Станиславѡвѣ : зъ печатнѣ I. Данкевича, Накладом Кліра Епархіального, 1894. – XXIII+186 с.

105. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1895. Рѣчникъ X. – Въ Станиславѣвъ : зъ печатнѣ І. Данкевича, Накладомъ Кліра Епархіального, 1895. – XXIII+199 с.
106. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1896. Рѣчникъ XI. – Въ Станиславѣвъ : зъ печатнѣ І. Данкевича, Накладомъ Кліра Епархіального, 1896. – XXIV+206 с.
107. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1897. Рѣчникъ XII. – Въ Станиславѣвъ: зъ печатнѣ І.Данкевича, Накладомъ Кліра Епархіального, 1897. – XXIV+207 с.
108. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1898. Рѣчникъ XIII. – Въ Станиславѣвъ: зъ печатнѣ І.Данкевича, Накладомъ Кліра Епархіального, 1898. – XXIV+207 с.
109. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1899. Рѣчникъ XIV. – Въ Станиславѣвъ: зъ печатнѣ І.Данкевича, Накладомъ Кліра Епархіального, 1899. – XXIII+186 с.
110. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1900. Рѣчникъ XV. – Станиславѣвъ: Накладомъ Кліра Епархіального, 1900. – XXXII + 212 с.
111. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1901. Рѣчникъ XVI. – Въ Станиславѣвъ: зъ печатнѣ І.Данкевича, Накладомъ Кліра Епархіального, 1901. – XXIII+186 с.
112. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1902. Рѣчникъ XVII. – Станиславѣвъ: Накладомъ Кліра Епархіального, 1902. – XXXII+230 с.

113. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1903. Рѣчникъ XVIII. – Станиславѣвъ: Накладомъ Кліра Епархіального, 1903. – XXXII+238 с.
114. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1904. Рѣчникъ XIX. – Въ Станиславѣвъ: зъ печатнѣ І.Данкевича, Накладомъ Кліра Епархіального, 1904. – XXIII+186 с.
115. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1905. Рѣчникъ XX. – Въ Станиславѣвъ: зъ печатнѣ І.Данкевича, Накладомъ Кліра Епархіального, 1905. – XXIII+186 с.
116. Шематизмъ всего клира греко-католицкой Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1906. Рѣчникъ XXI. – Станиславѣвъ: Накладомъ Кліра Епархіального, 1906. – XXVII+307 с.
117. Шематизмъ всего клира греко-католицкой Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1907. Рѣчникъ XXII. – Станиславѣвъ: Накладомъ Кліра Епархіального, 1907. – XXVII+315 с.
118. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1908. Рѣчникъ XXIII. – Въ Станиславѣвъ: зъ печатнѣ І.Данкевича, Накладомъ Кліра Епархіального, 1908. – XXIII+186 с.
119. Шематизмъ всего клира греко-католицкой Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1909. Рѣчникъ XXIV. – Станиславѣвъ: Накладомъ Кліра Епархіального, 1909. – XXVII+235 с.
120. Шематизмъ всего клира греко-католической Епархіи Станиславѣвской на рѣкъ Божій 1910. Рѣчникъ XXV. – Въ Станиславѣвъ: зъ печатнѣ І.Данкевича, Накладомъ Кліра Епархіального, 1910. – XXIII+186 с.

121. Шематизмъ всего клира греко-католицкои Епархіи Станиславѡвскои на рѡк Божій 1911. Рѡчникъ XXVI. – Станиславѡвъ: Накладом Клира Епархіяльнаго, 1911. – XXVII+335 с.
122. Шематизмъ всего клира греко-католическои Епархіи Станиславѡвскои на рѡк Божій 1912. Рѡчникъ XXVII. – Въ Станиславѡвѣ: зъ печатнѣ І.Данкевича, Накладом Клира Епархіяльнаго, 1912. – XXIII+186 с.
123. Шематизм всего клира греко-католицкої Епархії Станиславівської на рік Божий 1913. Річник XXVIII. – Станиславів: Накладом Клира Епархіяльного, Друкарня Льва Данкевича, 1913. – XXVIII+337 с.
124. Шематизм всего клира греко-католицкої Епархії Станиславівської на рік Божий 1914. Річник XXIX. – Станиславів: Накладом клира епархіяльного, 1914. – XXVIII+339 с.
125. Шематизм всего клира греко-католицкої Епархії Станиславівської на рік Божий 1925. Річник XXX. – Станиславів: Накладом Клира Епархіяльного, Друкарня Льва Данкевича, 1925. – XXXII+325 с.
126. Шематизм всего клира греко-католицкої Епархії Станиславівської на рік Божий 1927. Річник XXXI. – Станиславів: Накладом Клира Епархіяльного, Друкарня Льва Данкевича, 1927. – XVI+162 с.
127. 2574. Шематизм всего клира греко-католицкої Епархії Станиславівської на рік Божий 1929. Річник XXXII. – Станиславів: Накладом Клира Епархіяльного, Друкарня Льва Данкевича, 1929. – 186 с.
128. Шематизм всего клира греко-католицкої Епархії Станиславівської на рік Божий 1930. Річник XXXIII. – Станиславів: Накладом Клира Епархіяльного, Друкарня Льва Данкевича, 1930. – 186 с.
129. Шематизм всего клира греко-католицкої Епархії Станиславівської на рік Божий 1931. Річник XXXIV. – Станиславів: Накладом Клира Епархіяльного, Друкарня Льва Данкевича, 1931. – 194 с.

130. Шематизм всего клира греко-католицької Епархії Станиславівської на рік Божий 1935. Річник XXXVIII. – Станиславів: Накладом Кліра Епархіяльного, Друкарня Льва Данкевича, 1935. – 213 с.
131. Шематизм всего клира греко-католицької Епархії Станиславівської на рік Божий 1938. Річник XXXIX. – Станиславів: Накладом Кліра Епархіяльного, Друкарня Льва Данкевича, 1938. – 216 с.
132. Шематизм Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви станом на 10 листопада 1995 року Божого / Надруковано за дорученням Ординарія Івано-Франківського Кир Софрона Дмитерка ЧСВВ. Редагування І.Пелехатий. Івано-Франківськ: Редакційно-видавничий відділ Івано-Франківської греко-католицької єпархії, 1995. 160 с.
133. Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ. 2009 рік / Упорядкував митр. прот. Іван Шевчук, Віц-Канцлер Івано-Франківської Єпархії. Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2009. 128 с.
134. Kosciol Katolicki w Polsce 1918–1990. Rocznik statystyczny / Redakcja naukowa dr Lucjan Adamczuk, ks. prof. Witold Zdaniewicz; Główny Urząd Statystyczny, Zakład socjologii religii SAC. Warszawa, 1991. 332 s.
135. Rodovid : a free multilingual family tree portal. URL: <https://www.rodovid.org/> (дата звернення: 06.09.2023).
136. Schematismus universi venerabilis cleri Archidioeceseos Metropolitanae graeco-catholicae Leopoliensis pro Anno Domini 1832. Leopoli: Impressum in typographia Petri Piller, [1832]. 406 s.
137. Schematismus universi venerabilis cleri Archidioeceseos Metropolitanae graeco-catholicae Leopoliensis pro anno Domini 1871. Leopoli: Typographia Instuti Stauropigiani, 1871. 285 s.
138. Schematismus universi venerabilis cleri Archidioeceseos Metropolitanae graeco-catholicae Leopoliensis pro anno Domini 1872. Leopoli: Typographia Instuti Stauropigiani, 1872. 279 s.

139. Schematismus universi venerabilis cleri Archidioeceseos Metropolitanae graeco-catholicae Leopoliensis pro anno Domini 1874. Leopoli: Typographia Instuti Stauropigiani, 1874. 281 s.
140. Schematismus universi venerabilis cleri Archidioeceseos Metropolitanae graeco-catholicae Leopoliensis pro anno Domini 1875. Leopoli: Typographia Instuti Stauropigiani, 1875. 284 s.
141. Schematismus universi venerabilis cleri Archidioeceseos Metropolitanae graeco-catholicae Leopoliensis pro anno Domini 1876. Leopoli: Typographia Instuti Stauropigiani, 1876. 289 s.
142. Schematismus universi venerabilis cleri Archidioeceseos Metropolitanae graeco-catholicae Leopoliensis pro anno Domini 1877. Leopoli: Typographia Instuti Stauropigiani, 1877. 291 s.
143. Schematismus universi venerabilis cleri Archidioeceseos Metropolitanae graeco-catholicae Leopoliensis pro anno Domini 1878. Leopoli: Typographia Instuti Stauropigiani, 1878. 289 s.
144. Schematismus universi venerabilis cleri Archidioeceseos Metropolitanae graeco-catholicae Leopoliensis pro anno Domini 1879. Leopoli: Typographia Instuti Stauropigiani, 1879. 286 s.
145. Schematismus universi venerabilis cleri Archidioeceseos Metropolitanae graeco-catholicae Leopoliensis pro anno Domini 1880. Leopoli: Typographia Instuti Stauropigiani, 1880. 286 s.
146. Schematismus universi venerabilis cleri Archidioeceseos Metropolitanae graeco-catholicae Leopoliensis pro anno Domini 1881. Leopoli: Typographia Instuti Stauropigiani, 1881. 288 s.
147. Schematismus universi venerabilis cleri Archidioeceseos Metropolitanae graeco-catholicae Leopoliensis pro anno Domini 1882. Leopoli: Typographia Instuti Stauropigiani, 1882. 286 s.
148. Schematismus universi cleri graeco-catholicae Dioecesis Stanislaopoliensis pro Anno Domini 1887. Stanislaopoli: Typis J.Dankiewicz, Sumptibus Cleri Dioecesani, 1887. XXXIV+274 s.

149. Skorowidz miejscowosci Rzeczypospolitej Polskiej. Opracowamy ma podstawie wynikow pierwszego powszechnego spisu ludnosci z dnia 30 wrzesnia 1921 r. i innych zrodel urzedowych. Tom XV. Wojewodztwo Tarnopolskie / Glowny Urzad Statystyczny Rzeczypospolitej Polskiej. – Warszawa: Nakladem Urzedu Statystycznego, 1923. – XI+36 s.

ДОДАТКИ

Додаток А

Таблиця парафій, яка відображає їхню кількість в складі деканату
протягом 1760-1938рр.

Парафії Гусятинського деканату в 1760 р.	Парафії Гусятинського деканату в 1775р.	Парафії Гусятинського деканату в 1885-1938 рр.
		Верхівці з 1929р.
Бережанка		
Хропотова		
Чемирівці		
Чабарівка	Чабарівка	Чабарівка
		Гадиньківці
Демківці		
Дубківці	Дубківці	
Голенище		
Городниця	Городниця	Городниця
		Говилів Великий
Гусятин	Гусятин	Гусятин
Гусятин (церква) св. Косми і Дам'яна	Гусятин (церква) св. Косми і Дам'яна	

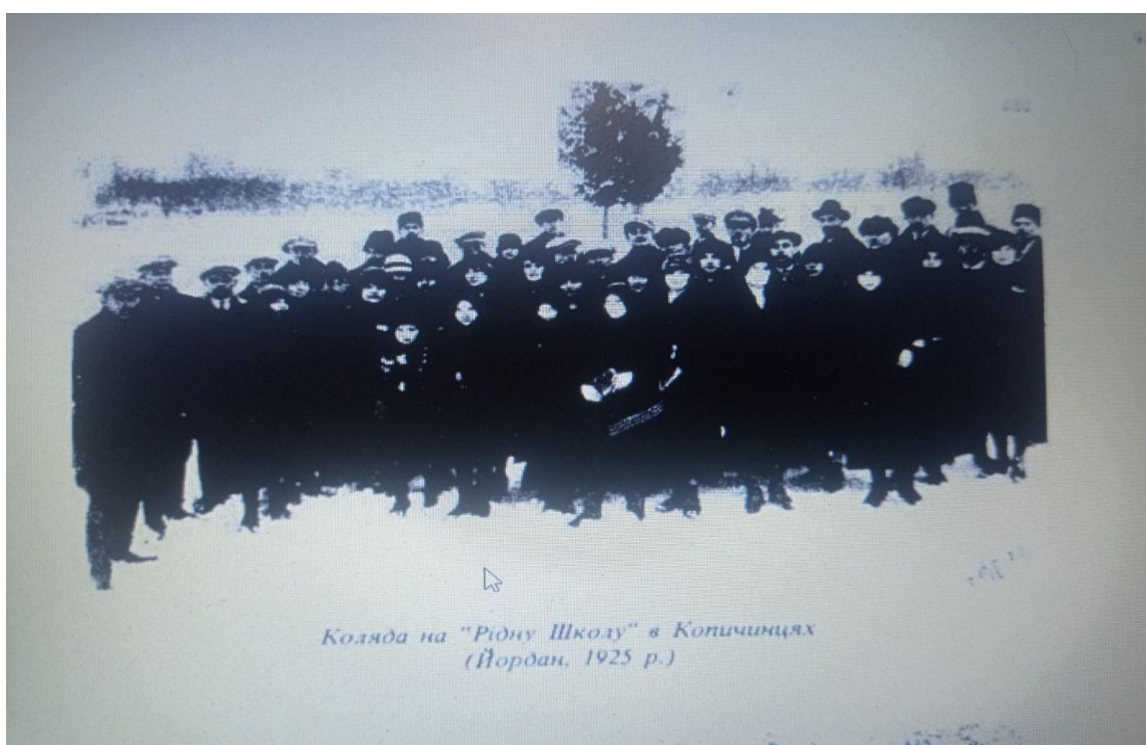
Гусятин (церква) Переєстествлення Господнього	Гусятин (церква) Переєстествлення Господнього	
		Іванівка
		Яблунів
Ямпольчик (Ярмольчик)		
		Клювинці
Юрківці		
		Коцюбинці
		Крогулець
Кутківці		
Криків		
		Личківці з 1929р.
		Мшанець
Кривеньке	Кривеньке	
Кугаївці		
Кузьминчик		
Личківці	Личківці	
Нижбірок	Нижбірок	Нижбірок Новий
	Нижбірок (церква) Пресвятої Тройці	

		Оришківці
Ольховець Малий	Ольховець	
Ольхівці Великі		
Вівся		
		Перемилів
Постолівка	Постолівка	Постолівка
		Пробіжна Нова
Раштівці	Раштівці	
Самолусківці	Самолусківці	Самолусківці
Сидорів	Сидорів	Сидорів
Сидорів Небовзяття (церква) Вознесіння Ісуса Христа	Сидорів (церква) Вознесіння Ісуса Христа	
Сорока	Сорока	
Суходол	Суходол	Суходол
		Сухостав
	Зіньковичі	
Свершківці		
Шидлівці	Шидлівці	Шидлівці
Теремківці		
		Товстенке

Трибухівці	Трибухівці	Трибухівці
		Тудорів
Васильківці	Васильківці	Васильківці і Хоростків
		Увисла
		Хлопівка
		Целіїв
		Яблунів
Завадівка		
Зелена	Зелена	
Зіньківці		
Сумарно 40 парафій	Сумарно 23 парафії	До 1929р. 30 парафій, з 1929р. 32 парафії

Джерело: Говгера В., о. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 1098.

Душпастирська праця в Копичинцях

Джерело: Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 271-294

Репресії поляків стосовно ГКЦ – ув'язнення пароха с. Гадинківці.

Джерело: Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дразньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 336

Громадська праця духовенства в с. Нижбірок Старий – посвячення будинку товариства «Просвіта».

Джерело: Історично-мемуарний збірник Чортківської округи. Повіти: Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики / Редакційна колегія: О. Соневицька, Б. Стефанович, д-р Р. Дrajньовський. Нью-Йорк - Париж - Сідней - Торонто : Діловий Комітет Земляків Чортківської округи, 1974. НТШ, Укр. архів, Т. XXVI. С. 363